

၅၀၅၀

ဖွဲ့သောပြန်ဝယ်

တပည့်တော်စစ်စစ်

By

William MacDonald

True Discipleship

Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed "Attention: Permission Coordinator," at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

မာတိကာ

ပဏာမနိဒါန်း	၁
မိတ်ဆက်စကား	၂
တပည့်တော်စစ်စစ်	၄
ရှိသမျှစွန့်ခြင်း	၁၂
တပည့်တော်ဖြစ်ဖို့အဟန့်အတားများ	၂၂
ကိုပြာလောင်	၂၃
ကိုပက်ကျိ	၂၄
ကိုနောက်ဆံ	၂၆
အကျဉ်းချုပ်	၂၈
တပည့်တော်များသည် ဘဏ္ဍာစိုးများဖြစ်သည်	၃၀
စိတ်အားထက်သန်မှု	၃၆
ယုံကြည်ခြင်း	၄၄
ဆုတောင်းခြင်း	၅၃
ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲ	၆၃
လောကီအာဏာစက်	၇၀
တပည့်တော်အသက်တာနှင့်အိမ်ထောင်ပြုခြင်း	၇၉
အဖိုးအခတွက်ချက်ခြင်း	၈၅
မာတုရပုံရိပ်	၉၁
တပည့်တော်စစ်စစ်အတွက် ဆုလက်ဆောင်	၉၄
ခရစ်တော်၏ဆန္ဒမွန်	၉၇

သင့်ဘဏ္ဍာဘယ်မှာ

သင့်ဘဏ္ဍာဘယ်မှာ	၉၉
လုံ့လဝီရိယထုတ်ပါ	၁၀၀
ပိုင်ဆိုင်ပါ။ သို့သော်လက်ဝါးကြီးမအုပ်နှင့်	၁၀၄
ဘာမှားသလဲ	၁၀၉
သပိတ်ဝင်အိတ်ဝင်ရပိုင်ခွင့်များ	၁၂၀
သမ္မာကျမ်းစာက မည်သို့သွန်သင်သနည်း	၁၃၄
ငပျင်းများသို့ သတိပေးချက်	၁၄၆
နိဂုံး	၁၄၇

ကြေမွနှလုံးသားပေးတော်မူပါ။ အိုအရှင်	၁၅၀
ပဏာမစကား	၁၅၁
ကြေမွသောနှလုံးသားကိုဘုရားသခင်ကတန်ဖိုးထားသည်	၁၅၂
ကြေမွခြင်းဖြင့်ပြောင်းလဲခြင်းတမျိုး	၁၅၃
ကြေမွမှု၏ခြပ်စင်များ	၁၅၅
မလိုလားအပ်သောကြေမွခြင်း	၁၇၂
မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကွက်လပ်လဟာ	၁၇၃
အကြင်လင်မယားအကြားကွာဟမှု	၁၇၇
လူတိုင်းအား ဘုရားရှင်တော်က ကြေမွစေချင်သည်	၁၈၀
ရလဒ်အဖြေဆင်ခြင်ခြင်း	၁၈၁
ကြေမွသောနှလုံးသားပေးတော်မူပါ။ အိုအရှင်	၁၈၂

ပဏာမနိဒါန်း

ဤစာအုပ်ငယ်သည် ဓမ္မသစ်ကျမ်း တပည့်တော်စစ်စစ်များ
၏ အချို့နိယာမတရားများအား ထုတ်နှုတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။
ထိုကျင့်စဉ် နိယာမတရားများသည် နှစ်ပေါင်းကြာရှည် သိရှိရင်းနှီးပြီး
သားဖြစ်သည်။ အချို့က လက်တွေ့အသက်တာတွင် လိုက်လျှောက်
ဖို့ တဖက်စွန်းရောက်လွန်းသည်ဟု ထင်မှတ်ကြသဖြင့် လစ်လျူရှုကြ
ရာ ဝိညာဉ်ရေးရာကြီးထွားမှုမရှိဘဲ အေးတိအေးစက် ဖြစ်သွားရသည်။

သို့ကြောင့် ယုံကြည်ခါစ လူငယ်လူရွယ်များအား ကယ်တင်
ရှင်၏တပည့်တော်ဘဝ နမူနာပြသရာတွင်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရား
ဟောကြားရာတွင်၎င်း၊ ထိထိရောက်ရောက် အစွမ်းမရှိတော့ပါ။

ထိုလူငယ်လူရွယ်များအား သမ္မာတရား၌ ရှင်သန်ကြီးထွား၍
တပည့်တော်စစ်စစ်ဖြစ်လာကြရန် မိမိအသက်တာဖြင့် သင်ခန်းစာပြ
သဖို့ ဝတ္တရားရှိကြောင်း နားလည်ခံယူရမည်။

မိမိတို့ဘဝအသက်တာတွင် ထိုသမ္မာတရားမရှင်သန်သေး
လျှင် ယခုချိန်မှစ၍ နှလုံးသားတွင် ကိန်းဝပ်မြဲမြဲပါစေ။

William MacDonald.

မိတ်ဆက်စကား

တပည့်တော်အဖြစ် လျှောက်လှမ်းရမည့် အသက်တာခရီးသည် အသစ်တဖန်မွေးဖွားသည့်အချိန်မှ စတင်ပါသည်။ ထိုသို့ စတင်ကြောင်းကို အောက်ပါအချက်များဖြင့် ပြည့်စုံရမည်။

- (၁) ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှောက်တွင် မိမိသည် အပြစ်သား၊ ပျောက်ဆုံးသူ၊ အကန်းနှင့်ကိုယ်လုံးတီးဖြစ်ကြောင်း သိရှိသည့်အခါ
- (၂) ကောင်းမှုကုသိုလ်၊ ကောင်းသောအကျင့် ကျင့်ရုံမျှဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းမရရှိနိုင်ကြောင်း သိရှိသည့်အခါ
- (၃) မိမိကိုယ်စား သခင်ယေရှုခရစ်တော်က လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် အသေခံတော်မူကြောင်း ယုံကြည်သည့်အခါ
- (၄) သခင်ယေရှုခရစ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း တထစ်ချယုံကြည်လက်ခံသောအခါ

ဤအချက်များသည် ယုံကြည်သူ ခရစ်ယာန်တစ်ဦးဖြစ်လာရန် ပြည့်စုံရမည့်အချက်များဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်အသက်တာ စတင်ရန် မရှိမဖြစ် အရေးကြီးသောအချက်များဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာထဲ ဝင်လျှင် ခရစ်ယာန်ဖြစ်သည်ဟု လူအများက ခပ်ပေါ့ပေါ့ယူဆတတ်ကြသည်။ လုံးဝဥသယုံမဟုတ်ပါ။ ခရစ်ယာန်ဘဝမဖြစ်မီ ဦးစွာ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ရမည်။

ဤစာအုပ်တွင် ဆက်လက်ဖတ်ရှုတွေ့ရှိရမည့် တပည့်တော်များ၏ အသက်တာသည် သာမန်လူသားများဘဝနှင့်မတူ၊ လေးနက်ကြောင်း တွေ့ရမည်။ ထိုအသက်တာမျိုး ပိုင်ဆိုင်ရန် မိမိတို့အစွမ်း

အစဖြင့် တတ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ထံမှ ဝိညာဉ်တန်ခိုး
လိုအပ်သည်။ အသက်တာပြောင်းလဲ၍ ယေရှု၏ သွန်သင်ချက်များ
ကို လက်ခံမှသာ ဝိညာဉ်တန်ခိုးရရှိနိုင်မည်။

ရှည်ရှည်ဝေးဝေးမလေ့လာမီ၊ မိမိကိုယ်ကို “အသက်တာ
ပြောင်းလဲပြီလား၊ သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသားသမီး
ဖြစ်ပြီလား”ဟု မေးကြည့်ပါ။

အကယ်၍ မရှိသေးလျှင် ယခု လက်သင့်ခံလိုက်ပါ။ ကိုယ်
တော်၏ သွန်သင်ချက်ဟူသမျှကို နာခံလိုက်ပါ။ အဖိုးထိုက်တန်ပါမည်။

William MacDonald.

တပည့်တော်စစ်စစ်

တပည့်တော်စစ်စစ်ဆိုသည်မှာ မိမိဘဝအသက်တာအား သခင်ယေရှုထံ အကြွင်းမဲ့ဆက်ကပ်အပ်နှံခြင်းဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်က ကျွန်ုပ်တို့၏ ခြေဆင်းလက်သာညနေခင်း၊ အားလပ်သောရုံးပိတ်ရက်နှင့်အိုမင်းရွယ်လွန် အငြိမ်းစားဘဝကိုသာ ဆက်ကပ်အပ်နှံဖို့ တောင်းဆိုသည်မဟုတ်။ ဘဝအသက်တာတစ်ခုလုံး တွင် ခရစ်တော်အား ပထမနေရာ၌ ဦးစားပေးဖို့တောင်းဆိုနေပါမည်။ “မိမိအလိုကို ငြင်းပယ်ကာ သစ္စာရှိစွာ ဆက်ကပ်သူများကိုသာ ခရစ်တော်ရှာဖွေခဲ့သည်။ ယနေ့လည်း ရှာဖွေနေဆဲ။ ရည်ရွယ်ချက်မရှိ လေတိုက်ရာလွင့်ပါးသူများကို အလိုမရှိပါ။”

H. A. Evan Hopkins

ကိုယ့်အကျိုးကို မဇွဲကွက်ဘဲ ခရစ်တော်ထံပါးသို့ အသက်တာ အပ်နှံသူများအတွက်သာလျှင် ခရစ်တော်အသေခံပေးခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သည်။ ထိုသို့အပ်နှံခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ခရစ်တော်၏ အံ့ဘွယ် မေတ္တာတော် အာကာပေမေတ္တာတော်နှင့်ထိုက်တန်မည်မဟုတ်ပေ။

သခင်ယေရှုက နောက်တော်သို့လိုက်မည့်သူများအား ယနေ့ ခံစားနေရသော စည်းစိမ်ဖိမ်ခံပစ္စည်းများကို စွန့်လွှတ်ဖို့တောင်းဆိုသည်။ ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းသည် အပယ်ငဲ့ရဲမှ လွတ်မြောက်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံသို့ ရောက်မည့်အာမခံချက်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် မျက်မှောက်ကာလတွင်လည်း လောကဆင်းရဲမှ ကင်းလွတ်လျက်

စည်းစိမ်ဥစ္စာပေါကြွယ်ဝသည့်အသက်တာ ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် တပည့်တော်စစ်စစ်များ လိုက်နာရမည့်ကျမ်းပိုဒ်များစွာရှိသော်လည်း မသက်ဆိုင်သကဲ့သို့ ဖာသိဖာသာ နေတတ်ကြသည်။

စစ်သားများသည် မျိုးချစ်စိတ်ကို အရင်းတည်၍ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စတေးကြသကဲ့သို့ ကွန်မြူနစ်ဝါဒီများကလည်း သူတို့ယုံကြည်ရာနိုင်ငံရေးဝါဒအတွက် အသက်ပေးရန် ဝန်မလေးကြပါ။ ထိုကဲ့သို့ပင် ခရစ်တော်နောက်လိုက်မည့်သူများသည် သွေး၊ ခွေးနှင့် မျက်ရည်လမ်းခင်းရသည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သခင်ယေရှု၏ မိန့်မှာစကား ရှင်းလင်းပါသည်။ နှုတ်ထွက်စကားအား တန်ဖိုးထားလျှင် နားမလည်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ကယ်တင်ရှင် ဘုရားသခင်၏ တပည့်တော်ဖြစ်သူများသည် အောက်ပါအချက်များကို ခံယူရသည်။

၁။ ယေရှုခရစ်တော်အား စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်မြတ်နိုးရမည်။

“အကြင်သူသည် ငါ့ထံသို့လာ၍ မိဘ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကို နှမတို့ကို၎င်း၊ ထိုမျှမကသော မိမိအသက်ကို၎င်း၊ မမုန်းလျှင် ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ”(လု ၁၄:၂၆)။

ဤကျမ်းပိုဒ်က မိဘညီအကို မောင်နှမများအား ရန်သူ သဖွယ် သဘောထားရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ တပည့်တော် စစ်စစ်မှန်လျှင် မိဘမောင်နှမပေါက်ဖော်များထက် ခရစ်တော်အား ပိုမိုချစ်ခင်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ထက်စူးရှသည်မှာ “ထိုမျှမက

မိမိအသက်ကိုလည်း မုန်းရမည်” ဟူသောကျမ်းချက်ဖြစ်သည်။ မိမိ
ကိုယ်ကို အဓိကတန်ဖိုးထားခြင်းသည် ခရစ်တော်နောက်သို့လိုက်ရန်
အတားအဆီးကြီးဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်အတွက် မိမိအသက်တာကို
စွန့်လွှတ်လိုစိတ်မရှိသေးလျှင် တပည့်တော်စစ်စစ် မဖြစ်နိုင်။

၂။ မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ရမည်

“ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါ၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင်
ကိုယ့်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်” (မ ၁၆:၂၄)။

အစားအသောက်၊ အပျော်အပါး၊ ဥစ္စာဓနများကို
စွန့်လွှတ်ရုံမျှ မဆိုလိုပါ။ ဇာတိအလိုသို့ မလိုက်ဘဲ၊ သခင်ယေရှု၏
အုပ်စိုးခြင်းကို အကြွင်းမဲ့ဝန်ခံရန်ဖြစ်သည်။ မိမိဆန္ဒအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ
အလိုတော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအစစ်
အမှန်သည် အလိုတော်နှင့်အညီ အသက်ရှင်ခြင်းတွင်သာရှိကြောင်း
နားလည်ပါသည်” ဟု Henry Martyn က ဆိုခဲ့ဘူးသည်။

ငါချိုးမွမ်းရာအောင်ပွဲသခင် အိမ်ရှေ့မင်းအရှင်၊
လက်များမြှောက်၍ အရှုံးပေးပါသည်၊
အလိုတော်အတိုင်း ပြုပြင်တော်မူပါ၊
ပလ္လင်တော်ရှင်၏လက်ပါးစေဖြစ်ရပါစေသား။

H.G.C. Moule

၃။ ကားတိုင်လမ်းကို အလေးအနက်ထားရွေးချယ်ရမည်။

“ငါ့၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ့်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းရမည်”(မ ၁၆:၂၄)။

လက်ဝါးကပ်တိုင်ထမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ လူ့ကျင့်ဝတ်အားနည်းခြင်း၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာချို့ယွင်းချက်ရှိခြင်းမဟုတ်ပါ။ သာမန်လူများ ကြုံတွေ့မြင်နေရသောအမှုကိစ္စဖြစ်သည်။ သို့သော် “ခရစ်တော်၏ကားတိုင်လမ်းဆိုသည်မှာ အသေအချာအနုလုံပဋိလုံစဉ်းစားပြီးမှ ရွေးချယ်သောလမ်းဖြစ်သည်။ ကျက်သရေမရှိသောလမ်း၊ ပြစ်တင်ရှုတ်ချသောလမ်းဖြစ်သည်”ဟု C.A. Coates က ဆိုသည်။ အရှက်ကွဲခြင်း၊ ညဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသင်္ကေတဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကိုယ်တိုင် ထိုလမ်းစဉ်ကို ရွေးခဲ့သည်။ ထိုကားတိုင်လမ်းကို ရွေးသူများသည် မိမိကားတိုင်ကို ထမ်းလျှောက်ရမည်။ လောကီသားများလမ်းစဉ်အတိုင်း အသက်ရှင်နေသူများသည် ထိုကားတိုင်လမ်းအား ရှောင်တိမ်းသူများဖြစ်သည်။

၄။ ခရစ်တော်နောက်သို့ တသက်လုံးလိုက်ရမည်။

“ငါ့၌ ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ့်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက် ရမည်(မ ၁၆:၂၄)။

ဤကျမ်းပိုဒ်ကို သဘောပေါက်နိုင်ရန် သခင်ယေရှု၏ထူးခြားသော ဝိသေသအသက်တာကို ဆင်ခြင်ရမည်။ ကိုယ်တော်၏ ထူးခြား

ချက်မှာ ဘုရားသခင်အလိုတော်ကို နာခံခြင်းဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးဖြင့် အသက်ရှင်သည်။ ကိုယ်ကျိုးပစ်ပယ်လျက် သူတပါးအတွက် အစေခံသည်။ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအမျိုးမျိုးခံရသော်လည်း သည်းခံသည်။ စိတ်ရှည်သည်။ စိတ်အားထက်သန်ခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ ချုပ်တီးခြင်း၊ နှိမ့်ချခြင်း၊ သနားကြင်နာခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်းနှင့်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း၊ အကျင့်ကောင်းများရှိသည် (ဂလာ ၅:၂၂-၂၃)။ ခရစ်တော်၏တပည့်ဖြစ်လိုလျှင် ခရစ်တော်၏ခြေတော်ရာလိုက်နာရသည်။ လူရှေ့သူရှေ့တွင် ခရစ်တော်၏အသက်တာကို ပြသပေးရသည် (ယော ၁၅:၈)။

၅။ ခရစ်တော်နှင့်သက်ဆိုင်သောသူများကိုကြီးမားသောမေတ္တာနှင့်ချစ်သည်။

“သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့သည် ငါ၏တပည့်ဖြစ်သည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏” (ယော ၁၃:၃၅)။

သခင်ယေရှုဆိုလိုသော အချင်းချင်းချစ်ရမည့်မေတ္တာမှာ သူတပါးကို မိမိထက်ကောင်းမြတ်သည်ဟု ထင်မှတ်သောမေတ္တာ၊ အပြစ်ပေါင်းများစွာကို ဖုံးအုပ်တတ်သောမေတ္တာ၊ စိတ်ရှည်ပြီး ကြင်နာတတ်သောမေတ္တာဖြစ်သည်။ ထိုမေတ္တာသည် မိမိကိုယ်ကို ဝါကြွားခြင်းမရှိ၊ မာန်မာနမရှိ၊ မလျှောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်၊ ကိုယ့်အကျိုးကို မရှာတတ်၊ လွယ်ကူစွာဒေါသအမျက်မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်

တတ်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာကို သည်းခံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို ယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို မြော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံနိုင်ရည်ရှိ၏ (၁ကော ၁၃:၄-၇)။

ဤသို့သော မေတ္တာမရှိလျှင် အသက်တာမှာ မေတ္တာမပါဘဲ ပညတ်တရားကို ကြိုးစားကျင့်နေသူ ဖြစ်နေပေမည်။

၆။ နှုတ်ကပတ်တော်၌အစဉ်မွေ့လျော်သည်။

“သင်တို့သည် ငါ၏ဒေသနာ၌တည်လျှင် ငါ့တပည့်အမှန် ဖြစ်ကြ၏” (ယော ၈:၃၁)။

တပည့်တော်စစ်မှန်လျှင် နှုတ်ကပတ်တော်၌ အစဉ်မပြတ် မွေ့လျော်ရသည်။ နှုတ်ကပတ်တော်ဖတ်ရှုခြင်း၊ လေ့လာခြင်းမှာ လွယ်ကူသော်လည်း အစဉ်တစိုက် ဖတ်ရှုဆင်ခြင်ရန် အားနည်းတတ်ကြသည်။ သို့ကြောင့် တပည့်တော်မှန်လျှင် ဇွဲရှိရှိဖတ်ရှုဆင်ခြင်ရသည်။ “ထွန်တုံးကို ကိုင်ပြီးနောက်သို့ လှည့်ကြည့်သူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်မထိုက်တန် (လု ၉:၆၂) ဟု ကျမ်းစကားဆိုထားသည်။ သို့ကြောင့် နှုတ်ကပတ်တော်ကို တခါတလေ ဖတ်ရှုနာခံရုံမျှသာ မဟုတ်ဘဲ၊ အစဉ်အမြဲဖတ်ရှုဆင်ခြင်ရမည်။ ဆင်ခြေဆင်လက်မပေးဘဲ အကြွင်းမဲ့နာခံခြင်းမျိုးကို ခရစ်တော်အလိုရှိသည်။

၇။ ရှိစသမျှစွန့်၍ ခရစ်တော်နောက်သို့ လိုက်ရမည်။

“ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် မိမိ၌ရှိသမျှကို မစွန့်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ” (လု ၁၄:၃၃)။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် တပည့်တော်လုပ်ချင်သူများ၏ လူကြိုက် နည်းသောကျမ်းချက်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာတအုပ်လုံးတွင်လည်း လူ ကြိုက်အနည်းဆုံးကျမ်းပိုဒ်ဖြစ်နိုင်သည်။ ဓမ္မပညာရှင်ကြီးများက အဓိပ္ပါယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း တပည့်တော်စစ်စစ်များကမူ သခင်ယေရှုပြောသည့်အတိုင်း ရိုးစင်းစွာခံယူကြသည်။ သခင်ယေရှု ပြောသောစကားတော်သည် အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ “ရှိသမျှကို စွန့်ရမည်”ဆိုခြင်းမှာ မိမိဥစ္စာရတနာများကို ဧဝံဂေလိ သတင်းကောင်း ပြန့်ပွားရန် အသုံးပြုရမည်။ ထိုသို့ပေးကမ်းစွန့်ကြ သည့်နည်းတူ တခြားတဘက်တွင်လည်း မိသားစုစားဝတ်နေရေး အတွက် လုပ်ကိုင်နေရသည်။ ခရစ်တော်၏အမှုတော်တိုးတက် ကြီး ထွားရေးစိတ်ထားကောင်းရှိသူဖြစ်သောကြောင့် မိသားစုအခြေခံလို အပ်ချက်မှ လွဲ၍ကျန်အမှုအရာအားလုံးကို ဘုရားသခင်လက်ထဲသို့ အပ်နှံသည်။ နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ရှေ့တန်းတင် သူဖြစ်၍ ဘယ်သောအခါမှ ငတ်မွတ်ခြင်းမရောက်။ ဧဝံဂေလိတရား မကြားသိရဘဲ၊ ဘဝကုန်ဆုံးသူများအား စာနာနှမြောသဖြင့် သူ့ဥစ္စာ ခနများကို မြေကြီးဘဏ္ဍာအဖြစ် မပုပ်သိုးစေလို။ ခရစ်တော်က ယုံကြည်သူများအား ပြန်လည်သိမ်းဆည်းချိန်တွင် လူတိုင်းပါဝင်စေ ချင်သည်။ စာတန်လက်ထဲသို့ ကျရောက်မည်ကို မတွေးရက်။ “မြေကြီး ဘဏ္ဍာမဆည်းပူးနှင့်” ဟူသော ခရစ်တော်၏စကားကို လေးစားနာ ခံသည်။ အရာခပ်သိမ်းကို စွန့်လွှတ်ရမည်ဟုဆိုရာတွင် ရယူပိုင်ဆိုင် ခြင်းမပြုဘဲ ၊ လည်ပတ်ရှင်သန်နေစေရမည်ဟုဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

* * * * *

ဖော်ပြပါအချက်များသည် တပည့်တော်စစ်စစ်များ၏ အသက်တာတွင်ပြည့်စုံရသည့်အချက်များဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်နှစ်ခွ သက်ရောက်စရာရှိမည်မထင်ပါ။ စာရေးသူသည်လည်း ဤအချက် များကို လေ့လာဆင်ခြင်သောအခါ မိမိသည် အသုံးမဝင်သော အစေခံ ဖြစ်မှန်း နားလည်လာသည်။ သို့သော် တပည့်တော်စစ်မပီသရုံမျှနှင့် သမ္မတများကို မဖော်ပြဘဲ မမြဲနိုင်။ ပျားရည်သည် ပျားထက်ချို့မြန် သကဲ့သို့ သတင်းစကားသည် သတင်းစကားသယ်ဆောင်သူထက် ကြီးမြတ်ပါသည်။ လူသည် မုသာသတ္တဝါဖြစ်သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ဖြောင့်မတ်စင်ကြယ်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်သည် မပြည့်စုံသူဖြစ်သော်လည်း ပြည့်စုံသောကိုယ်တော်၏အလိုတော်ကို ချီးမွမ်းထိုက်ပါသည်။

မိမိဘဝမပြည့်စုံမှု၊ မအောင်မြင်မှုများကို ဝန်ခံ၍ ခရစ်တော် ၏ တပည့်တော်စစ်မှန်ဖို့ အားထုတ်ကြပါစို့။

အိုအရှင် သခင်လမ်းသို့ သွေးဆောင်တော်မူပါ
သခင်စကားသာ၍ ကြားသိချင်ပါသည်။
အပြောကျယ်သော လွတ်လပ်ခြင်းလေဟူ၍တွင်
နားမဝနိုင်အောင် နာခံပါရစေသား။

H.G.C. Moule

ရှိသမျှစွန့်ခြင်း

“ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် မိမိ၌ရှိသမျှကို မစွန့်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ” (လု ၁၄:၃၃)

တပည့်တော်ဖြစ်ရန် ရှိသမျှကို စွန့်ပစ်ရမည်ဟု သခင်ယေရှု ကိုယ်တိုင် မိန့်မှာသည်။ “မဖြစ်နိုင်ဘူး” “ယုတ္တိမတန်ဘူး” “တဖက် စွန်းရောက်သည်”ဟု ထင်ယောင်မှားနိုင်သော်လည်း၊ ခရစ်တော်၏ နှုတ်တော်ထွက်စကားဖြစ်သောကြောင့် အဓိပ္ပါယ်လေးနက်သည်။ ထို စကားကို ဦးစွာ ခံယူနားလည်နိုင်ရမည်။

(က) ဤစကားသည် အချိန်ပြည့်အမှုတော်ဆောင်များထံ တောင်း ဆိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ “သင်တို့တွင် အကြင်သူသည်” ဟုဆိုထားရာ လူတိုင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

(ခ) “မိမိ၌ရှိသမျှကို မစွန့်ဘဲနေ၏” ဟုဆိုခြင်းမှာ စွန့်လွှတ်ရန် စိတ်ကူးကြံရုံမျှသာမဟုတ်ဘဲ၊ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ရန် တိုက် တွန်းခြင်းဖြစ်သည်။

(ဂ) တစိတ်တပိုင်းကိုသာ စွန့်လွှတ်ရန်မဟုတ်“ရှိသမျှကို”စွန့်ရန် ပြောပါသည်။

(ဃ) ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စွဲလန်းသောသူသည် တပည့်တော်မပီသ ဟု လိုရာဆွဲတွေးခြင်းမပြုရပါ။ “ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ” ဟု တထစ်ချပြောပါသည်။

ဤတောင်းဆိုချက်သည် စင်စစ်တွင် အံ့ဩစရာမဟုတ်။ အခြားကျမ်းပိုဒ်များတွင်လည်း ဤကျမ်းစကားမျိုးရှိပါသည်။

“သံချေး၊ ပိုးရွဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီး

ဘဏ္ဍာကိုမဆည်းပူးကြနှင့်။ သံချေး၊ ပိုးရွှေမဖျက်ဆီး၍ သူခိုးမထွင်၊
မထောက်မခိုးမယူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းပူးကြလော့”
(မ ၆:၁၉-၂၁)ဟု ခရစ်တော်ဘုရားက အမိန့်ရှိထားပါသည်။

“လူ့လောကဘဏ္ဍာစုဆောင်းခြင်းသည် သူ့မယားကိုပြစ်မှား
ခြင်း၊ လူ့အသက်သတ်ခြင်းကဲ့သို့ အပြစ်ကြီးသည်” ဟု ဆရာကြီး
Wesley က မိန့်ဆိုဘူးသည်။

“သင်တို့ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြ
ကြလော့”(လု၁၂:၃၃)ဟု ခရစ်တော်က ပြောပါသည်။ ကြွယ်ဝ
သောအရာရှိငယ်အား “ကိုယ့်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော
သူတို့အားပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရ
လိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့” (လု၁၈:၂၂) ဟု
ခရစ်တော်ကဆိုခဲ့သည်။ ဘာကိုဆိုလိုသနည်း။ ရှေးဦးအသင်းတော်
များသည်“မိမိတို့ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုရောင်းပြီးလျှင် လူများဆင်းရဲ
သည့်အတိုင်း အသီးအသီးတို့အား ဝေငှခြင်းကိုပြုကြ၏”(တ ၂:၄၅)
ဟု ကျမ်းစကား သက်သေရှိပါသည်။

ခေတ်အဆက်ဆက်သန့်ရှင်းသူများသည် မိမိတို့ရှိသမျှကို
စွန့်၍ ခရစ်တော်နောက်သို့လိုက်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။

ဘက္ကဒက်သို့ သာဝကခရီးနှင့်နေသော သာသနာပြုဆရာ
A N Groves နှင့်ဇနီးသည်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်ဖော်ပြခြင်းဖြင့်
ရှိသမျှပစ္စည်းကို ထုခွဲရောင်းစား၍ ဘုရားသခင်အမှုတော်အတွက်
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြသည်။ နောင်တွင်လည်း လောကဘဏ္ဍာရှာဖွေ
စုဆောင်းခြင်းလည်း မပြုကြတော့ပါ။

ဆရာကြီး C.T. Studd သည် မင်္ဂလာဆောင်ခါနီးတွင်

သတို့သမီးအတွက် ပေါင် ၃၄၀၀ ခန့်ကိုသာ ချန်ထားပြီး၊ ကျန်ပစ္စည်းများကို ထုခွဲကာ ခရစ်တော်၏အမှုအတွက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ လက်ထပ်မည့်အမျိုးသမီးကလည်း “သခင်ယေရှုက သူ့ကြွယ်ငယ်ကို မည်သို့ပြောထားတယ်ဆိုတာမှတ်မိတယ်မို့လား-အချစ်”ဟုမေးရာ “ရှိသမျှကို ရောင်းပါ”ဟု ပြောကြောင်း ပြန်ဖြေသည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ကျန်မအတွက် ချန်ထားသောငွေကို ဘုရားသခင်ထံ အပ်နှံကြမည်ဟု ဆိုကာ အမှုတော်အတွက် ပါဝင်ထည့်လှူကြသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ငွေကြေး ဓနပကာသနမပါဘဲ နာမတော်မြတ်၌ နှစ်ကိုယ့်တစိတ်ဖြစ်သွားကြသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ဆက်ကပ်မှုမျိုးကို Jim Elliot ၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်း၌လည်း တွေ့ရသည်။

“အိုအဘ၊ ယာယီမျှသာတည်သော လောကအရာများကို ဖက်တွယ်ခြင်းမပြုမိဖို့ သွန်သင်တော်မူပါ။ အသက်တာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ဥစ္စာဓနများကို စွန့်လွှတ်ခြင်း သင်ပေးတော်မူပါ။ အသက်တာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်ဥစ္စာဓနများကို စွန့်လွှတ်ခြင်း သင်ပေးတော်မူပါ။ ထိုအရာများကို စွန့်လွှတ်ရသည်ဆိုသော်လည်း ရံဖန်ရံခါ စွဲလန်းစိတ်ရှိနေသေးသည်။ အို-အဘ ကရာနီကုန်းပေါ်မှ ခရစ်တော်ခံစားရသော စိတ်ဓါတ်မျိုးပေးသနားတော်မူပါ။ သို့မှသာလျှင် လောကအရာကို စွဲလန်းခြင်းအား စွန့်လွှတ်နိုင်မည်။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားဘုန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်နိုင်သကဲ့သို့ လောကအရာကို စွန့်လွှတ်နိုင်သော နှလုံးသား ပေးသနားတော်မူပါဘုရား”ဟု ဆုတောင်းထားသည်။

အတွင်းစိတ်ထားမကြည်လင်သောကြောင့် သခင်ယေရှု၏

စကားတော်အတိုင်း လိုက်မလျှောက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ “အကယ်၍ ရှိသမျှ စွန့်လွှတ်လျှင် ဘာစားရတော့မည်နည်း။ ဘဝရှေ့ရေးအတွက် မည်သို့ လုပ်မည်နည်း။ ရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်ကြလျှင် အမှုတော်အတွက် မည်သို့လုပ်မည်နည်း။ ရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်ကြလျှင် အမှုတော်အတွက် မည်သူ ထောက်ပံ့မည်နည်း။ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ မရှိလျှင် လူကုံထံ များအကြားမှာ ဧဝံဂေလိတရား မည်သူဟောမည်နည်း”ဟု စောဒက တက်ကြသည်။ ထိုစကားသည် ခရစ်တော်အား ဆင်ခြေဆင်လက် ပေးစရာရောက်ပါသည်။

ခရစ်တော်စကား နာခံသူသည် ပညာရှိသူခမိန်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အသက်တာပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၌ အသက်တာ ဆက်ကပ်သူသည် ဘယ်သောအခါမှ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ ကြောင်း၊ ကျမ်းစကားသက်သေရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်ကို နာခံလျှင် ဘုရားသခင်က သူ့ဘဝကို တာဝန်ယူပါသည်။

၁။ အလုပ်ကြိုးစားသူဖြစ်သည်။ လတ်တလောလိုအပ်ချက်နှင့် မိသားစု၏စားဝတ်နေရေးအတွက် ကြိုးစားပမ်းစား အလုပ်လုပ် သည်။

၂။ ခြိုးခြံချွေတာသည်။ လက်ငင်းလိုအပ်ချက်မှအပ ကျန်ငွေအား လုံးကို အမှုတော်အတွက်လှူဒါန်းသည်။ ကုန်ထိုက်သောနေရာတွင် ကုန်ခြင်းသည် ငွေကြေးသုံးတတ်ခြင်း၊ ကုန်ထိုက်သောနေရာတွင် မကုန်ခြင်းသည် ကပ်စေးနဲခြင်း၊ မကုန်ထိုက်သောနေရာတွင် ကုန်ခြင်းသည်ဖြုန်းတီးခြင်းဖြစ်၍ မကုန်ထိုက်သောနေရာတွင်

မကုန်ခြင်းသည် ချွေတာခြင်းဖြစ်သည်။

၃။ အမြော်အမြင်ကြီးသည်။ ပိုးရွသူခိုးဖျက်ဆီးတတ်သောမြေကြီး ဘဏ္ဍာထက်ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးသည်။

၄။ သူ၏နောင်ရေးအတွက်ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားသည်။ ရတနာဥစ္စာ များကို အရင်းအနှီးပြု၍ အိုစာမင်းစာအတွက် တွေးပူရမည့် အစား အကောင်းဆုံးအရွယ်ကို အမှုတော်အတွက် ဆက်ကပ် သည်။ နောင်ရေးကိုမူ ဘုရားသခင်လက်ထဲသို့ အပ်နှံထားသည်။ “နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဦးစွာရှာလော့”ဟူသော ကျမ်းစကားကို လက်ကိုင်ဆွဲထားသည်။

ငွေကြေးအရံအတား ထားရှိခြင်းသည် ဘုရားသခင်အား စိတ်မချရာရောက်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် -

၁။ ထိုငွေပိုလျှံများသည် ဝိညာဉ်ကယ်တင်ရေးအတွက် သုံးနိုင်ပါလျှက် နှင့် စုဆောင်းသိုမှီးထားလျှင် ဩတ္တပ္ပစိတ်ကြည်လင်ပါမည်လား။

“အကြင်သူသည် လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကို ဆင်းရဲခြင်းကို မြင်၍၊ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တီး၏။ ထိုသူ၌ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့ တည်မည် နည်း” (၁ယော ၃:၁၇)။

“တဖန်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရမည်” ဟူသော ပညတ်ချက်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ပေးစရာ အလုံအလောက်ရှိလျက်နှင့်ပင် အိမ်နီးနားချင်းကို အငတ်ထား မည်ဆိုလျှင် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ပါ သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့မှန်ကန်စွာ ပြောနိုင်ပါမည်လား” (မ ၂၂:၃၃)။

ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ရရှိပြီး၊ ဝမ်းမြောက်သော အသက်တာရှိသူသည်ခရစ်တော်ကိုသိကျွမ်းခြင်းနှင့်စကြဝဠာကြီးအား လဲနိုင်မည်မဟုတ်။ (ခရစ်တော်သိကျွမ်းခြင်းက သာ၍ မြင့်မြတ်သည်မဟုတ်လော)။ ထို့ကြောင့် အခြားသူများ ခရစ်တော်အား သိကျွမ်းကြစေရန် ကျွန်ုပ်တို့စည်းစိမ်ဘဏ္ဍာများကို အသုံးပြုသည်။ A.N Groves.

၂။ ခရစ်တော်ကြွလာလုလုဖြစ်ကြောင်း၊ ယုံကြည်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ဥစ္စာ ဓနများကို ပုပ်သိုးခြင်းမရှိအောင် လက်ငင်းအသုံးချသင့်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကောင်းကြီးမင်္ဂလာဖြစ်စေနိုင်သော ထိုငွေကြေးများသည် စာတန်လက်ထဲတွင် အချည်းနှီးဖြစ်သွားနိုင်သည်။

၃။ ပေးလှူခြင်းမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင်ထံပါးမှ အမှုတော်အတွက် ငွေကြေးဆုတောင်းခြင်းသည် လိပ်ပြာသန့်ပါသလား။ ခရစ်တော်အတွက် ပေးလှူခြင်းရှိမှသာလျှင် ထိုဆုတောင်းခြင်းသည်လည်း မှန်ကန်နိုင်ပါသည်။

၄။ မိမိကိုယ်တိုင်နာခံခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ တပါးသူများကို မည်သို့ သွန်သင်ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ အသက်တာက မိမိပါးစပ်ကို ပိတ်ဆို့သွားမည်။

၅။ လောကလူလိမ္မာများသည် နောင်ရေးအတွက် ဖူလုံစွာစုဆောင်းသိမှီးထားကြသည်။ ထိုသူများသည် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်သူများမဟုတ်။ စက္ခုအမြင်ဖြင့် အသက်ရှင်သူများဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်အသက်တာဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်၌ ဘဝတခုလုံး ဆက်ကပ်အပ်နှံခြင်းဖြစ်သည်။ မြေကြီးဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးသော

ခရစ်ယာန်၏အသက်တာသည် လောကီသားများ အသက်ရှင်ပုံ
နှင့် ထူးခြားနားပါ။

မိသားစုနောင်ရေးအတွက် ရှာဖွေစုဆောင်းထားခြင်းမရှိ
လျှင် ဘုရားမဲ့များထက် ပိုဆိုးသွားမည်ဟု အချို့က ပြောတတ်ကြ
သည်။ ထိုအယူအဆကို ကျမ်းစာက အဖြေပေးထားပါသည်။

“သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက်ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးရသည်
မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီးအတွက် ဆည်းဖူးရ၏” (၂ကော
၁၂:၁၄)။

“မိမိလူတို့ကို မပြုစု၊ ထိုမျှမက မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို
မပြုစုသောသူ မည်သည်ကား ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ငြင်းပယ်၏။
မယုံကြည်ဘူးသောသူထက် သာ၍ယုတ်မာ၏” (၁တိ ၅:၈)။

ကျမ်းပိုဒ်ကို သေချာလေ့လာဆင်ခြင်လျှင် မျက်မှောက်လို
အပ်ချက်အတွက်သာ ရှာကြံ၍ နောင်ရေးအတွက်တွေးပူခြင်း မရှိ
ရန် ဆိုလိုပါသည်။

ပထမကျမ်းပိုဒ်တွင် ရှင်ပေါလုသည် ဝိညာဉ်ရေးအရ မိဘ
ဖြစ်ပြီး ကောရိန္တုမြို့သားများသည် သားသမီးများဖြစ်သည်။ ဘုရား
သခင်၏အစေခံဖြစ်သောကြောင့် ငွေကြေးထောက်ပံ့မှု ရယူသင့်ပါ
သော်လည်း အသင်းသားများအား ဝန်မပီစေလို။ မိဘများထုံးစံ
အတိုင်းသားသမီးများကို လုပ်ကျွေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း နောင်ရေး
အတွက်တွေးပူစရာမလိုပါ။ သားသမီးများ၏ လုပ်စာကိုလည်း
မျှော်ကိုးခြင်းမရှိပါ။

၁တိ ၅:၈ တွင် ဆင်းရဲသားမုဆိုးမများအား ကျွေးမွေးစောင့်

ရှောက်ဖို့ သွန်သင်ထားပါသည်။ ပထမဦးစွာ ဆွေမျိုးသင်္ဂဟများက လုပ်ကျွေးရန်ဖြစ်၍ အကယ်၍ ဆွေမျိုးတိမရှိလျှင် ဒေသန္တရအသင်း တော်က ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ရသည်။ သို့သော် မျက်မှောက် စားဝတ်နေရေးအတွက်သာဖြစ်၍ အိုစာမင်းစာအတွက် ကြိုတင်စု ဆောင်းရန် သွန်သင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။

ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာ အင်္ဂါချင်းများသော ယုံကြည်သူများ အချင်းချင်းကူညီ စောင့်ရှောက်ကြရန် အလိုတော်ရှိသည်။ မရှိအတူ၊ ရှိအတူ၊ အေးအတူပူအမျှရှိရမည်။ ဗုံလုံတလှည့် ငါးဖုံတလှည့် အပြန်အလှန် အကူအညီပေးကြရမည်။ “များများရသောသူမပို၊ နည်းနည်းရသောသူမလို” ဟူသော ကျမ်းချက်နှင့်ကိုက်ညီပေမည်။

နောင်ရေးအတွက်တွေးပူ၍ ငွေနောက်လိုက်နေသူသည် နောင်ရေးအတွက် ငွေကြေးပမာဏ မခန့်မှန်းနိုင်သဖြင့် ငွေနောက် လိုက်ရင်းဖြင့် ဘဝနေဝင်သွားနိုင်သည်။ သခင်ယေရှုအတွက် ဆက် ကပ်ရမည့်အရွယ်ကောင်းကိုလည်း လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။ ကုန် လွန်ပြုန်းတီးခဲ့သော အတိတ်ကာလကို အမွှေးတောင်ပံကျွတ် သောဗျိုင်းအိုကဲ့သို့ သေခါနီးမှ နှမြောတမ်းတနေရော့မည်။

သခင်ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တော်အား မြေဝယ်မကျ နားဆင် လျှင် အမှုတော်အတွက် ငွေကြေးပြဿနာပူပန်စရာမရှိပါ။ ဧဝံဂေလိ သတင်းစကားသည်လည်း ပိုမိုကျယ်ပြန့် သက်သေထင်ရှားလာမည်။ အကယ်၍ တစုံတဦးက ချို့တဲ့မှုရှိလျှင် အခြားညီအကိုများက ဝမ်းပန်း တသာကူညီဖြည့်ဆည်းရမည်။ ပါရမီဖြည့်ဘက်များဖြစ်ရမည်။

အထက်တန်းလွှာများအတွက် ကြွယ်ဝချမ်းသာ ဧဝံဂေလိ

ဆရာရှိရမည်ဟူသောအတွေးသည် မှားပါသည်။ ပေါလုသည် အကျဉ်းသားဘဝဖြင့် ကဲသာဘုရင်နန်းတော်သို့ ဝင်ရောက်တရားဟောပါသည်။(ဖိ ၄: ၂၂) နာခံခြင်းရှိလျှင် ဘုရားရှင်က လိုလေသေးမရှိအောင် ပြင်ဆင်ပေးပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် သခင်ယေရှုကို နမူနာယူကြပါစို့။ အစေခံသည် ဘယ်သောအခါမှ သခင်ထက်မမြင့်မြတ်ပါ။ “လောကလူသားများ အထင်အမြင်သေးစရာ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ထိုလောကသားများနည်းတူ ချမ်းသာကြွယ်ဝဖို့အရှိန်အဝါမြင့်ဖို့ ချီးမြှောက်ခြင်းခံရဖို့ကြိုးစားခြင်းသည် ဆိုးဝါးသောအမှုဖြစ်သည်။” George Muller

ခရစ်တော်ခံစားရသောဒုက္ခတွင် ဆင်းရဲခြင်းလည်း ပါဝင်သည် (၂ကော ၈:၉)။ အဝတ်စုတ်ကိုဝတ်မှ၊ အကြမ်းထည်ဝတ်မှ ဆင်းရဲသည်မဟုတ်။ ငွေမရှိခြင်း၊ စည်းစိမ်မရှိခြင်းလည်းပါဝင်သည်။ သခင်ယေရှုနှင့်တမန်တော်များသည် မစားနိုင်၊ မဝယ်နိုင်လောက်အောင် တကယ်ဆင်းရဲနွမ်းပါးကြမည်ဆိုလျှင် သူတို့လုပ်ငန်းဆောင်တာကို မည်ကဲ့သို့ ပြီးမြောက်အောင် လုပ်နိုင်မည်နည်း။ သူတပါးကို ကောင်းစားချမ်းသာစေလိုသူသည် ကောင်းသောရှုမာရိကဲ့သို့ သူများအောက်သို့ ဆင်းရဲမည်။ မြောက်များလှစွာသော ဆင်းရဲသားများရှိကြသည်။ ယခုလည်းရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

A.N. Grouves

အိမ်ထောင်တခုတွင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ပရိဘောဂများ ရှိသင့်သည်မှာ သဘာဝကျပါသည်။

ခရစ်ယာန် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် ငွေလုံးအရင်း
အနှီးမြှုပ်နှံထားကြသည်မှာလည်း မှန်ကန်ပါသည်။

အချို့က မော်တော်ကားမှစ၍ လူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း
များသည် ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်ထင်ရှားရမည်မဟုတ်ဘူးလားဟု
ဆိုကြသည်။ မှန်ပါသည်။

တကယ်တမ်းမရှိမဖြစ် အခြေခံလိုအပ်ချက်များမှ လွဲ၍ကျန်
အရာများသည် ဧဝံဂေလိတရား ကျယ်ပြန့်ဖို့ ဖြစ်ရသည်။ သို့ကြောင့်
“ကြိုးစားလုပ်-ချွေတာသုံး ခရစ်တော်အတွက်အကုန်ပေး” ဟု ဆောင်
ပုဒ်ထားရသည်။ A.N. Groves

လူတိုင်းရှိသမျှ စွန့်မစွန့် ဘုရားသခင်အား အဖြေပေးရ
မည်။ အခြားယုံကြည်သူအား စီရင်စရာမလို။ ရှိသမျှစွန့်လွှတ်ရန်
သွန်သင်ထားသည့်အတိုင်း အသက်ရှင်ပြရမည်။ ဤအမှုသည် မိမိနှင့်
ဘုရားသခင်သာ သက်ဆိုင်သော အမှုကိစ္စဖြစ်သည်။

အကယ်၍ သွန်သင်သည့်အတိုင်း ဆက်ကပ်နိုင်သည်ဆိုလျှင်
လည်း ဝါကြွားစရာမဟုတ်ပါ။ လူတို့၏ ဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်းသည်
ခရစ်တော်၏ စွန့်လွှတ်မှုနှင့်နှိုင်းယှဉ်လျှင် မပြောပလောက်ပါ။ ထို့
အပြင် လူတို့၏ဆက်ကပ်ခြင်းသည် အလာရှိ၍ အသွားရှိခြင်းသာဖြစ်
သည်။

“ထာဝရတည်မြဲခိုင်ခန့်မည့်အရာရယူဖို့ မိမိဥစ္စာရတနာ
များပေးခြင်းသည် တရားနည်းလမ်းမှန်ပါသည်” Jim Elliot.

တပည့်တော်ဖြစ်ဖို့ အဟန့်အတားများ

ခရစ်တော်နောက်သို့လိုက်သည့် တပည့်တော်တိုင်း နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်စရာအကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြုံတွေ့ရသည်။ လောကအခွင့်အရေးများပေါ်လာနိုင်သည်။ မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းအား ပြန်လည်ရယူရန် သွေးဆောင်သည့်ဝိညာဉ်ဆိုးများလည်း ကြုံတွေ့နိုင်သည်။ ထိုအနှောင့်အယှက်ပရောဂ ဘေးဒဏ်မှ ကွယ်ကာထူမပေးမည့်ကောင်းကင်တမန် (၁၂)ပါးက အဆင်သင့် စောင့်နေပါသည်။

ခရစ်တော်၏အသံထက် ယုံမှားစရာ အခြားခေါ်သံကို ဦးစားပေးသောတပည့်တော်လောင်း (၃)ယောက်အကြောင်းကို ဥပမာ ပြချင်ပါသည်။

“လမ်းသွားကြစဉ် လူတစ်ဦးက၊ သခင်ကိုယ်တော် ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာအရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။ အခြားသောသူကို ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ထိုသူက၊ သခင် အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေးဦးစွာသွား၍ သဂြိုဟ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော် လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သဂြိုဟ်ပါလေစေ။ သင်မူကားသွား၍ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကို ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အခြားသောသူကလည်း သခင်ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ရှိရစ်သောသူတို့ကို

အရင်သွား၍ အခွင့်ပန်ပါရစေဟုလျှောက်လျှင် ယေရှုက ထွန်ကိုင်း
ကိုကိုင်လျှက် နောက်သို့လှည့်၍ကြည့်သောသူ မည်သည်ကား ဘုရား
သခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် မထိုက်မတန်ဟု မိန့်တော်မူ၏” (လု ၉:၅၇-
၆၂)။

အထက်ဖော်ပြသော တပည့်တော်လောင်း (၃) ဦးတို့သည်
သခင်ယေရှုနှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံကြသည်။ ခရစ်တော်နောက်သို့
လိုက်ရန်ခေါ်သည်။ သို့သော် ခရစ်တော်နောက်သို့ ချက်ချင်းမလိုက်
ဘဲ၊ သဝေထိုးနေကြသည်။

ကိုပြာလောင်

ပထမလူကို ကိုပြာလောင်ဟုနာမည်ပေးကြပါစို့။ သူသည်
ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မျှော်တွေးသူမဟုတ်။ ခရစ်တော်ကို တွေ့သည်နှင့်
ချက်ချင်းလိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်သည်။ “သခင် ဘယ်သွားသွား၊ လိုက်မှာ
ဘဲ”ဟု ဆိုသည်။ ပင်ပန်းဆင်းရဲမည်ဟုမထင်။ ထမ်းရမည့်ကားတိုင်
လည်း လေးမည်ဟု မထင်။ ဘဝခရီးလမ်းလည်း ကြမ်းတမ်းမည်ဟု
မထင်။ ပေါ့ပေါ့သာတွေးသည်။

သို့သော် သခင်ခရစ်တော်၏စကား ကြားရသောအခါ
မှန်းချက်နှင့်နှမ်းထွက်တက်တက်စင်လွဲသည်။ ခရစ်တော်၏ “မြေခွေး
မှာ မြေတွင်းရှိသည်။ ငှက်မှာခိုနားစရာအသိုက်ရှိသည်။ လူသားတွင်
ခေါင်းချစရာမရှိ” ဆိုစကားသည် “ငါ့နောက်သို့ တကောက်ကောက်
လိုက်ချင်တယ်လို့ပြောတယ်၊ စည်းစိမ်မရှိသဖြင့် တကယ်လိုက်နိုင်ပါ

မလား၊ မြေခွေးမှာ အောင်းစရာမြေတွင်း၊ ငှက်မှာခိုနားစရာအသိုက် ရှိကြသော်လည်း ငါဖန်ဆင်းထားတဲ့ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ငါ့အတွက် အိမ်ယာမရှိဘူး၊ အိမ်မဲ့ယာမဲ့ဘဝကို လိုက်နိုင်မည်လား၊ ငါ့အမှုတော် ဆောင်ဖို့ လောကအရာများကို စွန့်လွှတ်နိုင်မည်လား”ဟု ပြောနေ ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို ကိုပြာလောင် မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့နာမည်ကျမ်းစာတွင် ထပ်မတွေ့တော့ပါ။ ခရစ်တော်ထက် လောက အရာကို ပိုမိုနှစ်ခြိုက်သူဖြစ်သည်။

ကိုပက်ကျိ

ဒုတိယလူကို ကိုပက်ကျိဟု ခေါ်ကြပါစို့။ သူသည် ပထမလူ ကဲ့သို့ ရှုပ်ပြာရှုပ်ပြာနှင့် နောက်တော်လိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်သူမဟုတ်ပါ။ ခရစ်တော်က ဆင့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်၏ စကားအား စတိပြတ်မငြင်းပယ်ပါ။ ခရစ်တော်အား လုံးဝစိတ်မဝင် စားခြင်းလည်းမဟုတ်ပါ။ နောက်တော်သို့လိုက်ရန်ထက် လတ်တလော အရေးကြီးကိစ္စရှိသည်။ ထိုအရာကိုဦးစားပေးခြင်းသည်မဟာအမှား တော်ပုံဖြစ်သည်။ သူ့အဖြေစကားကို ကြည့်ရအောင်။ “သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေးဦးစွာသွား၍ သင်္ဂြိုဟ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော် မူပါ” ဟု ဆိုသည်။

သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် မိဘအပေါ်မှာ ပြုရမည့်ဝတ္တရား ရှိသည်မှာ မှန်ကန်ပါသည်။ သေဆုံးသွားသော ဖခင်အား ကောင်းမွန် စွာ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသည် ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ချက်နှင့်ကိုက်ညီပါသည်။

သို့သော် လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုများကို ခရစ်တော်ထက် ဦးစားပေးလျှင် မှားပါသည်။ ဤလူ၏ရည်မှန်းချက်သည် “သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေးဦးစွာ” ဟူသောစကားတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါသည်။ တကယ်တွင်မူ သူ့ကိုယ်သူအား ပထမနေရာတွင် ထားရှိပြီး၊ ထိုအချက်ကို အခြားအကြောင်းပြချက်များဖြင့် ဖုံးကွယ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ခရစ်တော်ကို ဦးထိပ်ထားလျှင် အရင်ချဉ်းကပ်ရမည်။ “ငါ၏”ဟူသော ဇာတိစိတ်ရှိနေပါက ခရစ်တော်အုပ်စိုး၍ မရနိုင်ပါ။

ကိုပက်ကျီတွင် လုပ်လက်စအလုပ်အစသတ်ရန် ရှိသဖြင့် ဦးစားပေးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်က “လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါလေစေ။ သင်မူကားသွား၍ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကို ဟောပြောလော့” ဟု ဆိုသည်။ အထူးသင့်လျော်ပါပေသည်။ လောကအမှုအရာများတွင် ယုံကြည်သူဖြစ်စေ၊ ယုံကြည်သူဖြစ်စေ၊ လုပ်နိုင်သောအမှုအရာများ ရှိပါသည်။ လူတိုင်းလုပ်ဆောင်နိုင်သောအမှုအရာများအတွက် ယုံကြည်သူများသာ လုပ်ဆောင်သောအမှုကိစ္စရှိသကဲ့သို့၊ မယုံကြည်သူဖြစ်စေ၊ ယုံကြည်သူဖြစ်စေ လုပ်နိုင်သောအမှုအရာများရှိပါသည်။ လူတိုင်းလုပ်ဆောင်နိုင်သောအမှုအရာများအတွက် ယုံကြည်သူများ၏ အဖိုးတန်အချိန်ကာလကို မဖြုန်းတီးသင့်ပါ။ ယုံကြည်သူများသည် အမှုတော်လုပ်ငန်းတွင် အရေးပါအရာရောက်သူများဖြစ်သည်။ “သင့်အသက်တာကို ငါ၏အမှုတော်အတွက် အဓိကသုံးပါ” ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုပက်ကျီပေးဆပ်ရမည့်အဖိုးအခသည် ကြီးမားလွန်းသည်

ဟု ထင်ပါသည်။ သူ့အကြောင်းကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် တဖန်မတွေ့ရတော့ပါ။ ကိုပြာလောင်အား တားဆီးသောအရာမှာ လောကစည်းစိမ်ဖြစ်သည်။ ကိုပတ်ကျိကို တားဆီးသောအရာမှာ ခရစ်တော်အမှုထက် မိသားစုအရေးဦးစားပေးခြင်းဖြစ်သည်။ လောကီအလုပ်လုပ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသောအရာမဟုတ်ပါ။ လူသည်မိမိနှင့်မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် အလုပ်လုပ်ရန် ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိပါသည်။ သို့သော် တပည့်တော်စစ်စစ်ဖြစ်ရန်မှာ နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဦးစားပေးရမည်။ မယုံကြည်သူများများ လုပ်နိုင်သောနေရာတွင် ဝင်ရောက်အချိန်ဖြုန်းစရာမလိုပါ။ အလုပ်လုပ်ခြင်းဖြင့် ဘဝအသက်တာ ကုန်လွန်စေသည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့သော် လက်ငင်းဘဝလိုအပ်ချက်များကိုသာ ဖြေရှင်းရန်ဖြစ်သည်။ အဓိကမှာ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းဖြစ်ရမည်”

ကိုနောက်ဆံ

တတိယလူကို ဆိုကြပါစို့။ သူသည် ပထမလူကဲ့သို့ပင် မိမိသဘောဆန္ဒအတိုင်း ခရစ်တော်နောက်လိုက်ချင်သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း “သခင်၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အိမ်၌ရှိရစ်သောသူတို့ကို အရင်သွား၍ ခွင့်ပန်ပါရစေ”ဟုဆိုသောကြောင့် ဒုတိယလူနှင့်တူပြန်သည်။ ခရစ်တော်ထက် အိမ်သားများကို နောက်ဆံတင်းနေသည်။

သူ့စကားကို ကြည့်လျှင် မမှားပါ။ အိမ်ထောင်မိသားစုအား

ဂရုစိုက်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်မိသားစုများအား နှုတ်ဆက်ခြင်းသည်၊ အလိုတော်နှင့်မဆန့်ကျင်ပါ။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ဘယ်နေရာမှားသနည်း။ “ခရစ်တော်ထက် မိသားစုကို သံယောဇဉ်ဖွဲ့နှောင်တွယ်တာခြင်း ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်က ထိုသူ၏ အတွင်းမနောကို ထိုးဖောက်တွေ့မြင်သောကြောင့် “ထွန်ကိုင်းကိုကိုင်လျက် နောက်သို့လှည့်၍ကြည့်သောသူ မည်သည်ကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်မထိုက်တန်” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင်” ငါတပည့်တော်များသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အာရုံစိုက်တတ်သောလူစားမျိုး၊ ချီတုံချီတုံပျော့ညံ့သောလူစားမျိုးမဟုတ်ပါ။ မိသားစုသံယောဇဉ်ထက် ငါ့ကို ဦးစားပေးတဲ့လူများသာ ဖြစ်သည်”ဟု ဆိုရာ ရောက်ပါသည်။

ထိုကိုနောက်ဆံသည် ခရစ်တော်ကို ချစ်ပါလျက်နှင့် မိသားစုနောက်ဆံတင်းရာသို့ ပါသွားပုံရသည်။ ခရစ်တော်၏ တပည့်တော်ဖြစ်ချင်စိတ်သည် မိသားစုသံယောဇဉ်တူက ထုချေသွားပါသည်။ မိခင်ဖြစ်သူက “သားလေးရယ်၊ သာသနာပြုဖို့ အမေ့ကို ထားပစ်ခဲ့မှာလား”ဟု ပြောလေရောသလား။ ထိုလူသားမျိုးကို သမ္မာကျမ်းစာက အမည်နာမပင် မှတ်တမ်းမတင်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် မထိုက်တန်သူ”ဟု ဆိုသည်။ သံယောဇဉ် နောက်ဆံတင်းမှုကြောင့် တပည့်တော်ဖြစ်ရခြင်းအခွင့်အရေးထူးကြီး လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရပါပြီ။

အကျဉ်းချုပ်

အထက်ဖော်ပြပါဇာတ်လမ်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်
တပည့်တော်စစ်စစ်ဖြစ်ရန် အတားအဆီး (၃) ခုကို တွေ့ရသည်။

ကိုပြာလောင် - လောကစည်းစိမ်၌မွေ့လျော်ခြင်း

ကိုပတ်ကျို - အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကိုဦးစားပေးခြင်း။

ကိုနောက်ဆံ - မိသားစုသံယောဇဉ်ဖွဲ့နှောင်ခြင်း

သခင်ယေရှုသည် ယခင်က နောက်တော်လိုက်မည့်သူများ
ခေါ်သကဲ့သို့ ယခုကာလတွင်လည်း ခေါ်နေပါသည်။

ထိုခေါ်သံကို တုန့်ပြန်အဖြေပေးသူ နည်းနေသည်။ အသင်
စာရှုသူ မည်သို့အဖြေပေးမည်နည်း။

ယေရှုသခင်၊ ငါ့လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုဆောင်ပေး

ရှိသမျှစွန့်၍ နောက်တော်သို့လိုက်အံ့။

ဆင်းရဲကြပ်တည်း၊ မွဲတေနံ့ချာလည်း

ကိုယ်တော်သည် ငါ့အတိုင်းသာ လက်ခံလျက်

ပျက်စီးခြင်းမရောက်စေလို။

ငါ့ဘဝ၊ ငါ့အိပ်မက်၊ ငါ့မြော်လင့်ချက်၊

ကြွယ်ဝချမ်းသာ ပြည့်စုံရာထိုအရပ်က၊

ဘုရားရှင်တော်၊ ငါ့ကိုမျှော်နေရှာ။

လောကကြီးသည် ငါ့သခင်အား ငြင်းပယ်လျက်၊
ငါ့ကိုလည်းပစ်ပယ်ကြ၊
လူ့အသိလိမ္မာသည် မုသာသုံးချ၊
ကိုယ်တော်သို့နှယ် သမ္မာတရားမဟုတ်။
ထိုအစဉ် မိုးမြင့်ယံမှ အနမ်းတပွင့်၊
အဘဉာဏ်တော်၊ မေတ္တာတော်နှင့်အားအင်၊
လင်းလက်ရှုမြင် သာယာလိုက်ရ။
လောကသားတို့ မိတ်ဖွဲ့ရန်တွေ့ကြပေမင့်။

H. F. Lyte.

တပည့်တော်များသည် ဘဏ္ဍာစိုးများဖြစ်သည် (လု ၁၆:၁-၁၃)

ဖော်ပြပါကျမ်းပိုဒ်တွင် ခရစ်တော်က မဖြောင့်မတ်သော ဘဏ္ဍာစိုးအကြောင်းကို သရုပ်ပြအဖြစ် ဥပမာပေးခဲ့သည်။ ခေတ်အဆက်ဆက်တည်တံ့မည့်ဘဏ္ဍာစိုးကိုလည်း တပည့်တော်များအား နမူနာပေးခဲ့သည်။ အမှန်မှာ တပည့်တော်များသည် ဘဏ္ဍာစိုးများဖြစ်၍ ကမ္ဘာမြေပေါ်ရှိ ခရစ်တော်၏ ရတနာများနှင့်အကျိုးစီးပွားကို ထိန်းသိမ်းရန် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အပ်နှံထားသူများ ဖြစ်သည်။

ဤပုံစံကို သာမန်ကာလျှံကာကြည့်လျှင် မရိုးသားမှုကို ချီးကျူးသယောင်ယောင် နားလည်မှုလွဲမှားနိုင်သည်။ အသေအချာဆန်းစစ်မှ အရေးကြီးသော သွန်သင်ချက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပုံဥပမာထဲတွင် သူဌေးသည် သူ့လုပ်ငန်းများကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရန် ဘဏ္ဍာစိုးတဦး ခန့်အပ်သည်။ ထိုဘဏ္ဍာစိုးက မငွေများဖြုန်းတီးပစ်သည်။ သို့ကြောင့် သူဌေးက ငွေစာရင်းစစ်ဆေးပြီး ဘဏ္ဍာစိုးကို ချက်ချင်းအလုပ်ဖြုတ်ပစ်သည်။

ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် ဘဝရှေ့ရေးမလွယ်တော့ပါ။ အသက်ကြီးရင့်သဖြင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ မလုပ်နိုင်တော့ပါ။ တောင်းစားဖို့လည်း ရှက်သည်။ သို့ဖြင့် အကြံထုတ်သည်။ သူ့သခင်၏ ကြွေးရှင်များသို့ သွား၍ ဆီ ၇၅၀ ဂါလံ အကြွေးပေးရန်ရှိသူများကို ဂါလံ ၅၀၀ သာ ယခုပေးလိုက်ပါ။ ၂၅၀ လျော့ပေးမည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအတိုင်းပင်

နောက်ကြွေးရှင်ထံသို့ သွားပြန်၍ ဂျုံတင်း ၁၀၀၀ ရှိသူကိုလည်း ယခုတင်း ၈၀၀ သာပေးပါ။ စာရင်းညှိပေးမည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုဘဏ္ဍာစိုး၏ အပြုအမူထက် ပို၍အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည် မှာ သခင်၏ မှတ်ချက်ဖြစ်သည်။ “မတရားသောထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် လိမ္မာစွာပြုသည်ကို ချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား လောကီသားတို့ သည် မိမိတို့ကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အလင်းသို့ ရောက်သောသူတို့ ထက် သာ၍ လိမ္မာကြ၏” (ငယ် ၈)။

မဖြောင့်မမတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းအား၊ ဤသို့ထင်ရှားစွာ ချီးမွမ်း သည်ကို မည်သို့နားလည်ရမည်နည်း။

သေချာစွာစဉ်းစားလျှင် ထိုသခင်သော်၎င်း၊ တပည့်တော်၏ ကောက်ကျစ်မှုသော်၎င်း ချီးမွမ်းခြင်းမဟုတ်ပါ။ ပထမကောက်ကျစ် ကတည်းက အလုပ်ပြုတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ဤသို့လှည့်ဖျားမှုနှင့် သစ္စာမဲ့မှုကို မည်သည့်ဖြောင့်မတ်သူကမှ ချီးမွမ်းမည်မဟုတ်။ မည်သည့်သင်ခန်း စာ ပေးချင်သည်ဖြစ်စေ၊ အလွဲသုံးစားလုပ်ခြင်းကိုမူ ဤဇာတ်လမ်း၏ အားပေးချီးမွမ်းရာမဖြစ်နိုင်။

ထိုဘဏ္ဍာစိုးအား အသိအမှတ်ပြုရန် တခုသာရှိသည်။ အနာဂတ်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အလုပ်ဖြုတ်ခံရသူသည် နောက်တခါ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းရရှိရန် ခဲယဉ်းသည်။

“ယခုကာလ” အစား “အနာဂတ်ကာလ” အတွက် တွေးပူ နေရသည်။

ဤဇာတ်လမ်း၏ အရေးကြီးသော သင်ခန်းစာမှာ ထိုအချက် ဖြစ်သည် လောကီသားများသည် နောင်ရေးအတွက် အသက်ရှင်ကြ

သည်။ အသက်အရွယ်အိုမင်းရင့်ယော်၍ အလုပ်မလုပ်နိုင်သောဘဝ အတွက် အိုစာနာစာ သိုမှီးကြသည်။ အရွယ်ကောင်းချိန်တွင် ရှာဖွေစု ဆောင်းကြသည်။ လူမှုရေးတွင်လည်း မလစ်တင်းရဲအောင် ဆက်ဆံ နေရသည်။

ထိုအချက်တွင်မူ မယုံကြည်သူများသည် ယုံကြည်သူများထက် လိမ္မာသယောင်ရှိသည်။ သို့သော် ခရစ်ယာန်များ၏ နောင်ရေးသည် ဤကမ္ဘာမြေနှင့်မဆိုင်။ ကောင်းကင်နှင့်သာဆိုင်သည်။ မယုံကြည်သူ များ၏ နောင်ရေးဆိုသည်မှာ ယခုလောလောဆယ်ဘဝမှ သင်္ချိုင်း အကြားသာဖြစ်သည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်၏ အဓိကသင်ခန်းစာမှာ မယုံကြည်သူများ၏ လောကနောင်ရေးကြိုတင်ပြင်ဆင်ချက်သည် ယုံကြည်သူများ၏ရှေ့ ရေးကောင်းကင်တွင် စိုးစံဖို့ပြင်ဆင်ခြင်းထက် ပိုမိုလိမ္မာကြသည် ဟူသောအချက်ဖြစ်သည်။ သာ၍ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကောင်းသည်။

ဤပုံပမာကို နောက်ခံထားလျက် သခင်ယေရှုက လက်တွေ့ သင်ခန်းစာ သွန်သင်ပါသည်။

“တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် စုတေသောအခါ အစဉ်အမြဲတည်သောဗိမာန်၌ သင်တို့ကို လက်ခံလတုံသော အဆွေရှိ စေခြင်းငှါ၊ မမြဲသော လောကီစည်းစိမ်ကို သုံးဆောင်ကြလော့”

မမြဲသောလောကီစည်းစိမ်ကို အသုံးပြုရန် ဝိညာဉ်များ ခရစ်တော်ထံ ပို့ဆောင်ဖို့ဖြစ်သည်။ မမြဲသောငွေကြေးများကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြု၍ ဝိညာဉ်ပို့ဆောင်သူများကို ခရစ်တော်က “အဆွေ”ဟု ခေါ်သည်။ စုတေမည့်နေ့၊ ခရစ်တော်ကြွလာ၍ ပြန်လည်

သိမ်းဆည်းမည့်နေ့၊ ဧကန်အမှန်ရောက်လာမည်။ ငွေကြေးများကို ပညာသတိဖြင့် သုံးစွဲသော ထို“အဆွေ”များသည် ထိုနေ့ရက်တွင် ထာဝရအိမ်တော်သို့ စံမြန်းဖို့ ကြိုဆိုခြင်းခံရမည်။

လိမ္မာသောယုံကြည်သူများသည် ဘဝနောင်ရေးကို ထိုသို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရသည်။ တိုတောင်းလှသော လူ့ဘဝသည် လောက တွင် စိတ်အေးလက်အေး နေထိုင်ဖို့ မဟုတ်ပါ။ မိမိတို့ငွေကြေးဖြင့် မိတ်ဆွေများအား ခရစ်တော်ထံသို့ ပို့ဆောင်လိုစိတ်ရှိရသည်။ မိမိငွေကြေးများကို သမ္မာကျမ်းအစရှိသည့် စက္ကူကျည်ဆံအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပစ်ရသည်။ သာသနာပြုနှင့် အမှုတော်ဆောင်များကို ထောက်ပံ့ရသည်။ လေလှိုင်းအစီအစဉ်များသို့ ပံ့ပိုးရသည်။ အမှုတော် လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ထည့်လှူရသည်။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ဧဝံဂေလိ လုပ်ငန်းပြန့်ပွားဖို့ ဓနအင်အားဖြင့် ကျောထောက်နောက်ခံလုပ် ပေးရသည်။ ထိုလောကဘဏ္ဍာများကို ပြန်လည်ရယူနိုင်သည့်နည်း လမ်းမှာ ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုခြင်းသာဖြစ် သည်။

လောကဥစ္စာရတနာများကို အဖိုးတန်ဝိညာဉ်ကယ်တင်ရေး လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း နားလည်သော ယုံကြည်သူသည် လောကပစ္စည်းများကို တပ်မက်ခင်တွယ်စိတ် မရှိတော့ပါ။ ငွေကြေးဓန ကြွယ်ဝခြင်း၊ ခမ်းနားကြီးကျယ်ခြင်းနှင့်ဖိမ်ခံခြင်းများ နှစ်ခြိုက်တော့ မည်မဟုတ်။ သို့ငွေကြေးဖြင့် ခရစ်တော်ထံသို့ ပို့ဆောင်သော ဝိညာဉ် များအတွက် ပီတိဖြစ်နေသည်။ လူသားများအကြားတွင် ဘုရားရှင် ဘုန်းတော်ထင်ရှားဖို့ ပါဝင်လိုသည်။ လူသားများအား ထာဝရကောင်း

ကြီးမင်္ဂလာမျှဝေခံစားစေလိုသည်။ Ruther Ford ပြောသည်“
ကောင်း ကင်မှာ ကျွန်တော့်ကို ကြိုဆိုမည့်လောကသား ဝိညာဉ်တခုကို
ပို့ဆောင်နှင့်နိုင်လျှင် ကျေနပ်လှပေစွာ” စကားအတိုင်း ဘာဝနာပွား
ရသည်။

ဘုရားရှင်တော်လက်ျာဘက်မှ၊

ကြိုဆိုမည့်ဝိညာဉ် ပို့ဆောင်နိုင်လျှင်၊

ဘုရားရှင်တော်ထံမှ၊

နှစ်ထပ်ကွမ်းကောင်းကင်နိုင်ငံခံစားရပြီပေါ့။

Anne R. Cousin

စိန်ရွှေရတနာ၊ တိုက်တာအိုးအိမ်သိန်းကျော်တန်ကားလှလှ၊
ဘဏ်ငွေစုလက်မှတ်များသည် မက်မောခင်တွယ်စရာမဟုတ်တော့ပါ။
မိမိအတွက်သုံးလျှင် ခဏတဖြုတ် ကုန်သည်။ ခရစ်တော်အတွက်
သုံးလျှင် နိစ္စထာဝအကျိုးအမြတ်ရှိသည်။

သို့ကြောင့် ငွေကြေးဓနများကို မည်သို့ကိုင်တွယ်သင့်
သနည်း။ သင့်ငွေကြေးကိုင်တွယ်ပုံဖြင့် သင့်ယုံကြည်မှုကို သက်သေထူ
ကြပါ။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ခရစ်တော်က “အနည်းငယ်သော
အမှု၌ သစ္စာရှိသော သူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာရှိလိမ့်မည်။
ငယ်သောအမှု၌ သစ္စာမရှိသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာမရှိ”
(လု၁၆:၁၀)ဟု မိန့်မှာထားပါသည်။

ဤနေရာတွင် အနည်းငယ်သောအမှုဆိုသည်မှာပစ္စည်းဥစ္စာ ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ သစ္စာရှိသူဆိုသည်မှာ ဘုန်းတော် ထင်ရှားရန်နှင့်လောကသားများ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံစားရန် အသုံးပြုသောသူဖြစ်သည်။ သစ္စာမရှိသူဆိုသည်မှာ မိမိငွေကြေးချမ်းသာများကို မိမိဇိမ်ခံဖို့ရန် အသုံးပြုသူကိုဆိုလိုသည်။ ဥစ္စာပစ္စည်းထိန်းသိမ်းသုံးစွဲရာတွင် ယုံကြည်စိတ်ချမှုမရှိသူသည် ဝိညာဉ်ရေးရာတွင်လည်း မည်သို့ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်မည်နည်း။ ဥစ္စာပစ္စည်းသုံးစွဲရာတွင် သစ္စာမရှိလျှင် အမှုတော်ဆောင်ရာတွင်လည်း ဘဏ္ဍာစိုးကောင်းအဖြစ် သစ္စာရှိမည်ဟု မမျှော်မှန်းနိုင်ပါ (၁ကော ၄:၁)။

ထို့ကြောင့် (ငယ် ၁၁) တွင် “သို့ဖြစ်၍ မမြဲသော စည်းစိမ်ကို သုံးရာတွင် သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင် မှန်သောစည်းစိမ်ကို သင်တို့၌ အဘယ်သူအပ်မည်နည်း”ဟု ခရစ်တော်က ဆိုထားပါသည်။

လောကီဥစ္စာဘဏ္ဍာသည် တည်မြဲသောစည်းစိမ်မဟုတ်ပါ။ တန်ဖိုးလည်းအကန့်အသတ်ရှိသည်။ ယာယီသာခံသည်။ ဝိညာဉ်ဘဏ္ဍာမှာမူ စစ်မှန်တည်မြဲသော စည်းစိမ်ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးသတ်မှတ်၍ မရပါ။ လျော့နည်းပျောက်ကွယ်ခြင်းလည်းမရှိပါ။ လောကီ ဘဏ္ဍာသုံးစွဲရာတွင် သစ္စာမရှိသူအား ဘုရားသခင်က ဝိညာဉ်ဘဏ္ဍာအား အပ်နှင်းမည်မဟုတ် (ငယ် ၁၂) တွင် ခရစ်တော်က “သူတပါးအမှု၌ သင်သည်သစ္စာမရှိလျှင် အဘယ်သူသည် အပိုင်ပေးမည်နည်း” ဟု မိန့်မှာထားပါသည်။

လောကဥစ္စာဘဏ္ဍာများသည် အမှန်စင်စစ်လူသားပိုင်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်ကသာ ပိုင်ဆိုင်သည်။ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုရန်

ဘုရားသခင်က အပ်နှံထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ လူသားများ အမှန်တကယ် ပိုင်ဆိုင်သောအရာမှာ ကျမ်းစာလေ့လာခြင်း၊ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း၏ အသီးအပွင့်များကို ဘုရားရှင်၌ ဘဏ္ဍာစိုးကောင်းအဖြစ် အပ်နှံခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထိုလုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဆုလက်ဆောင်များရရှိကြမည်။ ဘုရားသခင်အပ်နှံထားသောအရာများကို သစ္စာရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်လျှင် နက်နဲသောနှုတ်ကပတ်တော်ကိုလည်း နားလည်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ဆုလက်ဆောင်လည်း ရနိုင်မည်မဟုတ်။

ဤပုံဥပမာတစ်ခုလုံးကိုချုပ်၍ ခရစ်တော်က “အဘယ်အစေခံမှ သခင်နှစ်ဦး၏အစေကို မခံနိုင်။ သခင်တဦးကို မုန်း၍ တဦးကို ချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမုိုခို၍ တဦးကို မခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေကို၎င်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏ အစေကို၎င်း မခံနိုင်ကြ” (ငယ် ၁၃)ဟု မိန့်တော်မူသည်။

လူသည် အရှင်သခင်နှစ်ဦးတပြိုင်တည်းထား၍ မရပါ။ လောကီနှင့်လောကုတ္တရာအကျိုးကို တပြိုင်တည်းမထမ်းနိုင်။ ဘဏ္ဍာစိုးသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၍ လောကီစည်းစိမ်ကို မုန်းသည်။ အကယ်၍ လောကီစည်းစိမ်ကိုချစ်လျှင် ဘုရားသခင်ကို မုန်းရသည်။

သတိပြုရန်မှာ ဤသွန်သင်ချက်သည် မယုံကြည်သူများအတွက်မဟုတ်။ တပည့်တော်များအတွက်ဖြစ်သည်။

စိတ်အားထက်သန်မှု

တပည့်တော်လုပ်သူသည် ဉာဏ်ပညာအစွမ်းနည်းပါးလျှင် ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအစွမ်းမရှိလျှင်ဖြစ်စေ ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါသည်။

သို့သော် စိတ်အားထက်သန်မှု မရှိပါက ခွင့်လွှတ်စရာအကြောင်းမရှိပါ။ ကယ်တင်ခြင်းအမှုတွင် ရဲရဲတောက်စိတ်ဓါတ်မရှိလျှင် အပြစ်ဆိုဘွယ်ရာဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်များသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အတွက် စိတ်ထားထက်သန်မှုရှိသော နောက်လိုက်တော်များဖြစ်သည် (ယော ၂:၁၇)။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် အလိုတော်ပြည့်စုံရန် စိတ်အားထက်သန်ခဲ့သည်။ စိတ်မပျက်ပါဖြင့် အေးတိအေးစက် လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့၊ ယုံကြည်သူများလည်း ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေချင်သည်။

သခင်ယေရှု၏ စိတ်အားထက်သန်ပုံကို “ဗတ္တိဇံတခုကိုလည်း ငါခံစရာရှိ၏။ ထိုဗတ္တိဇံကို မခံမီတိုင်အောင် ငါသည် အလွန်ငြီးငွေ့သောစိတ်ရှိ၏” (လု ၁၂:၄၉-၅၀) ဟူသောကျမ်းပိုဒ်တွင် ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။ တဖန် (ယော ၉:၄) တွင် “ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူ၏အမှုကို နေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုရမည်။ အဘယ်သူမျှ မပြုနိုင်သောအချိန်တည်းဟူသော ညဉ့်အချိန်လာသေး၏”ဟု တွေ့ရပြန်သည်။

ဗတ္တိဇံယောဟန်၏ စိတ်အားထက်သန်မှုကို ခရစ်တော်က “တောက်လောင်ထွန်းလင်းနေသောမီးရှူးတန်ဆောင်” (ယော ၅:၃၅) ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ရှင်ပေါလုသည်လည်း အမှုတော်မြတ်တွင် စိတ်အားထက်သန်သူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ရှင်ပေါလုသည် အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေဖွဲ့ဘို့ အရေး

မပေးပါ။ လောကီချမ်းသာမှုကိုလည်း ဂရုမစိုက်၊ လောကအရာများ ဆုံးရှုံးမှုကိုလည်းမမှု၊ အသက်တာအတွက်လည်း ပူပင်သောကမရှိ၊ သေခြင်းကိုလည်းမကြောက်၊ အဆင့်အတန်း၊ တိုင်းပြည်နှင့်ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းကို မတွေးပါ။ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားသာ သူ့ခေါင်းထဲတွင် စိုးမိုးသည်။ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ထင်ရှားရေးကိုသာ ရှေ့တန်းတင်သည်။ ခရစ်တော်အတွက် အရူးဟု သမုတ်ခြင်းကိုလည်း ကျေနပ်နေသည်။ အသက်သေလျှင် လည်း ဆက်ဟောမည့်သူဖြစ်သည်။ အချိန်ဖြုန်း အနားယူလေ့ရှိမရှိ၊ ကုန်းတတန်ရေတတန်ဖြင့် ကျောက်တောင်နှင့်ကန္တာရကို ဖြတ်သန်းလျက် ဧဝံဂေလိလိုက်ဟောသည်။ တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိ၊ အဆီးအတားမည်မျှထန်ထန်၊ ရဲဝံ့စွာ ကျော်ဖြတ်သည်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာနှင့်လှိုင်းတံပိုးအကြားတွင် နှုတ်ပိတ်မနေ၊ ဘုရင်မင်းများရှေ့တွင်၎င်း၊ ဘာသာရေးဆရာကြီးများရှေ့တွင်၎င်း၊ ခရစ်တော်အကြောင်း သက်သေခံသည်။ သေခြင်းမှတစ်ပါးသူ နှုတ်ပီးစပ်ကို ပိတ်နိုင်သူမရှိ။ ခေါင်းဖြတ်အသတ်ခံရသည့် နောက်ဆုံးအချိန်ထိ ဟောပြောနေဆဲ။ သေအောင်မလုပ်သော်လည်း သေသည့်တိုင်အောင် ဟောပြောသူဖြစ်သည်။ ဆုတောင်းသည်၊ သက်သေခံသည်၊ သွေးဆောင်သည်၊ ခရစ်တော်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်သည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူများကိုလည်း နောက်ဆုံးအချိန်ထိ ကောင်းကြီးပေးခဲ့သည်။

ခရစ်တော်၏အခြားတပည့်တော်များသည်လည်း ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆောင်ရွက်သူများဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး C T Studd က “အချို့သည် ဗိမာန်တော်
ခေါင်းလောင်းသံလွင်လွင်ကြားရသည့်နေရာတွင် မွေ့လျော်ကြသော်
လည်း ကျွန်တော်ကတော့သူများ ဝိညာဉ်ကယ်တင်နိုင်ရာ မရဏာ
နိုင်ငံ တံခါးဝတွင် နေလိုသည်” ဟုဆိုထားသည်။

ထိုဆရာကြီးအား တပ်လှန့်နိုးဆော်သောအရာမှာ စိတ်အား
ထက်သန်သူ ရေးသားသည့်ဆောင်းပါးဖြစ်သည်။ အကျဉ်းချုပ်၍ ဖော်
ပြပါမည်။

“နောင်ဘဝ ရောက်ရမည့်နေရာသည် လူ့ဘဝ ဘာသာ
တရား ယုံကြည်ခြင်းအပေါ်တွင်မူတည်သည်။ ထိုအတိုင်းမှန်လျှင်
ဘာသာရေးသည် လူ၏ပထမဦးစားပေးဖြစ်သည်။ လောက ပျော်ရွှင်မှု
ဘဝဒဿနနှင့်သောကဗျာပါဒများကို စွန့်လွှတ်ဖွယ်ရာသာ ရှိသည်။
နိုးသည်ဖြစ်၊ အိပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုအသိက စိုးမိုးမင်းမူနေမည်။
ဘာသာရေးအတွက် အသက်ရှင်ရာရောက်မည်။ ထာဝရကာလ
အတွက်သာ တွေးနေရမည်။ ဝိညာဉ်တခု ကောင်းကင်ရောက်ရေး
အတွက် ဒုက္ခခံနေရမည်။ လောကအရာကမှ နှုတ်ပိတ်ရပ်တန့်ခွင့်
မပြုနိုင်ပါ။ လောကပျော်ရွှင်သာယာမှုသည် တစက္ကန့်လေးမျှ အချိန်
မပေးနိုင်ပါ။ ထာဝရကာလအတွက်သာ ရည်ဆောင်သည်။ ကြုံတွေ့
နေရသော ပျော်ရွှင်သာယာမှုနှင့်ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုသည် ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက်အတွက် ဖြစ်သည်။ ထိုဝိညာဉ်အတွက်သာ အသက်ရှင်
မည်။ ကမ္ဘာအနှံ့ခြေရာဆန့်၍ ဟောပြောမည်။ အဓိကပြောချင်သည်
မှာ လူသည် စကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ကို ဆုံးရှုံး
လျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း ဟူ၍ဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်ထက်တန်သောဆရာကြီး Wesley က “ဘုရားသခင်
ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သူ၊ အပြစ်မှလွဲ၍ အခြားဘာမှမကြောက်သူလူ
(၁၀၀) ပေးသနားတော်မူပါ။ ဒီကမ္ဘာကြီးကို ကိုင်လှုပ်ချင်လို့ပါ”ဟု
ဆိုတောင်းဘူးသည်။

အီကွေဒေါနိုင်ငံမှ မာတုရ Jim Elliot သည် ယေရှုခရစ်
တော်၏မီးရှူးတိုင်ဖြစ်သည်။ တနေ့ ဟေဗြဲ ၁၃ ပါ “မိမိအစေ
အပါးတို့ကို မီးလျှံသကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူထသော ---” ဟူသော
ကျမ်းပိုဒ်ကို ဆင်ခြင်လျက် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့သည်။

“အဘဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော်အား မီးလျှံကဲ့သို့ တောက်
လောင်စေရန် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဆီမီးပြည့်ဝစေတော်မူပါ။
လောင်စာဖြစ်စေတော်မူပါ”ဟု ဆိုတောင်းခဲ့သည်။

Amy Carmichael ၏ ကဗျာတိုလေးကို တောက်နှုတ်
ဖော်ပြချင်သည်။

လေပြင်းမုန်တိုင်းကျစဉ်အခါက၊
ကွယ်ကာရာ ငါဆိုတောင်းခဲ့၊
စိုးထိတ်စွာနှင့်တောင်ထိပ်ပါးရောက်ခဲ့စဉ်ခိုက်၊
အပြေးအလွှားလိုက်လာ ကယ်မခဲ့၊
စစ်သူကြီးနား စစ်သည်တော်များ စုရုံးလာသလိုပေါ့။

နွေးထွေးချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်
အားနွဲ့သူများ ခိုလှုံရာ

ဝိညာဉ်ခံတပ်ပမာ၊

ကားတိုင်မှာ အသေခံရှာ၊

ကရာနီတောင်တော်ရာ၊

ငါ့အားကယ်တင်ရှာ ၊ သိုးသငယ်ပါ။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာလမ်းပြရာ၊

ယုံကြည်ခြင်း မပျက်ပြယ်ပါ။

မျှော်လင့်ချက် အားငယ်ဖွယ်မရှိ၊

အမှိုက်များ ပြာကျပမာ မပျောက်ဖို့ရာ၊

သခင့်ဆီ မီးဖြစ်စေတော်မူပါ။

ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် ကွန်မြူနစ်များကဲ့သို့ စိတ်အားထက် သန်မှုမရှိခြင်းသည် အသင်းတော်များအတွက်အလွန်ရှက်ဖွယ် ကောင်း လှပါသည်။

၁၉၀၃ ခုနှစ်တွင် လီနင်က လူ (၁၇)ဦးဖြင့် ကမ္ဘာကို စတင်တိုက်ခိုက်သည်။ ထိုလူ (၁၇) ဦးသည် (၁၅) နှစ်ကြာသောအခါ လူ (၄၀၀၀) ထိ တိုးပွားလာသည်။ ထိုလူလေးထောင်ဖြင့် သန်းပေါင်း (၁၆၀) ရှိသော ရုရှားပြည်ကို ချုပ်ကိုင်သည်။ ယခုကာလတွင် ကမ္ဘာ လူဦးရေ၏ သုံးပုံတပုံ နီးပါး သြဇာလွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ သူတို့မူဝါဒကို မနှစ်သက်သော်လည်း သူတို့စိတ်အားထက်သန်မှုကိုတော့ မချီးမွမ်းဘဲ မနေနိုင်ပါ။

အမေရိကန် ကျောင်းသားတဦး ရေးသည်စာကို

Billy Graham က ဖတ်ပြသည့်အခါ အသင်းသားများ တွေဝေသွားကြသည်။ ထိုစာမှာ ကွန်မြူနစ်ကျောင်းသားတဦးက သူ့ရည်းစားထံသို့ ရေးသော စေ့စပ်လမ်းကြောင်း ဖျက်သိမ်းစာဖြစ်သည်။

စာထဲတွင် “ငါတို့ ကွန်မြူနစ်တွေဟာ လှောင်ပြောင်သရော်ခြင်းခံရတယ်။ ဆင်းရဲစွာနေထိုင်ရတယ်။ လတ်တလောအသက်ရှင်ဖို့ ငွေမှအပ အခြားငွေများကို ပါတီသို့ အပ်နှံရတယ်။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ ကပွဲသွားဖို့၊ အစားအသောက်ကောင်းနှင့် ဇိမ်ခံဖို့ အချိန်မပေးနိုင်ဘူး။ ငွေလည်းမပေးနိုင်ဘူး။ ဘဝဆိုတာ ရည်မှန်းချက် အတိအကျရှိရတယ်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒအောင်မြင်ဖို့ တိုက်ရမည်။ အမြဲစွဲလန်းတဲ့အရာဟာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒအောင်မြင်ဖို့ တခုတည်းသာ ဖြစ်တယ်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒဟာ ငါ့အသက်၊ ငါ့ဘဝ၊ ငါ့ဘာသာတရား၊ ငါ့ဝါသနာ၊ ငါ့ချစ်သူ၊ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့ရဲ့အစာဖြစ်တယ်။ ဒီယုံကြည်မှုဟာ ဘယ်သောအခါမှ လျှော့သွားခြင်းမရှိတဲ့အပြင် ပိုလို့တောင် တိုးလာသေးတယ်။ ဒီဝါဒနှင့်မပတ်သက်တဲ့အပေါင်းအသင်း၊ နှလုံးသားကိစ္စတွေနှင့်မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး။ ကွန်မြူနစ်အကြောင်းကလွဲရင် တခြားအကြောင်း ပြောစရာမရှိဘူး။ ဒီအတွေးကြောင့် ထောင်လည်းကျခဲ့တယ်၊ အသေခံဖို့လည်းအသင့်ဘဲ” ဟု ရေးသားခဲ့သည်။

ကွန်မြူနစ်ဝါဒီများပင်လျှင် ဤလောကအမှုအတွက် ထိုမျှ ဆက်ကပ်နိုင်လျှင် ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်များသည် အဘဘုရားသခင်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပိုမိုဆက်ကပ်သင့်ဘူးလား။ မိမိဘဝအရာခပ်သိမ်းကို သခင်ယေရှုသို့ ဆက်ကပ်အပ်နှံသင့်ပါသည်။ “ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ချက်ကို လက်ခံယုံကြည်လျှင် သူရဲကောင်းပမာ

စွန့်စားထိုက်ပါသည်”ဟု ဆရာကြီး Findlay က မိန့်ဆိုခဲ့ဘူးပါသည်။

“ကယ်တင်ခြင်းတရားသည် ဘုရားသခင်က ခရစ်တော်သို့
ပုံအပ်ထားသည်ကို ယုံကြည်လက်ခံလျှင် ထိုသခင်အား
ကိုးစားရသည်။ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို မှောက်လှန်ခြင်းပယ်
သောအရာဟူသမျှကို ခုခံနိုင်စွမ်းရှိရမည်”

James Denney

ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်းအား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၏ အုပ်စိုးမှုခံယူစေချင်သည်။ ထိုသူများသည် အများအပြားတွင်
မူးယစ်နေသယောင်ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားသခင်အား ငမ်းငမ်းတက်
ငတ်မွတ်သူများဖြစ်သည်။ တပည့်တော်ဖြစ်လိုသူတိုင်းသည် ထိုငတ်
မွတ် စိတ်အားထက်သန်မှုမျိုး ရှိရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး Ryleက ဤသို့ဆိုထားသည်။

ဘာသာရေးစိတ်အားထက်သန်သူ၏ စိတ်ထဲတွင် တခုတည်း
သာရှိသည်။ တခုတည်းသာ မြင်သည်။ တခုတည်းကိုသာ
ဂရုစိုက်သည်။ တခုတည်းကသာ လွမ်းမိုးသည်။ ထိုတခု
တည်းသောအရာမှာ ဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းခြင်းဖြစ်၍
ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေသည်။
သေသည်ဖြစ်စေ၊ ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊
ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ကျန်းမာသည်ဖြစ်စေ၊ ဖျားနာ

သည်ဖြစ်စေ၊ လူများကနှစ်သက်သည်ဖြစ်စေ၊ မနှစ်သက်
သည်ဖြစ်စေ၊ ပညာရှိဟုအထင်ခံသည်ဖြစ်စေ၊ အရူးဟုထင်
သည်ဖြစ်စေ၊ ချီးမွမ်းခံရသည်ဖြစ်စေ၊ ကဲ့ရဲ့ခံရသည်ဖြစ်စေ၊
ဂရုမစိုက်။ ဘုရားသခင်ကျေနပ်နှစ်သက်ရန်နှင့်ဘုန်းတော်
ထင်ရှားရန်သာ ဂရုစိုက်သည်။ ဘုရားသခင်အကြောင်း
မဟောပြောရလျှင်၊ မလုပ်ရလျှင်၊ အလှူငွေမပေးရလျှင်
စိတ်မချမ်းသာပါ။ ဆုတောင်းခြင်းအားကြီးသူဖြစ်သည်။
နေမကောင်းမကျန်းမာ၍ အိပ်ယာထဲတွင် လဲနေလျှင်လည်း
ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် အပြင်ကို တိုက်ခိုက်သည်။ ယောဂ္ဂနှင့်
အတူချီ၍ဝှမ်းထဲတွင် စစ်မတိုက်လျှင်လည်း တောင်ပေါ်တွင်
မောရှေ၊ အာရုန်နှင့်ဟုရတို့ လုပ်သောအလုပ် လုပ်နေမည်
(ထွ ၁၇:၉-၁၃)။ သူကိုယ်တိုင်အလုပ်မလုပ်နိုင်လောက်
အောင် ချို့တဲ့အားနည်းနေလျှင်လည်း အလုပ်မပြီးမချင်း
ပုခုံးပြောင်းထမ်းမည့်သူ မရှိမခြင်း၊ ဇွဲနဘဲကြီးစွာ လုံ့လထုတ်
နေသည်။ စိတ်အားထက်သန်မှုဆိုသည်မှာ ထိုယုံကြည်
ချက်အတွက် ဆက်ကပ်ပေးဆပ်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

ယုံကြည်ခြင်း

ဘုရားသခင်အား မေးခွန်းထုတ်စရာမရှိသော ယုံကြည်ချက်
မျိုးသာလျှင် နက်နဲသော ယုံကြည်ချက်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏
တပည့်တော်ဖြစ်လိုသူသည် ရှေးဦးစွာ လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြည်

ကိုးစားမှုရှိရသည်။ Hudson Taylor က “ဘုရားရှင်အတွက် အံ့ဖွယ်အမှုထမ်းဆောင်သူများမှာ ပင်ကိုယ်အားနည်းသူများဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသူတို့နှင့်အတူ ဘုရားသခင် အမြဲပါရှိကြောင်း၊ ခံယူသူ များဖြစ်သည်”ဟု မိန့်ဆိုဘူးသည်။

စစ်မှန်သော ယုံကြည်ခြင်းဆိုသည်မှာ ကတိတော်နှင့် နှုတ်က ပတ်တော်အပေါ်တွင် တည်မှီခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုယုံကြည်သူသည် အစပိုင်းတွင် ကတိတော်ကို ဖတ်မိကောင်းဖတ်မိမည် သို့မဟုတ် ကြားသိကောင်းကြားမိမည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ထိုသူအား ကတိတော်နှင့်ထိတွေ့ပေးသည်။ ထိုအပြုအမူသည် ဘုရား ရှင်က တိုက်ရိုက်စကားပြောခြင်းဖြစ်သည်။ နားလည်ခံယူသောအခါ ကတိတော်ကို ယုံကြည်စိတ်ချအပ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် လူလုပ်၍မဖြစ်နိုင်သောအရာများကို ဘုရားရှင် ကတိတော် က ပြည့်စုံစေနိုင်ကြောင်း ယုံကြည်ရသည်။

ကတိတော်ပေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ အမိန့်ပေးခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင် သည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိဖို့ အဓိကဖြစ်သည်။ ပေတရုအား ရေပေါ်လမ်း လျှောက်ခိုင်းခဲ့စဉ်က၊ လိုအပ်သော တန်ခိုးရမည့်အကြောင်း ပေတရု စိတ်ချယုံကြည်ခဲ့သည် (မ ၁၄:၂၈)။ ထိုကဲ့သို့ပင် ဘုရားရှင်က ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းသို့ ဧဝံဂေလိတရားဟောခိုင်းရာ၊ လိုအပ် သောခွန်အား မစမည့်အကြောင်း စိတ်ချယုံကြည်ရသည် (မာ ၁၆: ၁၅)။

လူ့အစွမ်းအစဖြင့် လုပ်ဆောင်နိုင်သည့်အရာတွင် ယုံကြည်

ခြင်း၏တန်ခိုးထင်ရှားလေ့မရှိပါ။ လူ့အစွမ်းအစ၏ အခြားတဘက်တွင်သာ ယုံကြည်ခြင်းကဏ္ဍ စပါသည်။”

George Muller.

မဖြစ်နိုင်သောအရာများ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အမှန်တကယ်ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ယုံကြည်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဖြစ်ပျက်နေသောအရာတခုအပေါ်တွင် ဘုရားသခင်အား ရှေ့တန်းတင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အခက်အခဲပြဿနာများကို မမှု၊ မဖြစ်နိုင်သည့်အရာများကို မမြင်။ ဘုရားသခင်သည် အခက်အခဲပြဿနာများ၏ အဖြေဟု ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ အရာခပ်သိမ်းကို ဘုရားသခင်နှင့်တိုင်ပင်အဖြေရှာသောကြောင့် မတောင့်မတ မကြောင့်မကြပါ။ အမှုတော်လုပ်ငန်းအတွက် ငွေကြေးပမာဏမည်မျှလိုပါစေ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိ။ ဘုရားသခင်ထံမှ ရရှိမည်ဟု ယုံကြည်သည်။ လိုအပ်သမျှကို ဘုရားသခင်စီစဉ်ပေးမည်ဟု တထစ်ချယုံကြည်သည်။ မယုံကြည်သူများက “မည်သို့လုပ်မည်နည်း၊ မည်သို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း”ဟုဆိုတတ်ကြသည်။ ယုံကြည်ခြင်းအားနည်းသူများသည် မဖြစ်နိုင်သည့်ဘက်ကို မြင်တတ်ကြသည်။ ယုံကြည်သူအတွက်မူ ထိုမဖြစ်နိုင်သောမေးခွန်းတသောင်းအတွက် အဖြေအဆင်သင့်ရှိသည်။ ထိုအဖြေမှာ “ဘုရားသခင်”ဖြစ်သည်။

C. H. Mackintosh.

လူ့အမြင်ဖြင့်ကြည့်လျှင် အာဗြဟံနှင့်စာရာတွင်သားသမီး

မရနိုင်တော့ပါ။ သို့သော် ဘုရားရှင်က ကတိတော်ပေးခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်သည် မုသာမပြောကြောင်း ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ကလေးငယ်ကို စောင့်မျှော်ခဲ့ကြသည်။

“သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း မိမိသည် လူမျိုးအများတို့၏ အဘဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိဘဲလျက်မြော်လင့်လေ၏။ ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည် အနှစ်တစ်ရာလောက်ရှိသဖြင့် မိမိကိုယ်သည် အသေကဲ့သို့ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်း စာရာ၏ ဝမ်းသည်သေကြောင်း၎င်း၊ မအောက်မေ့ ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ကတိတော်ကို... မူသောသူသည်ကတိတော်အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလန်းလေ၏။” (ရောဌး ၁၈-၂၁)။

ယုံကြည်ခြင်းအားကြီးသူသည် ကတိတော်ကိုမြင်သည်။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းကို ကြည့်သည်။ မဖြစ်နိုင်သောအရာမမြင်၊ ပြည့်စုံမည်ဟု ကြွေးကြော်တတ်သည်။

ဘုရားသခင်သည် မဖြစ်နိုင်သောအရာများကို ဖြစ်စေနိုင်သူ ဖြစ်သည် (လုခး ၃၇)။ ဘုရားရှင်အတွက် မဖြစ်နိုင်သောအရာဟူ၍ မရှိ၊ (က ၁၈:၁၄)။ လူမတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားရှင်တတ်နိုင်သည်၊ (လု ၁၈:၂၇)။

ယုံကြည်ခြင်းရှိသူသည် ခပ်သိမ်းသောအမှုကို တတ်နိုင်သည်။ (မာ ၉:၂၃) ဟူသော ကတိတော်ကို ဆွဲကိုင်သည်။ “ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ခရစ်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ငါတတ်စွမ်းနိုင်၏” (ဖိ ၄:၁၃) ဟု ရှင်ပေါလုကဲ့သို့ ကြွေးကြော်သည်။

သံသယသည် အခက်အခဲများကို မြင်တတ်သော်လည်း
ယုံကြည်ခြင်းသည် လမ်းကိုသာမြင်သည်
ယုံမှားခြင်းသည် အဆိုးကိုသာ မြင်တတ်သော်လည်း
ယုံကြည်ခြင်းမူကား အကောင်းကိုသာမြင်သည်။
သံသယစိတ်သည် ရှေ့တလှမ်းတိုးရန် ကြောက်ရွံ့သော်လည်း
ယုံကြည်ခြင်းသည် အမြင့်ယံတွင် ပျံသန်းသည်။
ယုံမှားသံသယက မည်သူ့ယုံမည်နည်း ဟု မေးသောအခါ
ယုံကြည်ခြင်းက ငါယုံသည် ဟု ဖြေတတ်၏။

ယုံကြည်ခြင်းသည် သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သည့်အပြင်
ဘုရားသခင်အမှုတော်ဖြစ်သောကြောင့် လူ့အတွေး၊ လူ့အမြင်နှင့်
သဟဇာတဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မည်။ အာဗြဟံသည် မွေးရပ်ချက်ကြွေဇာတိ
မြေမှ ထွက်ခွာသောအခါ လူ့အတွေးအမြင်ဖြင့် စွန့်ခွာသည်မဟုတ်။
သွားရ မည့်နေရာလည်း မသိပါ။ ဘုရားသခင်၏ အသံတော်ကို
ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းဖြင့် ထွက်သည်။ (ဟေဗြ ၁၁:၈)။ ယောရှုသည်
လူသတ်လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်၍ ယေရိခေါမြို့အား တိုက်ခိုက်
သိမ်းပိုက်ခြင်းမဟုတ် (ယောရှု ၆:၁-၂၀)။ လောကအမြင်ဖြင့်ကြည့်
လျှင် မဖြစ်နိုင်သောအလုပ်ဟု ထင်မှတ်စရာအကြောင်းရှိသည်။
သို့သော် လက်တွေ့အောင်ပွဲခံခဲ့ကြပြီ။

ယုံကြည်ခြင်းသည် လေးနက်စူးရှသည်။ ထို့ကြောင့် ဖန်ဆင်းခံ
သတ္တဝါများက ဖန်ဆင်းရှင်အား ယုံကြည်ကိုးစားရသည်မှာ တရား
နည်းလမ်းကျပါသည်။ မုသာမသုံး၊ ကတိတည်၊ မမှားနိုင်သော

ဘုရားရှင်ကို ယုံကြည်ခြင်းသည် မင်္ဂလာတရားတော်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းသည် ပညာ၏အချုပ်အချာဖြစ်သည်။ အမှောင်ထဲတွင် မမြင်မကန်းနှင့် ခုန်ချခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိရန် ခိုင်မာသော အထောက်အထားရှိရန် အမှန်တကယ် လိုအပ်ပါသည်။ ထိုအထောက်အထားများကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် အပြည့်တွေ့ရသည်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘယ်သော အခါမှ အချည်းနှီး မဖြစ်။ မည်သည့်ဆုံးရှုံးမှုမှ မရှိနိုင်။

ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေရာ ဖြစ်သည်။ တဘက်မှကြည့်လျှင် မယုံကြည်မှုသည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေကို ယုတ်လျှော့စေသည်။ ဘုရားသခင်အား မုသာသုံးသည်ဟု စွပ်စွဲရာရောက်သည် (၁ယော ၅:၁၀)။ ဣသရေလတို့၏ သန့်ရှင်းသော အရှင်ကို စုံစမ်းရာရောက်သည် (ဆာ ၇၈:၄၁)။

ယုံကြည်ခြင်းရှိသူသည် ဘုရားနာမတော်မြတ်၌ နှိမ့်ချစွာပြုမူ ဆက်ဆံတတ်သည်။

ယုံကြည်သူသည် မျက်မှောက်အရာကို ဦးစားမပေးတတ်ပါ။ ထို အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်ပေါလုက “မျက်မှောက်မမြင်ဘဲ၊ ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းသည် ရှိသည့်အတိုင်း ငါတို့သည် ကျင့်ဆောင်ပြုမူသည်ဖြစ်၍” (၂ကော ၅:၇) ဟု ဆိုခဲ့သည်။ မျက်မှောက်အရာကို ဦးစားပေးခြင်းဆိုသည်မှာ လူမှုဆင်းရဲဒုက္ခများအဖြေကို မိမိနည်းဟန်ဖြင့် ကြံဆောင်ခြင်း၊ နောင်ရေးအတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခကြုံတွေ့မည့် အဖြေကို မိမိနည်းမိမိဟန်ဖြင့် ကြံဆောင်ခြင်း၊ နောင်ရေးအတွက် တွေးတောပူပန်ခြင်း၊ မိုးပြိုမှာကို ကြောက်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်

ခြင်းသည် ဖေါ်ပြပါအချက်များ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ကိုသာ အားကိုးသည်။ ဘဝတခုလုံးကို ဘုရားရှင်သို့ ပုံအပ်ထားသည်။ လူ့မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ရန်မှာ ခက်ခဲပါသည်။ အနာဂတ်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်အပ်ပါသည်။ စိုးရိမ်သောကများလာလျှင် ကျန်းမာရေးလည်း ထိပါးနိုင်သည်။ သို့သော် ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၌ တည်မှီသောကြောင့် တွေဝေခြင်းမရှိ။ ပူပင်သောကနတ္ထိ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၏အပေါ်စီးတွင် ရပ်တည်သည်။ လိုအပ်သမျှကို ဘုရားရှင်ဖြည့်ဆည်းပေးမည်ဟု ယုံကြည်ကိုးစားသည်။

ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်သူများသည် ဘုရားသခင်က ယုံကြည်ခြင်းစာမေးပွဲ စစ်ဆေးလေ့ရှိသည်။ ယုံကြည်ခြင်း အရွယ်မရောက်မီ အစွမ်းအစများ ကုန်ခမ်းစေသည်။ သူငယ်ချင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်သို့ အကူအညီတောင်းခံရမည့် အခြေအနေရောက်တတ်သည်။ အကယ်၍ ယုံကြည်ခြင်းခိုင်မာလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကြည့်၊ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့သာ ပို၍ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ရသည်။

“မိမိလိုအပ်ချက် အခက်အခဲများအား ပတ်ဝန်းကျင်သို့ တနည်းနည်းဖြင့် အသိပေးခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိပါးစေပါသည်။ ယုံကြည်ခြင်းကို သစ္စာဖောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်က တာဝန်ပျက်ကွက်သောကြောင့် ဘုရားအစား လူကို အားကိုးသည်ဟု ပြောရာရောက်သည်။ ဘုရားထက်လူကို အားကိုးခြင်းသည် စမ်းရေရှိရာသို့ မသွားဘဲ ပေါက်နေသော ရေစည်သို့သွား

ခြင်းနှင့်တူသည်။ မိမိနှင့်ဘုရားသခင်အကြားတွင် လူကိုနေရာပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကြားခံရှိနေသဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုလည်း တိုက်ရိုက်မခံစားရတော့ပါ။”

C.H. Mackintosh

တပည့်တော်တိုင်းအား ယုံကြည်ခြင်း တိုးတက်မြင့်မားစေလိုသည်။ (လု ၁၇:၅)။ ခရစ်တော်၏ ကယ်တင်ခြင်းကို ယုံကြည်ကိုးစားပြီးဖြစ်၍ အသက်တာကိုလည်း ဘုရားသခင်အုပ်စိုးစေလိုသည်။ စုံစမ်းခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ အနာရောဂါကျရောက်လာသောအခါ ဘုရားသခင်ကို ပို၍သိလာသည်။ ဘုရားရှင်နှင့် ပိုမိုကျွမ်းဝင်လာသည်။ ယုံကြည်ခြင်းလည်း ခိုင်ခံ့လာသည်။ (ဟောရှေ ၆:၃)တွင် “ထာဝရဘုရားကို သိခြင်းငှာ ရှာကြလိမ့်မည်”ဟု ကျမ်းသက်သေပြုထားသည်။ ဘုရားရှင်ကို ရှာလေ၊ အကြောင်းသိလေ၊ ကြည်ညိုလေဖြစ်သည်။

ယုံကြည်ခြင်းသည် ကြားနာခြင်းဖြင့်ဖြစ်၍၊ ကြားနာခြင်းသည်လည်း နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်သည် နှုတ်ကပတ်တော်ဖြင့် ပြည့်ဝနေစေရန် ကျမ်းစာဖတ်ခြင်း၊ ကျက်မှတ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်အာရုံပြုခြင်းလုပ်ရသည်။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘဝလမ်းညွှန် ဖြစ်သည်။ ဓူဝံကြယ်ဖြစ်သည်။ ဘဝပဲ့ကိုင်ဖြစ်၍ မီးရှူးတိုင်လည်း ဖြစ်သည်။

ယုံကြည်ခြင်း အသက်တာသည် နောက်ဆုတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ရှေ့သို့သာမျှော်ကြည့်သည်။ ယုံကြည်ခြင်း၏ အောင်မြင်မှုများကို ဖတ်ရှုဆင်ခြင် သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် အောင်မြင်ခြင်း သမုဒ္ဒရာ၏

ကမ်းစပ်တွင် ဆော့ကစားနေသော ကလေးသူငယ်များနှယ်ဖြစ်သည်။
ယုံကြည်ခြင်း၏အောင်ပွဲကို ဟေဗြဲ ၁၁ တွင် အထင်အရှားတွေ့ရသည်။

“ထိုမှတပါး အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသနည်း။ ဂိဒေါင်၊ ဖာရက်၊
ရှုံဆုန်၊ ယေဖဿ၊ ဒါဝိဒ်၊ ရှမ္မေလမှစ၍ ပရောဖက်တို့အကြောင်းများကို
ပြော၍မကုန်နိုင်။ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အခြားသော
တိုင်းနိုင်ငံကို အောင်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ကတိတော်ကို
ဝင်စားခြင်း၊ ခြင်္သေ့ကို နှုတ်ပိတ်ခြင်း၊ မီးအရှိန်ကို ငြိမ်းစေခြင်း၊ ဓားလက်
နက်ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း၊ အနာမှထမြောက်၍ ကျန်းမာခြင်း၊
စစ်တိုက်သောအခါ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏
တပ်များကို ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုများကို ပြုကြရ၏။ မိန်းမတို့သည်လည်း
သေခြင်းမှထမြောက်သော မိမိတို့သားကို ရပြန်ကြ၏။ အချို့သော
လူတို့သည် သာ၍မြတ်သောထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လို့သောငှာ
လွတ်ခြင်းကို မခံယူဘဲ၊ ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံကြရ၏။
အချို့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရိုက်ပုတ်ခြင်း ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍
ထောင်ထဲမှာ နေရသဖြင့် စုံစမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်
ခြင်း၊ လွှနှင့်အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း၊
ဓားလက်နက်ဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ အလွန်ဆင်းရဲသော
ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သိုးရေ၊ ဆိတ်ရေတို့ကိုဝတ်၍ လှည့်
လည်ရကြ၏။ ဤလောကသည် သူတို့နှင့်မထိုက်မတန်။ သူတို့သည်
တောကြိုတောင်ကြား၊ ဥမင်မြေတွင်းထဲမှာ အပြောင်းပြောင်း အလည်
လည်နေရကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်း
သို့ရောက်လိုသော်လည်း ကတိတော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မခံရ

ကြ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ထိုသူတို့သည် ငါတို့မပါဘဲ စုံလင်ခြင်းသို့မရောက်ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဘို့အလို့ငှာ သာ၍မြတ်သော ကျေးဇူးတော်ကို ကြံစည်တော်မူ၏” (ဟေဗြ ၁၁:၃၂-၄၀)။

နောက်ဆုံးဖော်ပြလိုသည်မှာ ယုံကြည်ခြင်းအားကြီးသော တပည့်တော်သည် ပတ်ဝန်းကျင်က စိတ်ကူးယဉ်သမား၊ တယူသန်သမား၊ တဖက်စွန်းရောက်သူဟု သမုသ်ကြသော်လည်း မတုန်လှုပ်ပါ။ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ လျှောက်လှမ်းနေသည်ဟူသော ယုံကြည်ချက် ခိုင်မာသောကြောင့် ခြင်၊ မှက်၊ ဖြုတ်များကို ဂရုမစိုက်။

ဆုတောင်းခြင်း

ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို ပြည့်စုံစွာရေးသားသော စာအုပ်သည် သမ္မာကျမ်းစာ တအုပ်တည်းသာဖြစ်သည်။ အခြားသော စာအုပ်များကို အားရတင်းတိမ်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ဤစာအုပ်သည်လည်း ကျေနပ်မှုပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း အရေးကြီးသော အခြေခံနိယာမများကို အကျဉ်းချုံး၍ ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ဆုတောင်းခြင်းသည် တပည့်တော်အသက်တာတွင်မရှိမဖြစ် ကျောရိုးမကြီးဖြစ်သည်။

၁။ အလွန်အမင်း လိုအပ်ချက်ရှိလျှင် အကောင်းဆုံးဆုတောင်းချက်ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ လက်ခံကြမည်ထင်ပါသည်။ ဘဝလေပြည်လေညှင်းတိုက်ခတ်ချိန်တွင် ဆုတောင်းခြင်းသည် အေးတိအေး

စက် ထုံထိုင်းတတ်ပါသည်။ သို့သော် ဘဝအကြပ်အတည်း၊ စိုးရိမ်ဖွယ် ကျန်းမာရေး၊ ကြီးမားသောဆုံးရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ စိတ်အား ထက်သန်စွာ နှလုံးကြွေပြုန်းမတတ် ဆုတောင်းလေ့ရှိသည်။ ကောင်း ကင်သို့ ပစ်လွှတ်လိုက်တော့မည့် မြားပမာ လေးကိုကွေးညွှတ်ကြသည်။ လိပ်ခဲတင်းလင်းအခြေအနေ၊ ခိုကိုးရာမဲ့ဘဝ၊ ကြံရာမရအချိန်များတွင် အကောင်းဆုံး ဆုတောင်းချက် ပေါ်ထွက်လာတတ်သည်။

လူသည် စားဝတ်နေရေးအတွက် လုံးပမ်းနေရသည်။ မမျှော် လင့်နိုင်သော အခြေအနေအတွက် ငွေကြေးသိုမှီးစုဆောင်းကြသည်။ လိုလေသေးမရှိအောင် လူ့အစွမ်းရှိသမျှဖြင့် ဖြည့်ဆည်းသည်။ ထို အချိန်အခါမျိုးရှိပါလျက်နှင့် ဆုတောင်းချက်များသည် အဘယ်ကြောင့် မလေးမနက်ရှိပါသနည်း။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လောကအရာအပေါ် တွင် အသက်မရှင်ဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်လျှင် ဆုတောင်း ချက်များသည်လည်း လေးနက်သွားပါမည်။

၂။ အောင်မြင်သောဆုတောင်းချက်ဖြစ်ရန် အဓိကလိုအပ်ချက် မှာ “ဘုရားသခင်ထံပါးသို့ စစ်မှန်သောနှလုံးသားဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်း” (ဟေဗြ ၁၁:၂၂)ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ်ရာတွင် စိတ်ရင်းဖြောင့်မတ်စင်ကြယ်ရမည်။ လူကြားလူမြင် ကောင်းအောင် ဆုတောင်းခြင်းမျိုး မဖြစ်စေရ။ စိတ်နှလုံးသဘောထား မှန်ကန်လျှင် မိမိလုပ်နိုင်သောအရာများကို ဘုရားသခင်အား တောင်း လျှောက်ကြမည် မဟုတ်ပါ။ ဥပမာအားဖြင့် အမှုတော်လုပ်ငန်းတွင် ငွေကြေးပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ပါလျက်နှင့် မလှူဒါန်းဘဲ ဘုရားသခင်ထံမှ အမအစ တောင်းဆိုကြမည်မဟုတ်။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် ဘုရားသခင်

အား နိုင်ထက်စီးနင်းပြုရာ ရောက်ပါသည်။ မိမိငွေကိုပေးနိုင်လျက် မပေးဘဲ၊ ထပ်မံဆုတောင်းခြင်း မျိုးသည် ဘုရားသခင်က အဖြေပေး မည်မဟုတ်ပါ။

ထိုကဲ့သို့ပင် မိမိကိုယ်တိုင် ဧဝံဂေလိသွားရောက်ဟောပြော နိုင်ပါလျက်နှင့်မသွားဘဲ၊ အခြားသူများကို စေလွှတ်ရန် ဆုမတောင်း သင့်ပါ။ အခြားဘာသာဝင်များအား ဘုရားသခင်သိကျွမ်းလာရန် ထပ်ခါတလဲလဲဆုတောင်းပေးတတ်ကြသည်။ သို့သော် မိမိကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဟောပြောခြင်းမရှိ။ ဘုရားသခင်ကို စေခိုင်းရာရောက်ပါ သည်။ လို့ကြောင့် ထိုဆုတောင်းခြင်းသက်သက်ထက် ကိုယ်တိုင်ကိုယ် ကျယ်လုပ်ခြင်းသည် လက်တွေ့တိုက်ပွဲဝင် ဆုတောင်းခြင်းမည်ပါသည်။

၃။ ရိုးစင်းစွာ ဆုတောင်းပါ။ သံသယကင်းရှင်းစွာဖြင့် ဆုတောင်း ရမည်။ ဆုတောင်းချက် နက်နဲမှုများ၊ ပြဿနာအကြောင်းရင်းများ တွေး တောစရာမလိုပါ။ ဆုတောင်းခြင်းသည် မိမိအလုပ်ဖြစ်၍ အဖြေပေးရန်သည် ဘုရားသခင်၏အမှုဖြစ်သည်။ ဓမ္မပညာရှင်များက ဆုတောင်းခြင်း၏ နက်နဲမှုများကို အဓိပ္ပါယ်မျိုးစုံဖွင့်ဆိုကြပါသည်။ သို့သော် ကောင်းကင်တံခါးကို ခေါက်နိုင်သော ဆုတောင်းချက်မှာ ကလေးသူငယ်ကဲ့သို့သော စိတ်သဘောထားဖြင့် ယုံကြည်စွာဆုတောင်း ခြင်းသာဖြစ်သည်။ “ရိုးသားစွာ ယုံကြည်သူများက ခရစ်တော်ထံသို့ ဝိညာဉ်များပို့ဆောင်ချိန်တွင် ခေတ်ပညာတတ်များကမူ သူတို့ထက် ဘာမှထူးထူးခြားခြား မစွမ်းဆောင် နိုင်ပါ”ဟု St. Augustine က ဆိုခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်တော်က ဆုတောင်းချက်များကို မည်သို့အဖြေပေး သည်မသိ။

သို့သော် အဖြေပေးသည်မှာ အမှန်။
 စိတ်အားထက်သန်သည့် ဆုတောင်းချက်များကို အဖြေပေးလေ့
 ရှိသည်။
 သို့သော် ဘယ်အချိန်မှာ ပေးမှန်းမသိလိုက်။
 မကြာမီဖြစ်စေ၊ အတန်ကြာမှဖြစ်စေ ပေးပါသည်။
 ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် စောင့်နေရပါသည်။
 တောင်းသည့်ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ချင်မှဖြစ်သည်။
 ဘုရားရှင်သည် ဆုတောင်းချက်ထက် ကောင်းသောအဖြေ
 ပေးပါသည်။
 ဆုတောင်းခြင်းသည့်ကိုယ့်ငန်းတာအကောင်းဆုံးအဖြေပေးဖို့
 သည်ဘုရားအမှုသာ။

Lola C. Henson

- ၄။ ဆုတောင်းခြင်း အင်အားကြီးထွားရန် မည်သည့်အရာကိုမှ
 နောက်ဆံမတင်းပါနှင့်။ ခရစ်တော်ထံ လုံးဝဆက်ကပ်ပါ။ နောက်တော်
 သို့လိုက်ရန် ရှိသမျှကို စွန့်ထားခဲ့ပါ။ အရာခပ်သိမ်းထက် ခရစ်တော်ကို
 ဦးထိပ်ထားသော ဆက်ကပ်ခြင်းမျိုးကို အလိုတော်ရှိသည်။
- ၅။ အဖိုးအခပေး၍ ဆုတောင်းခြင်းမျိုးကို ဘုရားသခင် တန်ဖိုး
 ထားသည်။ နံနက်စောစောထ၍ ဘုရားရှင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း၊
 တနေ့တာကို ကိုယ်တော်လက်ထဲသို့ ဆက်ကပ်ခြင်းသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်
 မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူစိတ်နှလုံးပြင်းပြစွာ ဆုတောင်း
 ခြင်း၊ တညဉ့်လုံးဆုတောင်းခြင်းသည်လည်း ဘုရားရှင်၌ မွေ့လျော်

ခြင်းဖြစ်သည်။ အဖိုးအခမပါသော ဆုတောင်းခြင်းသည် ထိရောက်မှု နည်းပါးသည်။ ထိုဆုတောင်းခြင်းမျိုးသည် ပေါ့ပေါ့ဆဆနေတတ်သော ခရစ်ယာန်များ၏ အကျင့်ဖြစ်သည်။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစာရှောင်ခြင်း ဆက်စပ်ဖော်ပြထားသည်။ အစာရှောင်ခြင်းသည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ရင့်ကျက်ဖို့ လေ့ကျင့်ရေးအထောက်အကူ ဖြစ်သည်။ လူ့အမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင် အမြင်ပြတ်သားမှု၊ အာရုံစူးစိုက်မှု၊ စိတ်အားထက်သန်မှုဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ဘက်မှကြည့်လျှင် အစာထက် ဆုတောင်းခြင်းကို ဦးစားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

၆။ တကိုယ်ကောင်းဆန်သော ဆုတောင်းခြင်းမျိုးကို ရှောင်ပါ။ “ဆုတောင်းလျှင်လည်း ကာမဂုဏ်ခံစားစရာဖို့ ရှိစေခြင်းငှာ တလွဲတောင်းသောကြောင့် မရကြ” (ယာ ၄:၃)ဟု ကျမ်းစကားရှိပါသည်။ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းရင်းသည် အလိုတော်ပြည့်စုံဖို့သာ ဖြစ်ရမည်။ ဆုတောင်းရာတွင် “နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသား၊ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော်” ဟု ဦးစွာ ပဌနာတော်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသင့်သည်။ နောက်မှ အသက်မွေးလောက်သော အစာကိုနေ့ရက်စဉ်တိုင်း ပေးသနားဖို့ ဆက်လက်ဆုတောင်းသင့်သည်။

၇။ ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်သောဘုရားဖြစ်သောကြောင့် ကြီးမားသော ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် လေးစားချီးမြှောက်သင့်သည်။

ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်လှစွာသောကြောင့်
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် တောင်းဆိုပါ။

မေတ္တာတော်နှင့် တန်ခိုးတော်သည် ပြည့်လုံသောကြောင့်
ဆုတောင်းချက်များ ငြင်းပယ်ရိုးမရှိ။

John Newton

“ဘုရားရှင်ထံမှ အသေးအဖွဲများသာ မျှော်လင့်ကြသော
ကြောင့် ဘုရားသခင်က အားမလိုအားမရဖြစ်နေသည်။ မပြော
စလောက်အောင်မြင်မှုနှင့် မိုဃ်းကောင်းကင်အိမ်မက်တွင် ကျေနပ်
သာယာနေကြသည်။ ထိုသို့တင်းတိမ်ခြင်းသည် ကြီးမြတ်တော်မူသော
ဘုရားရှင်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်လောကသားများက မသိရှိရန် ဖုံးကွယ်
နေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ လောကသားများက ဘုရားရှင်တော်အား
စိတ်ဝင်တစားအားကိုး တကြီးဖြစ်လာအောင် မထင်ရှားစေနိုင်”။ ခရစ်
ယာန်များသည် တမန်တော် ကြီး ပေါ်လူကဲ့သို့ “ငါ့အကြောင်းကြောင့်
ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏” (ဂလာ ၁:၂၄) ဟု ကြွေးကြော်သင့်
သည်။

E.W. Moore

၈။ ဆုတောင်းချက်သည် အလိုတော်နှင့်ညီကြောင်း သေချာရ
မည်။ ထို့နောက် ဆုတောင်းချက်ကို ဘုရားသခင် အဖြေပေးမည်ဟု
ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဆုတောင်းရမည်။

“ငါတို့သည် ဘုရားသခင် အထံတော်၌ ရဲရင့်ခြင်းအကြောင်း
ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အလိုတော်နှင့်အညီ တစုံတခုသောဆုကို
တောင်းလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နားညောင်းတော်မူ၏။ ဆုတောင်း

သမ္မသောစကားတို့ကို နားထောင်တော်မူသည်ကို ငါတို့သိလျှင် အထံ
တော်၌ တောင်းသောဆုတို့ကို ရမည် (၁ယော ၅:၁၄-၁၅)။

ခရစ်တော်၏ နာမတော်၌ ဆုတောင်းခြင်းဆိုသည်မှာ
ခရစ်တော်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ဆုတောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ခရစ်
တော်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ဆုတောင်းလျှင် ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင်
အဘဘုရားသခင်သို့ တောင်းလျှောက်ပေးပါသည်။ “သင်တို့သည် ငါ၏
နာမကိုအမှီပြုလျက်၊ ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ငါပြုမည်။ အကြောင်းမူ
ကား ခမည်းတော်သည် သားတော်အားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားတော်
မူခြင်းရှိမည့်အကြောင်းတည်း။ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍
တစုံတခုသောဆုကိုတောင်းလျှင် တောင်းသည့်အတိုင်း ငါပြုမည်”
(ယော ၁၄:၁၃-၁၄)။ “ထို့နေ့၌ သင်တို့သည် ငါ့ကို အလျဉ်းမမေးမမြန်း
ရကြ။ ငါအမှန်တကန်ဆိုသည်ကား သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို
အမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ တောင်းသမျှတို့ကို ခမည်းတော်သည် ပေး
သနားတော်မူမည်” (ယော ၁၆:၂၂)။ “တဖန် ငါဆိုသည်ကား
မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင် နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူ၍
ဆုတောင်းလျှင် တောင်းသမျှသောဆုတို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်
မူသော ငါ၏ခမည်းတော်သည် ပေးသနားတော်မူလတံ့” (မ ၁၈:၁၉-
၂၀)

“ခရစ်တော်၏ နာမတော်၌ ဆုတောင်းခြင်း”ဆိုသည်မှာ
ဆုတောင်းချက်တွင် ခရစ်တော်က ဦးစီးအောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။
ခရစ် တော်၏ သဘောတူညီချက်အတိုင်း ဆုတောင်းခြင်းဖြစ်သည်။
ခရစ်တော်၏ နာမတိုင်တည်လျှင် ခရစ်တော်၏ သဘောတော်

ပါဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ နာမတော်၌ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ခရစ်တော်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ဆုတောင်းဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၏ နာမကိုတိုင်တည်လျက် မကောင်းသောအရာများအတွက် ဆုတောင်းရန် အကြောင်းမရှိနိုင်။ ဆုတောင်းချက်များသည် ခရစ်တော်၏အလိုတော်နှင့်ကိုက်ညီသောအရာများသာဖြစ်သည်။ ဆုတောင်းရာတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုး၊ ခရစ်တော်၏အလိုတော်ပါရှိရသည်။ ခရစ်တော်၏နာမတော်၌ ဆုတောင်းပါသည် ဟူသော အချက်မပါဘဲ ဆုတောင်းချက် အဆုံးမသတ်သင့်ပါ။ ဆုတောင်းချက်အားလုံးသည် ခရစ်တော်၏နာမတော်ကို အဓိကထား၍ ဆုတောင်းခြင်း ဖြစ်ရမည်။”

Samuel Ridout

၉။ မိမိဆုတောင်းချက်များအား ထိရောက်စေလိုလျှင် အသက်တာကို စင်ကြယ်စေရသည်။ ထိုသို့စင်ကြယ်နေစေရန် အပြစ်ဝင်လာသည်ကို သိလျှင်သိခြင်းအပြစ် ဝန်ချတောင်းပန်၍ စွန့်ပစ်ရမည်။ “ငါသည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဒုစရိုက်ကို ငဲ့ကွက်လျှင် ဘုရားရှင်သည် နားထောင်တော်မမူ” (ဆာ ၆၆:၁၈)။ ခရစ်တော်၌တည်သူသည် ခရစ်တော်နှင့်နီးကပ်စွာနေရ သောကြောင့် အလိုတော်ကို သိနေသူဖြစ်သည်။ ကောင်းမွန်စွာ ဆုတောင်းနိုင်ပြီး အဖြေကိုလည်း ရရှိပြီဟု ယုံကြည်သူဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၌ တည်နေလျှင် ခရစ်တော်၏ ပညတ်ချက်များကိုလည်း လိုက်နာရသည်။ “ငါ တို့သည် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ နှစ်သက်တော်မူသော အကျင့်ကိုကျင့်သောကြောင့်

ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ရကြ၏” (၁ယော ၃:၂၂)။ ဆုတောင်းချက်များကို ဘုရားသခင်က အဖြေပေးစေလိုလျှင် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်တွင် စိတ်ဝိညာဉ်မှန်ကန်နေရမည်။ (၁ယော ၃:၂၀)

၁၀။ ဆုတောင်းခြင်းကို ပုံသေသတ်မှတ်ရန် မဟုတ်ပါ။ လမ်းလျှောက်နေစဉ်၊ ကားမောင်းနေစဉ်၊ အလုပ်လုပ်နေစဉ်၊ အချိန်တိုင်းတွင် ဘုရားသခင်ကို ရည်စူးမျှော်ကိုးခြင်းဖြင့် ဆုတောင်းခြင်း အကျင့်ကို တိုးတက်မြင့်မားစေရသည်။ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ နေဟမိ၏ဆုတောင်းခြင်းအသက်တာကို နမူနာယူသင့်သည် (နေ ၂:၄)။ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်သို့ တခါတလေသွားခြင်းထက် ထိုဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ အစဉ်နေခြင်းက ပိုကောင်းသည်။

၁၁။ နောက်ဆုံးအချက်မှာ ဆုတောင်းချက်သည် တိကျရမည်။ တိကျသော ဆုတောင်းချက်သာလျှင် တိကျသောအဖြေရပါသည်။

ဆုတောင်းခြင်းသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော နက်နဲမှုဖြစ်သည်။ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် လူ့ဘဝကို ကိုင်လှုပ်နိုင်သည်။ “ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် အံ့ဖွယ်နိမိတ်လက္ခဏာများ ပေါ်ထွန်းစေနိုင်ပါသည်။ အံ့မှိုင်းစိုထိုင်းသော တောအုပ်မြက်မဲထဲသို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းယူဆောင်သွားနိုင်သည်။ စိတ်ပျက်အားငယ်သူများထံသို့ မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်သမီးနိုင်သည်။ အချုပ်အနှောင်သမားများအား လွတ်ခြင်းအခွင့်ပေးနိုင်သည်။ ဝေးကွာနေသော မိသားစုများအား စုစည်းပေးနိုင်သည်။ ပင်လယ်ရပ်ခြားရှိ ဝိညာဉ်ခွန်အားနည်းသူများ

ကိုလည်း ခွန်အားဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည်။ ဆုတောင်းချက်များ၏ အံ့ဖွယ်အစွမ်းတန်ခိုးပါတကား။”

J.H.Jowett

Wenham ကလည်း “တရားဟောခြင်းသည် ရှားပါးသည့် ဆုကျေးဇူးဖြစ်သည်။ ထို့ထက်ဆုတောင်းခြင်းသည် ပိုမိုရှားပါးသည်။ တရားဟောခြင်းသည် ဓားကဲ့သို့ဖြစ်၍ မိမိအနီးအနားလူအတွက်သာ အသုံးပြုနိုင်သည်။ ဆုတောင်းခြင်းမှာမူ အမြောက်နှင့်တူသည်။ မမြင်ရသော အဝေးအတွက်လည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။ အချို့သောနေရာတွင် တရားဟောခြင်းထက် ဆုတောင်းခြင်းက ပိုမိုထိရောက်တတ်သည်”ဟု ဆိုသည်။

တို့တောင်းလှသည့် ဆုတောင်းနာရီ
အံ့ဖွယ်ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းသည်။
ရင်တွင်းဝန်ထုပ်ပေါ့ပါးစေသည်။
သွေ့ခြောက်ဝိညာဉ် လန်းဆန်းစေသည်။
နှလုံးသန့်စင် ဆုတောင်းခိုက်
လောကကြီးလည်း ကြည်လင်အေးမြသာယာလှသည်။
ဆုမတောင်းမီ အားအင်နည်းလည်း
ဆုတောင်းပြီးသော် ခွန်အားပြည့်သည်။
ဆုတောင်းခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း။
ဆုတောင်းခြင်းသည် ရဲရင့်ခြင်း
ဆုတောင်းခြင်းသည် အားအင်ပေတည်း။

Trench

ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲ

ခရစ်တော်သည် ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်တွင် ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ကြောင်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် တွေ့ရသည်။ စစ်မှန်သော ခရစ်ယာန်အသက်တာသည် အများသူငါနည်းတူ လောကစည်းစိမ်တွင် သာယာခြင်းမရှိ။ သေခြင်း၊ မရဏာတန်ခိုးနှင့် အစဉ်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေရသောဝိညာဉ်တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်။ စစ်မိန့်သံကြားလျက်နှင့်ရှေ့သို့မချီတက်ဘဲ၊ နောက်ပြန်လှည့်သူသည် အင်ဓာတ်ကင်းပျောက်သော ဆားကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲဝင်ချိန်သည် စည်းလုံးညီညွတ်ရမည့်အချိန်ဖြစ်သည်။ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စများတွင် အခင်းများအငြင်းပွားစရာမဟုတ်၊ တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့ မနာလိုမုန်းတားခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲရှိခြင်းတို့ မပြုအပ်။ “တိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ” (မာ ၃:၂၄) ဟု ကျမ်းစကား ရှိပါသည်။ ခရစ်တော်၏ စစ်သည်တော်များသည် သွေးစည်းခိုင်မာရ မည်။ ထိုသို့ သွေးစည်းခိုင်မာစေမည့် နည်းလမ်းမှာ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းဖြစ်သည်။ (ဖိ ၂ ကိုကြည့်)။ ရန်ပွဲဖြစ်ရန် လူနှစ်ယောက်ရှိရသည်။ အကယ်၍ တဦးက မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချလျှင် မပြေလည်စရာ အကြောင်းမရှိ။

“မာနကြောင့်သာ ရန်တွေ့ခြင်းရှိ” (သု ၁၃:၁၈) ဟု ကျမ်းစကားရှိပါသည်။ မာနမရှိလျှင် ရန်ပွဲမဖြစ်နိုင်။ တိုက်ပွဲဝင်လျှင် ဘင်းကြပ်သောစစ်မြေပြင် စည်းကမ်းရှိရသည်။ အနေအထိုင်ကျစ်လစ်

ရသည်။ ခွဲတမ်းစနစ်ဖြင့် စားသုံးရသည်။ ခရစ်ယာန်များသည်လည်း ယခုကာလသည် ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေချိန်ဖြစ်ကြောင်း နားလည် ရသည်။ ထို့ကြောင့် အသုံးစရိတ်များကို ချွေတာပြီး ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲ စစ်အသုံးစရိတ်အဖြစ် ပါဝင်ရသည်။

တခါက အမေရိကန်ခရစ်ယာန်ကျောင်းသားဥက္ကဋ္ဌ R.M ဆိုသူရှိသည်။ ကျောင်းသားများက လုပ်နေကြထုံးစံအတိုင်း ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲအတွက် ပါတီပွဲ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းနှင့် အထိမ်းအမှတ် အင်္ကျီ ထုတ်ဖို့ စီစဉ်ကြသည်။ ဧဝံဂေလိလုပ်ငန်းကို အထောက်အကူပြုသော ထို အစီအစဉ်ကို R.M က သဘောမတူ။ သဘောမတူသည့်အပြင် ဥက္ကဋ္ဌရာထူးမှ နှုတ်ထွက်သည်။ သူနှုတ်ထွက်သည့်အခါ သူငယ်ချင်း ကျောင်းသူကျောင်းသားများသို့ အောက်ပါစာရေးခဲ့သည်။

ချစ်သောမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများခင်ဗျား

ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ၊ လက်ဆောင်ပစ္စည်းနှင့် အမှတ်တရအင်္ကျီများ အတွက် ကျွန်တော်စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ ထိုအရာများသည် တကယ် ပျော်ရွှင်မှုဟု မထင်ပါ။ တကယ်ပျော်ရွှင်မှုမှာ ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝ အသက်တာ၊ ငွေ၊ အချိန်တို့ကို ခရစ်တော်၏နာမဖြင့် တပါးသူများ ကို ပေးအပ်ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ခံယူပါတယ်။ “အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံး၏။ ထိုသူသည် အသက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်” ဆိုတဲ့ ခရစ်တော်စကားကို ကြားယောင်ကြပါ။

ယခုခေတ်ကာလမှာ နေ့စဉ် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား (၇၀၀၀)

ကျော်သေဆုံးနေကြတယ်။ ကမ္ဘာလူဦးရေတဝက်ကျော်က ခရစ်တော်ကို မသိရှိကြသေးပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ငွေနှင့်အချိန်ကို အလဟဿကုန်စေမည့်အစား ဝိညာဉ်ကယ်တင်ဖို့ အုတ်တချပ်သဲတပွင့်အဖြစ်ပါဝင်သင့်တယ်။

ငွေကြေးဆိုတာ ခရစ်တော်ဘုန်းတော် ထင်ရှားဖို့သုံးရမည့် အရာဖြစ်တယ်။ အနီးဝန်းကျင်အတွက်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဝေးမှာရှိသူဖြစ်ဖြစ် ကူညီနိုင်တယ်။ အဲဒီလိုအမှန်တကယ် အသုံးလိုတဲ့နေရာမှာ မသုံးဘဲ၊ မလိုတဲ့နေရာမှာ ငွေကြေးမဖြုန်းတီးချင်ဘူး။ အကူအညီလိုအပ်နေသူ လာဇရု များစွာရှိနေတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုလာဇရုသာဖြစ်ခဲ့ရင် တပူပူတဆာဆာ အကူအညီတောင်းနေမိမှာဘဲ။ “သင်တို့သည် ကိုယ်၌ ပြုစေလိုသမျှအတိုင်း သူတပါး၌ပြုကြလော့” ဟူသော ကျမ်းစကားကို သတိရကြပါ။

“အကြင်သူသည် လောကစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကို ဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်၍ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တီး၏။ ထိုသူ၌ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့တည်မည်နည်း” (၂ကော ၈:၉)။

သခင်ယေရှုသည်လည်း ရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်၍ လောကသားများသို့ ပေးကမ်းခဲ့သည်မဟုတ်လား။ မေတ္တာနဲ့ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ဒီစာနှင့်အတူ ဥက္ကဋ္ဌရာထူးမှ နှုတ်ထွက်ကြောင်းမေတ္တာနှင့် ပန်ကြားပါတယ်။

ခရစ်တော်၏ မေတ္တာ၌
R.M

စစ်တိုက်ပြီဆိုလျှင် ဒုက္ခဆင်းရဲပေါင်းစုံ ကြုံတွေ့ရသည်။
ယနေ့ကာလတွင် လူငယ်လူရွယ်များသည် တိုင်းပြည်အတွက် စွန့်လွှတ်
စွန့်စားသည့်နည်းတူ ခရစ်ယာန်များသည်လည်း ဧဝံဂေလိလုပ်ငန်း
အတွက် ပိုမိုဆက်ကပ်သင့်သည်။ အဖိုးအခမပေးသောအရာကို
လူတွေက အလေးမထားကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ခြင်းသည် အဖိုးအခ
ကြီးစွာပေးထားပါသည်။ ခရစ်တော်အား အမှန်တကယ် လက်ခံ
ယုံကြည်ရိုးမှန်လျှင် ဆူးညောင့်ခဲလွတ် ဘေးအန္တရာယ်များကို မမြင်ဘဲ
ဘုရားသခင်၌ ရဲဝံ့စွာ ဆက်ကပ်ရသည်။

ရှင်ပေါလုသည် ဝေဖန်သူများအား ပြန်လည်ချေပရာတွင်
သူ၏ စည်းစိမ်ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဉာဏ်ပညာများကို ထုတ်ဖော်ခြင်းမပြုဘဲ၊
ခရစ်တော်အတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခခံရပုံများကိုသာ သက်သေခံခဲ့သည်။

“သူတို့သည် ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဆရာဖြစ်ကြသလော၊ ငါသည်
အထူးသဖြင့်ဖြစ်၏ဟု သူရူးကဲ့သို့ ငါဆို၏။ ပင်ပန်းစွာအမှုကို အထူး
သဖြင့် ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား
ခြင်းကို အထူးသဖြင့် ခံရသောသူ၊ သေဘေးနှင့်အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ကြုံ
သောသူဖြစ်၏။ ငါးကြိမ်မြောက်အောင် ယုဒလူတို့လက်တွင် ဒဏ်ချက်
လေးဆယ်တခုယုတ် ငါခံခဲ့ပြီ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သင်္ဘောပျက်
ခြင်းကိုခံရပြီ။ တနေ့နှင့်တညပတ်လုံး ပင်လယ်ထဲမှာ ငါနေရပြီး၊
အကြိမ်ကြိမ် ဒေသစာရိလှည့်လည်ပြီ။ မြစ်ကိုကူးသောဘေး၊ ထားပြ
တိုက်သောဘေး၊ အမျိုးသားချင်းပြုသောဘေး၊ တပါးအမျိုးသား
ပြုသောဘေး၊ မြို့ရွာ၌ရောက်သောဘေး၊ တော၌ရောက်သောဘေး၊
ပင်လယ်ဘေး၊ ညီအကိုယောင်ဆောင် သူတို့ဘေး၊ ဤဘေးများကို

ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။ ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း အကြိမ်များစွာ မအိပ်ဘဲ စောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်အစာ ရှောင်ခြင်း၊ အချမ်းအအေးခံရခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံခဲ့ပြီ။ ထိုအမှုမှတစ်ပါး အသင်းတော်အပေါင်း တို့ကို စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှုပြုစု၍ နေတိုင်းအစဉ်နှောင့်ရှက်ခြင်း ကို ငါခံရ၏” (၂ကော ၁၁:၂၃-၂၈)။

ဝိညာဉ်သားတိမောသေကိုလည်း “ထိုသို့ အလို့ငှာ သင်သည် ယေရှုခရစ်ထံ၌ ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံ လော့” (၂တိ ၂:၃) ဟု တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲဝင်နေသည့်အချိန်တွင် အမိန့်ကို အတိအကျလိုက် နာရသည်။ စစ်သားကောင်းသည် အထက်အရာရှိအမိန့်ကို နှောင့်နှေး ခြင်းမရှိ၊ ဆင်ခြေမပေး၊ “ဟုတ်ကဲ့” ဟုသာ နာခံရသည်။ ခရစ်တော် ဘုရားသည်လည်း အဘဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို စစ်သား ကောင်းပီပီ နာခံခဲ့သည်။ ခရစ်တော်နောက်သို့လိုက်မည့် တပည့် တော်များသည်လည်း ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အမိန့်နာခံခြင်း ပြည့်ဝစေ လိုသည်။

တိုက်ပွဲဝင်စစ်သားများသည် မိမိလက်နက်များကို ကျွမ်းကျင် စွာကိုင်တွယ်တတ်မှသာလျှင် စစ်ပွဲအောင်မြင်သည်။ ခရစ်ယာန်များ သည်လည်း ဆုတောင်းခြင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်လက်နက်ကို ကျင် လည်မြဲမြံစွာ ကိုင်တွယ်ရသည်။ ယုံကြည်ခြင်း အပြည့်အဝ၊ ဇွဲရှိရှိဖြင့် ဆုတောင်းရသည်။ သို့မှသာလျှင် ရန်သူခံတပ်များကို ဖြိုခွင်းနိုင်မည်။ ဝိညာဉ်တော် လက်နက်နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုင်ဆောင်ရာတွင်လည်း

ကျွမ်းကျင်ပါးနပ် ရသည်။ ထိုလက်နက်အား စွန့်လွှတ်ရန် စာတန်က အစွမ်းကုန်စိတ်ဓာတ် စစ်ဆင်ရေးလုပ်နေပါသည်။ နှုတ်ကပတ်တော် အား သံသယဝင်ရန် သွေးထိုးသည်။ နှုတ်ကပတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်များကို ထောက်ပြသည်။ သိပ္ပံရှုထောင့်၊ ယုတ္တိဗေဒရှုထောင့်၊ သဘာဝတ္တရရှုထောင့်များက မေးခွန်းထုတ်စရာများကို ဖော်ထုတ်သည်။ မည်သို့ပင် သွေးထိုးလို့ဆော်ပါစေ၊ ခရစ်ယာန်စစ်သည်တော်များသည် တောင်ကြီးများပမာ ခိုင်ခံ့စွာရပ်တည်သည်။ နေရာဒေသတိုင်းတွင် နှုတ်ကပတ်တော် လက်နက်၏စွမ်းပကားကို သက်သေပြသည်။

ခရစ်ယာန်များ၏ တိုက်ပွဲဝင်လက်နက်များသည် လူ့လောကီ အမြင်တွင် ရယ်ချင်စရာဖြစ်နိုင်သည်။ ယေရိခေါတိုက်ပွဲ၏ စစ်နည်း ဗျူဟာသည် ယနေ့စစ်သေနာပတိများအတွက် လှောင်ပြောင်စရာ သာဖြစ်သည်။ ထိုမျှမကပါ။ ဒါဝိဒ်၏ လောက်လွဲ၊ ရှုံဂါ၏ဒုတ်ချွန်များ စသည့် ဘုရားသခင်၏ စစ်သည်တော်များသည် ရာစုနှစ်ချီ၍ စစ် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်လား။ ဘုရားသခင်သည် အားကြီးသူများဘက်တွင်မနေ။ အားနည်းသူ ဆင်းရဲသူဘက်မှ ရပ်တည်၍ အောင်ပွဲခံကြောင်း ဝိညာဉ်လူသားတိုင်း နားလည်ရသည်။

တိုက်ပွဲဝင်သည့်အခါ ရန်သူ့အခြေအနေနှင့် စစ်ပရိယာယ် များကိုလည်း ကြိုတင်သိရှိဖို့လိုသည်။ ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင်လည်း ထို စစ်နည်းဗျူဟာအတိုင်းဖြစ်သည်။ “အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အသွေးအသားရှိသော ရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရသည်မဟုတ်၊ အထွက်အမြတ်တို့နှင့်၎င်း၊ အာဏာစက်တို့နှင့်၎င်း၊ လောကီမှောင်မိုက် ၌ အစိုးတရပြုသောမင်းတို့နှင့်၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌နေသော

နတ်ဆိုးတို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ရကြ၏” (ဧ ၆:၁၂)။ စာတန်ပင်
လျှင် လင်းသောကောင်းကင်တမန် ဖြစ်ယောင်ဆောင်တတ်၏။
သို့ဖြစ်၍ သူ၏ဆရာတို့သည်လည်း ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟော
သောဆရာ ဖြစ်ယောင်ဆောင်လျှင် အဘယ်သို့ ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်း နောက်ဆုံး၌ အကျိုးအပြစ်
ကို ခံရကြလိမ့်” (၂ကော ၁၁:၁၄-၁၅)။ လေ့ကျင့်မှုရပြီးသော
ခရစ်ယာန်၏ မဟာရန်သူမှာ အရက်၊ ငွေ၊ မိန်းမ မဟုတ်ပါ။ မှားယွင်း
သော ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ သား
တော်ကို ကားတိုင်ပို့သူများမှာ ထိုဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်
သည်။ ကနဦးအသင်းတော်ကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်သူများမှာလည်း
ထိုဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုအား ပြင်းထန်
စွာ တိုက်ခိုက်သူများမှာလည်း မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်၏ အစေခံ
ကျွန်ဟု သမုသ်သူများဖြစ်သည်။ စာတန်၏ နောက်မြီးဆွဲများသည်
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဟောဆရာသဖွယ် အယောင်ဆောင်တတ်ကြ
သည်။ ဘာသာရေးစကားလုံးကို ဟောပြော၍ ဘာသာရေးတန်ဆာ
ဆင်မြန်းကြသည်။ ဘုရားတရား ကြည်ညိုဟန် ဆောင်ကြသည်။
သို့သော် စိတ်နှလုံးတွင်မူ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလီ တရားနှင့်ဆန့်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်တိုက်ပွဲဝင် ခရစ်ယာန်စစ်
သည်တော်များသည် ထိုတရားနောက်သို့ ရေလိုက်မမှားဖို့ သတိထား
ရမည်” စစ်သူရဲမည်သည်ကား မိမိကိုစစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်ထားသော
သူကို နှစ်သက်စေခြင်းငှာ၊ လောကီမှုရေးနှင့်ရောပြွမ်းရှုတ်ထွေးခြင်းကို
ပယ်ရှားတတ် ၏” (၂တိ ၂:၄)။ ခရစ်တော်၏ တပည့်တော် မှန်လျှင်

ဘုရားရှင်ဝေးကွာစေသောအရာများကို အမြဲဖယ်ရှား သုတ်သင်ရသည်။ ရိုင်းစိုင်းခြင်းမရှိဘဲ၊ တည်ကြည်စွာ တွန်းလှန်ရသည်။ သူ၏ အဓိကအဆန္ဒမှာ စစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်အပ်သော ခရစ်တော်၏ အလိုတော်ဖြည့်ဆည်းဖို့သာ ဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲဝင်စစ်သားသည် သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံရသည်။ ထို့ကြောင့် “ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သော နေ့ကာလ၌ ဆီးတားနိုင်သဖြင့် ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ခံရပ်နိုင်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော လက်နက်စုံကို ယူဆောင်ကြလော့” (ဧ ၆:၁၃-၁၈)ဟု ဆိုထားသည်။ ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသော သူ၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် “ငါတို့သည် ထိုအမှု အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ခံစဉ်တွင်ပင် အထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြလျှင်” ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် နောက်သို့ဆုတ်ခွာရမည်နည်း။ “ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်မှာရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ရန်သူသည် ငါ၌အဘယ်သို့မျှမပြုနိုင်” သည့်အခါ ဘာကြောင့် နောက်ဆုတ်ရမည်နည်း။ တိုက်ပွဲမဝင်မီကပင် အောင်ခြင်းစိတ်ဓာတ် အာမခံချက်ရရှိထားသဖြင့် နောက်ဆုတ်စရာအကြောင်း မရှိပါ။

လောကီအာဏာစက်

ဘုရားရှင်တော်သည် ယုံကြည်သူများအား ဤကမ္ဘာလောကကို အစိုးရရန် ခေါ်ထားပါသည်။ ကုန်စုံဆိုင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် ဘဝအသက်တာကို မဖြုန်းစေလိုပါ။ တည်မြဲခြင်းမရှိသော အရာရှိဘဝဖြင့် အသက်မရှင်စေလိုပါ။

ဖန်ဆင်းစဉ်ကပင် ကမ္ဘာကြီးအား အုပ်စိုးရန် လူကိုဖန်ဆင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အုပ်စိုးနိုင်ရန် ဘုန်းအသရေလည်း ပေးခဲ့သည်။ လူသည် ဂုဏ်အသရေတန်ခိုးအာဏာနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်တမန်ထက် အနည်းအကျဉ်းမျှ နိမ့်သူသာဖြစ်သည်။

အာဒံ၏အပြစ်ကြောင့် ဘုရားပေးအပ်ထားသော နဂိုရ်အခွင့်အာဏာများ လျော့ပါးဆုံးရှုံးကုန်သည်။ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားစွာ အုပ်ချုပ်နေရမည့်အစားတိုင်းနိုင်ငံများ၏ ပြဿနာပေါင်း တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနေရသည်။ သို့သော် အုပ်စိုးခွင့်အာဏာ ရရှိမည့်အကြောင်းကို ဧဝံဂေလိတရားတွင် ပြန်တွေ့ရသည်။ မာန်ဖီနေသည့်မြေခွေးများနှင့် အဆိပ်ပြင်းမြွေများကို အုပ်စိုးရမည့်အကြောင်းမဟုတ်။ မယုံကြည်သူများ၏ဝိညာဉ်များ၊ မြေကြီးစွန်းမှ ဝိညာဉ်များကို စုစည်း သိမ်းယူ အုပ်စိုးမည့်အကြောင်းဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်များအား ဘုရားသခင်က ခေါ်ဖိတ်ခြင်း၏အရသာကို အာဒံခမျာ မခံစားလိုက်ရရှာပါ။ ကမ္ဘာကြီးအား ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်များဖြစ်သည်။ “ယုံကြည်သူများ၏ မဟာတာဝန်မှာ လူများအား ဘုရားသခင် သားသမီးအဖြစ် ပို့ဆောင်ပေးရန်၊ ဘုရားသခင်၌ ဓမ္မလျော်တတ်ရန် ကူညီမစခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု D.T.Young ကဆိုသည်။

ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်မှာ ယနေ့ခရစ်ယာန်များသည် ဘုရားသခင်၏ခေါ်သံကို မကြားချင်ယောင်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အရေးမပါအရာမရောက်သော နိစ္စဓူဝကိစ္စရပ်များတွင်သာ အချိန်ကုန်နေကြသည်။ အဓိကအရေးကြီးသောအရာကိုမူ အလေးမထား။

အမြင့်တွင် ပျံသန်းနေမည့်အစား မြေပေါ်တွင် တွားသွားနေကြသည်။
ရွှေလင်းယုန်ကဲ့သို့ လတ်ဆတ်သော အစာကိုမရှာဘဲ ကြက်များကဲ့သို့
မြေကြီးကို ယက်ထုတ်နေကြသည်။ ပျားကဲ့သို့ ဝတ်ရည်သန့်သန့်များကို
မစုတ်ယူဘဲ ယင်ကောင်ကဲ့သို့ အပုပ်ရည်များကိုသာ စုပ်ကြသည်။
နိုင်ငံတော်အတွက် ကြီးမားသော ရှုပါရုံ မရှိကြ။

ဆရာကြီး Spurgeon ၏ သားတော်မောင်ထံ ပေးစာကိုဖတ်
စေချင်သည်။

“ဘုရားသခင်က သင့်ကိုသာသနာပြုဆရာ ဖြစ်စေလိုတယ်၊
သန်းကြွယ်သူဌေးအဖြစ် မမြင်လိုပါ။ သာသနာပြုဆရာဖြစ်သင့်သူ
သည် သာသနာပြုဆရာသာ ဖြစ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်လည်း မဖြစ်စေလို။

ခရစ်တော်ထံသို့ ဝိညာဉ်များပို့ဆောင်ပေးသူ၏ ဂုဏ်သရေ၊
ဝေးလံခေါင်ဖျားဒေသ မြေကြီးစွန်းတွင် ဧဝံဂေလိဟောပြောသူ၏
ကျက်သရေနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ဘုရင်မင်း၏ ရာဇပလ္လင်သည် ပြောပ
လောက်ဖွယ်မရှိပါ”

သမ္မတကြီး Coolidge ကသာသနာပြုဆရာကြီး John Mott
အား ဂျပန်နိုင်ငံသံအမတ်ကြီးခန့်အပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းသောအခါဆရာကြီး
က “သမ္မတကြီးခင်ဗျား၊ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်အား သံအမတ်ကြီး
အဖြစ် ခန့်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် အခြားတာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်
တော့ပါ” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ဘူးသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆက်ကပ်သူများအကြောင်းကို ဆရာကြီးဘီလီဂရေ
ဟမ်ကလည်း ဖောက်သည်ချဘူးသည်။ “တခါက သာသနာပြုဆရာကြီး
တပါးအား ရေနံကုမ္ပဏီတခုက ဒေါ်လာတစ်သောင်းနှင့် ကိုယ်စား

လှယ်လုပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းသည်။ ငြင်းပယ်သဖြင့် ဒေါ်လာနှစ်သောင်းခွဲ၊
ငါးသောင်းထိ တိုးမြှင့်ကမ်းလှမ်းသည်။ ငြင်းဆန်မြဲငြင်းဆန်သဖြင့်
အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းရာ “လခပမာဏက သင့်လျော်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် လုပ်ငန်းက သေးငယ်လွန်းတယ်၊ ထိုထက်ကြီးမားသော
သာသနာပြုဆရာလုပ်ဖို့ ဘုရားသခင်က ခေါ်ထားပြီးပြီ” ဟု ပြန်လည်
ဖြေကြားကြောင်း သိရသည်။

ဘုရားသခင်၏ ခေါ်သံသည် အခြားအမှုအရာများထက် မြင့်
မြတ်ပါသည်။ ထိုစကားကို နားလည်ခံယူတတ်ပါက ယုံကြည်ခြင်း
အသက်တာသည် ခိုင်မာမြင့်မားပါသည်။ စာရေး၊ ဆရာဝန်၊ အရာရှိ
ဘဝဖြင့် လူ့ဘဝအသက်တာအား ကုန်ဆုံးသွားရန် အလိုတော်မရှိ။
တမန်တော်အဖြစ် အသက်တာအသုံးပြုရန်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်
ဘဝမှလွဲ၍ အခြားသောအမှုအရာများသည် ဖွဲ့နှင့်ဆန်ကွဲသာ ဖြစ်
သည်။

လူ့ဘဝအသက်တာ၏ ပဓာနရည်မှန်းချက်မှာ ဝေနေယျ
သတ္တဝါတိုင်း ဧဝံဂေလိဟောပြောရန်၊ လူမျိုးတိုင်းအား ဘုရားသား
သမီးဖြစ်စေရန်နှင့် ကမ္ဘာအဝှမ်း၌ သတင်းကောင်း ပျံ့နှံ့ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုတာဝန်သည် အလွန်ကြီးမားလှပါတကားဟု ဆိုချင်ဆိုနိုင်
သည်။ ကြီးလည်းကြီးမားပါသည်။ သို့သော်ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းရှိသည်။
ဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချစ်ခင်သော ဘုရားသားသမီးများ
ဖြင့် ဖြစ်နိုင်သည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ပြည့်ဝသော သားပိုင်ရှင်များဖြင့်
လုပ်ဆောင်လျှင် ပြီးမြောက်နိုင်ပါသည်။

ခရစ်တော်၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ပြည့်ဝသူသည် ခရစ်တော် အတွက် ဆက်ကပ်စွန့်လွှတ်ရန် ဝန်မလေးတတ်ပါ။ များလွန်းသည်၊ ဝန်ဝိသည်သည်ဟု မညီးတတ်။ ခရစ်တော်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော ကြောင့် ပင်ပန်းရမှုန်းမသိ။ ချစ်စိတ်က အမောပြေစေသည်။ ခွန်အား ဖြစ်စေသည်။ ခရစ်တော်မသိသူများ၏ ဝိညာဉ်ကို နှမြောသည်။ ဧဝံဂေလိမကြားရသူများ ကြားသိဖို့ အသက်ရှင်သည်။

ဆရာကြီး James Stewart က ဤသို့ ဆုတောင်းသည်။

“ကျွန်ုပ်အတွက် အသေခံတော်မူသော ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော် ကဲ့သို့သောနှလုံးသားမျိုးကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ပျက်စီးခြင်းသို့ သွား နေသော ဝိညာဉ်များအား ချစ်တတ်ဖို့ သွန်သင်တော်မူပါ။ ကျွန်တော့် နှလုံးသားကို ကိုယ်တော်၏ နှလုံးသားနှင့် ထိတွေ့စေတော်မူပါ။ ပျောက်ဆုံးသောဝိညာဉ်များ ကိုယ်တော်ထံသို့ ပို့ဆောင်နိုင်ရန် စစ်မှန် သော ကားတိုင်မေတ္တာ ပေးသနားတော်မူပါ”

ချစ်ခြင်းမေတ္တာမရှိလျှင် ဧဝံဂေလိအမှုလည်း အဓိပ္ပါယ်မရှိပါ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမပါလျှင် အသံမြည်သော တံပိုးခရာ၊ လင်ကွင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ချစ်ခြင်းမေတ္တာပြည့်ဝလျှင် ဧဝံဂေလိ တရားမီး ကို မည်သည့်အရာကမှ တားဆီးနိုင်မည်မဟုတ်။

တပည့်တော်များသည် ခရစ်တော်ထံ လုံးဝဆက်ကပ်သူ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတန်ခိုးဖြင့် လှုပ်ရှားသူများဖြစ်ပြီး ကုန်းတတန်ရေ တတန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းကောင်း သယ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ တောကိုဖြတ်၊ တောင်ကိုကျော်၊ ရေကိုကူး၍ မမောနိုင်မပန်းနိုင် ခရီး

ကြမ်းထိုးဖောက်သူများဖြစ်သည်။ လူ၏ဝိညာဉ်ကို တန်ဖိုးထားသူများ ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်အကြောင်းကို နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် ဖြန့်ဝေ ကြသူများဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး၌ ဧဝံဂေလိတရား ယုံနဲ့ရန် နည်းလမ်း(၂)ခုရှိ ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာတွင် တွေ့ရသည်။ ပထမနည်းမှာ လူထုထံ ဟောပြောခြင်းဖြစ်၍ နောက်နည်းမှာ တဦးချင်းကို တပည့်တော် ဖြစ်စေသောနည်း ဖြစ်သည်။

ပထမနည်းလမ်းသည် သခင်ယေရှုနှင့် တပည့်တော်များမှ အများဆုံးအသုံးပြုသည့် နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ လူအုပ်စုဝေးသည့် နေရာသည် ဧဝံဂေလိတရား ဟောပြောရန် အခွင့်ကောင်းနေရာ ဖြစ်သည်။ ဈေး၊ အကျဉ်းထောင်၊ လမ်းဆုံနှင့်လူများအပန်းဖြေ စုဝေး ရာ ကမ်းနားများတွင် ဟောနိုင်သည်။ ဧဝံဂေလိတရား ဟောပြောရန် သာ အဓိကဖြစ်သောကြောင့် အခမ်းအနားကြီးများဖြင့် အထူးတလည် ပြင်ဆင်ထားရန် မလိုပါ။

ဒုတိယနည်းသည် သခင်ယေရှုက တပည့်တော်(၁၂)ပါးအား သွန်သင်သည့်နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်သည် တပည့်တော် (၁၂) အား တဦးတယောက်ချင်း စေလွှတ်နိုင်ရန် ပထမဦးစွာ အထံ တော်သို့ စုစည်းပြီး လေ့ကျင့်သွန်သင်ခဲ့သည်။ သမ္မာတရားကို နေ့ည၌ သွန်သင်ခြင်းဖြင့် တနေ့ပြီး တနေ့၊ တရက်ပြီးတရက် ရင့်ကျက်သထက် ရင့်ကျက်လာသည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ပြောပြသည်။ ရင်ဆိုင်ကြုံ တွေ့ရမည့် အခက်အခဲအန္တရာယ်များကိုလည်း ကြိုတင်သတိပေးထား သည်။ အချိန်ပေးဆွေးနွေးသွန်သင်ကာ ဘုရားသခင်၏ အကြံတော်

ထဲ၌ ပါဝင်စေသည်။ ပြီးလျှင် ဝံပုလွေများအကြားတွင်ရှိသော သိုးသငယ်များကဲ့သို့ စေလွှတ်သည်။ ထိုတပည့်တော်များသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် တန်ခိုးရရှိကြသောကြောင့် ခရစ်တော်ဘုရားထမြောက်သည့်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကြွမြန်းသည့်အကြောင်းကို ကမ္ဘာတဝှမ်းလိုက်လံ ဟောကြားကြသည်။ သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ကြောင့် တပည့်တော်တပါး လျှော့နည်းသွားသော်လည်း ရှိသမျှ အင်အားဖြင့် ကမ္ဘာကြီးအား မှောက်လှန်နိုင်သည်။

တမန်တော် ရှင်ပေါလုလည်း ဤနည်းလမ်းကို အသုံးပြုသည့်အပြင် တိမောသေကိုလည်း နည်းဗျူဟာကျင့်သုံးရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ “သက်သေခံအများရှိသည်နှင့် ငါ့ထံ၌ ကြားရပြီးသောအရာတို့ကို သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှာ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့၌ အပ်ပေးလော့” (၂တိ ၂:၂)။ ပထမတွင် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် သစ္စာရှိသူ ရွေးချယ်ရမည်။ ဒုတိယအဆင့်တွင် တပည့်တော်အဖြစ် မွေးထုတ်ရမည်။ တတိယအဆင့်တွင် တပည့်တော်မှတဆင့် ဆက်လက်မွေးထုတ်စေရမည်။ (မ ၂၇:၁၉)

ပရိသတ်များမှ ခံတွင်းတွေ့သူများအတွက် လူနည်းနေလျှင် ဖြစ်စေ၊ လူထုပရိသတ်ရှေ့မှောက်တွင် တရားဟောရန် ဒူးတုန်တတ်သူများအတွက် ဤနည်းဗျူဟာသည် အခက်အခဲရှိနိုင်သည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်၏ အမှုသည် ဘုရားအမှုသာဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်သည် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ရွေးချယ်ပေးပါသည်။ မိမိကိုယ်ကို ဘာသာရေးဆရာသမားဂုရုကြီးအဖြစ် ထင်မှတ်လျက်၊ လူအုပ်ကြီးကို ဟောပြောနေခြင်းထက် ဒေါင်ဒေါင်မြည်သော တပည့်တော်များ၏ လုပ်

ဆောင်ချက်များတွင် တန်ခိုးအာနိသင် ပိုများပါသည်။

တပည့်တော်များသည် နှုတ်ကပတ်တော်ဟောပြောရန် ထွက်ခွာ သွားကြသောအခါ နှုတ်ကပတ်တော် နိယာမတရားအပေါ်၌ ရပ်တည်ကြသည်။ ပထမဆုံးခြေလှမ်းလှမ်းစဉ်တွင် မြွေကဲ့သို့ လိမ္မာ၍ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်းကြသည်။ လမ်းခရီးဖြောင့်ဖြူးစေရန် ဘုရားရှင်ကို ဦးထိပ်ထားကြသည်။ လူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် နာမတော်ဖြစ်၌ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံကြသည်။ လူများက ကိုယ် ထိလက်ရောက် စော်ကားကြမည်ကို မကြောက်ကြ။ သက်သေခံချက် မထိရောက်မည်ကိုသာ ပူပန်ကြသဖြင့် ဆုတောင်းဆက်ကပ်ကြရ သည်။

ဟောကြားချက်များသည် နိုင်ငံရေးနှင့် ကင်းရှင်းရသည်။ အစိုးရသော်၎င်း၊ နိုင်ငံရေးဝါဒသော်၎င်း၊ လူမျိုးရေးသော်လည်း မထိခိုက်စေရပါ။ မည်သည့်အစိုးရလက်အောက်တွင်မဆို ဝင်ဆန့် နိုင်ရသည်။ သက်သေခံချက်အား အပေးအယူလုပ်ခြင်းမလုပ်ရပါ။ သို့သော် နိုင်ငံတော်အစိုးရအပေါ်တွင်လည်း သစ္စာရှိရသည်။ အစိုးရ အား ပုန်ကန်မည့်အကြံမရှိရ။ ပါဝင်ခြင်းလည်း မပြုရ။ သခင်ယေရှုက “ငါ၏နိုင်ငံသည် လောကနှင့် မစပ်ဆိုင်၊ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် ငါသည် ယုဒလူတို့ လက်သို့ မရောက်စေခြင်းငှာ၊ ငါ၏လူ တို့သည် တိုက်လှန်ကြလိမ့်မည်” ဟု ဆိုထားပါသည်။ တပည့်တော် များသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံ၏ သံတမန်များဖြစ်၍ ဧည့်သည်တော် အဖြစ် လူ့လောကအား ဖြတ်သန်းကြသူများဖြစ်သည်။

တပည့်တော်များသည် ဆက်ဆံရေးပြေလည်သူများဖြစ် သည်။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူများဖြစ်၍ စိတ်ရင်းစေတနာရှိသည့်

အတိုင်း ပြောဆို ဆက်ဆံတတ်ကြသည်။ ပရိယာယ်မာယာသုံးခြင်းမရှိ၊ မုသာမပါလင်္ကာမချောဟု မလုပ်တတ်။ မည်သည့်အကြပ်အတည်း မျိုးတွင်မဆို အဆိုးမလုပ်တတ်။ သြတ္တပ္ပစိတ်ကြည်လင်စွာဖြင့် အသက် ရှင်ကြသည်။

တပည့်တော်များ၏ အစဉ်လိုက်နာရသည့် အခြားတစ်ခုမှာ ဒေသန္တရအသင်းတော်နှင့်လက်တွဲလုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ် များ ရိတ်သိမ်းရန် လယ်ကွင်းပြင်သို့ ကွင်းဆင်းသူများဖြစ်၍ ရိတ်သိမ်း ရသောဝိညာဉ်များအား အသက်တာခိုင်မာ ကြီးထွားစေရန် ဒေသန္တရ အသင်းတော်များကို ယုံကြည်အားထားသည်။ အသင်းတော်သည် ဧဝံဂေလိပြန့်ပွားစေရာ ခွင့်ဖြစ်သည်။

တပည့်တော်များသည် အခြားအဖွဲ့အစည်းများ၏ ရှုထောင့်ထွေး မှုပြဿနာများကို ပါးနပ်စွာ ရှောင်တိမ်းကြသည်။ အာဏာပိုင်အဖွဲ့ အစည်းများ၏ ထိန်းချုပ်မှုကို လက်မခံ။ ကောင်းကင်ညွှန်ကြားချက် ကိုသာ နာခံသည်။ ထိုသို့ဆိုရာတွင် ဒေသန္တရအသင်းတော်၏ ကွပ်ကဲ မှုနှင့်ကင်းလွတ်ခွင့်ရသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ အသင်းတော်၏ ကျောထောက်နောက်ခံပြုမှု လိုအပ်သည်။ သို့သော် အဓိကရည်မှန်း ချက်မှာ ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ဧဝံဂေလိတရား ပြန့်ပွားရေးဖြစ်သည်။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် တပည့်တော်များသည် လူမြင်ကွင်းတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်သည်။ ကုလားကာနောက်ကွယ်မှ ဇာတ်ဆရာကြီးများဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေ ရန်သာ အဓိကထားသည်။ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်မကြိုက်။ ဝါကြွားပလွှား

ခြင်းလည်းမရှိ။ အောင်ပွဲ၏အရသာကိုလည်း ဇိမ်ခံမနေ။ လူများက ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ ကဲ့ရဲ့သည်ဖြစ်စေ အမှုမထား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံမှ အသိအမှတ် ပြုခြင်းကိုသာ ခံယူလိုကြသည်။

တပည့်တော်အသက်တာနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း

“အချို့သောသူတို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဖို့အလို့ငှာ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထိုစကားကို မခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေ” (မ ၁၉:၁၂)

တပည့်တော်များအတွက် အဓိကမေးခွန်းမှာ ဘုရားသခင်က အိမ်ထောင်ပြုစေလိုသလား၊ တဦးတည်းနေစေလိုသလားဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။ ထိုစကား၏အဖြေမှာ တဦးချင်းအပေါ်သို့ ဘုရားသခင်လမ်းပြမှုအပေါ်တွင် မူတည်သည်။ တဦးတယောက်အား အခြားသူက မပြဋ္ဌာန်းသင့်ပေ။ အိမ်ထောင်ရေးသည် ဘဝအသက်တာနှင့်ယှဉ်သောကိစ္စရပ်ဖြစ်၍ ပြင်ပမှဝင်ရောက်မစွက်ဖက်သင့်ပါ။ သို့သော် လူသားများသည် အိမ်ထောင်ပြုကြရန် ဘုရားရှင်က ဖန်ဆင်းထားကြောင်းကိုမူ နားလည်ဝန်ခံရမည်။

၁။ ဘဝကြင်ဖော်ရရှိရန်နှင့် ပျော်ရွှင်သာယာမှုအတွက် အိမ်ထောင်ပြုရသည်။ “ယောက်ျားသည် တယောက်တည်းမနေကောင်း” (က ၂:၁၈)။

၂။ လူသားမျိုးရိုးစဉ်ဆက် ထိန်းသိမ်းတိုးပွားရန်ဖြစ်သည်။ “အချင်း

တို့များပြားစွာ မွေးဖွားကြလော့။ မြေကြီးကို ပြည့်စေ၍နိုင်ကြလော့” (က ၁:၂၈)။

၃။ မိသားစုတွင်၎င်း၊ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းတွင်၎င်း စင်ကြယ်ခြင်းကို ထိန်းသိမ်းရန်ဖြစ်သည်။ “မတရားသော မေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည့်အကြောင်း၊ ယောက်ျားတိုင်း မိမိမယားရှိစေလော့” (၁ကော ၇:၂)

အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် ခရစ်တော်၏ အမှုတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ကြောင်း ကျမ်းစာ၌ဖော်ပြချက်မရှိပါ။ “မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုနှင့်သစ္စာသံဝါသပြုခြင်းအမှုသည် အသရေရှိစေလော့” (ဟေဗြဲ ၁၃:၄)ဟု သွန်သင်ထားသည်။ “မယားကိုရသောသူသည် ကောင်းသောအရာကိုရ၏” (သု ၁၈:၂၂)ဟု၎င်း “လူသည် တယောက်တည်းထက် နှစ်ယောက်သာ၍ ကောင်း၏” (ဒေ ၄:၉) ဟု၎င်း၊ ကျမ်းစကားရှိပါသည်။ ထိုမင်္ဂလာစကားသည် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ ဝိဇာဟ၊သံဝါသစကားဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဘုရားရှင်အမှုတော်တွင် လက်တွဲပါဝင်လျှင် ပိုမြတ်သည်။ အတူတကွ လုပ်ဆောင်လျှင် ပို၍အောင်မြင်ကြောင်းကို လူတယောက်သည် ရန်သူတထောင်ကို ပြေးစေနိုင်လျှင် လူနှစ်ယောက်သည် တသောင်းကိုပြေးစေနိုင်သည် (တရား ၃၂:၃၀)ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ကိုက်ညီသော်လည်း လူတိုင်းအတွက်မူ အဆင်ပြေချင်မှပြေမည်။ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် လူတိုင်း၏ အခြေခံလူ့အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၏ တပည့်တော်ဖြစ်လျှင် ထိရောက်တွင်ကျယ်စွာ

ဆက်ကပ်နိုင်ရန် ထိုအခွင့်အရေးမျိုးကို လက်လွှတ်ကောင်းလက်လွှတ်နိုင်သည်။

သခင်ယေရှုက “လူအချို့တို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် အဖိုးအလို့ငှာ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၌ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထိုစကားကို ခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေ” (မ ၁၉:၁၂)ဟု မိန့်ဆိုထားသည်။

အိမ်ထောင်ပြုနိုင်ပါလျက် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဖို့ငှာ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့်သူအတွက် ကောင်းကင်ဆုလက်ဆောင်ရှိသည်။

အိမ်ထောင်မပြုရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသူသည် အောက်ပါအချက်(၂)ချက်နှင့် ကိုက်ညီရသည်။

၁။ အိမ်ထောင်မပြုရန် ဘုရားသခင်၏ လမ်းပြမှုကို ခံယူခြင်း။

၂။ အိမ်မှုကိစ္စအတွက် ပေးဆပ်ရမည့်အချိန်ကာလကို အမှုတော်အတွက် လုံးလုံးလျားလျား ဆက်ကပ်ခြင်း။

အိမ်ထောင်မပြုသော အသက်တာသည် ဘုရားသခင်ရွေးချယ် ခွဲခန့်ရာဟု ယုံကြည်ရမည်။ (၁ကော ၇:၇)။ သို့မှသာလျှင် ကာမဂုဏ်ချုပ်တီးနိုင်သောအစွမ်း ဘုရားသခင်ပေးသနားမည်။

တကိုယ်တော် မွေ့လျော်ရန်သည် မိမိစိတ်ဆန္ဒဆုံး ဖြတ်ချက်ဖြစ်ရမည်။ သာသနာရေးကိစ္စကြောင့်ဖြစ်လျှင် ညစ်ညူးခြင်းနှင့် အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်း အန္တရာယ်ကြုံတွေ့နိုင်သည်ကို သတိပြုရမည်။

အိမ်ထောင်မရှိသူသည် အိမ်ထောင်ရှိသူထက် အမှုတော် လုပ်ငန်းတွင် ပိုမိုဆက်ကပ်နိုင်သော အခွင့်အရေးပိုကြောင်းကို တမန်တော်ရှင်ပေါလုက “ခင်ပွန်းမရှိသောသူသည် သခင်ဘုရား၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှာ ဘုရားသခင်၏အမှုကိုသာ အဓိကထားတတ်၏။ ခင်ပွန်းရှိသောသူမူကား မိမိမယားစိတ်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှာ လောကီအမှုကိုသာ သတိထားတတ်၏” (၁ကော ၇:၃၂-၃၃) ဟု ဆိုထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်ထောင်မပြုသူနှင့် မုဆိုးမများအား သူကဲ့သို့ နေထိုင်ကြရန် ရှင်ပေါလုက သွန်သင်သည်။ (၁ကော ၇:၇-၈)

သို့သော် လူ့ဘဝအသက်တာသည် တိုတောင်းလှပါသဖြင့် အိမ်ထောင်ရှိသူများလည်း ရသမျှအချိန်တွင် ခရစ်တော်၏အမှုကို ဦးထိပ်ထားဟောပြောကြရန် တမန်တော်ကြီးက တိုက်တွန်းသည်။

“ညီအကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား ကျန်ကြွင်းသောကာလသည် ကျဉ်းကြပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယားရှိသူသည် မယားမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ငိုကြွေးသောသူသည် မငိုကြွေးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်းမြောက်သူသည် ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ်သောသူသည် အလျဉ်းမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဤလောကကို သုံးသောသူသည် မသုံးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား ဤလောက၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်သည် ရွှေသွား ကွယ်ပျောက်တတ်၏” (၁ကော ၇:၂၉-၃၁)

ကျမ်းပိုဒ်၏ ဆိုလိုချက်မှာ အိမ်ထောင်သားမယား၊ မိသားစုကို စွန့်ပစ်၍ သာသနာပြုရန်မဟုတ်ပါ။ အိမ်ထောင်မိသားစုအရေး၌သာ ဘဝမမြုပ်နှံရန်ဖြစ်သည်။ ဇနီးသားသမီးကို ဦးစားပေး၍ ခရစ်တော်

ကို ဒုတိယနေရာတွင် ချန်မထားဖို့ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး C T Studd ကို သူ၏ သတို့သမီးလောင်းက ချစ်ကြိုက်လွန်းသဖြင့် ခရစ်တော်ကို ဦးထိပ်မထားမှာ စိုးရိမ်နေမိသည်။ ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုရန် “ယေရှုသခင်၊ သင့်ကိုငါချစ်သည်၊ ငါ့ရည်းစားထက် အစဉ်ပိုချစ်မည်” ဟူသော ကဗျာတိုလေး ရေးပေးလိုက်သည်။

ကွန်မြူနစ်များသည် မိသားစုထက် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ပျံ့နှံ့ရေးကို ဦးစားပေးကြသည်။ G.A. Lonsdale ၏ ဘဝအစိတ်အပိုင်းကို ကြည့်ရအောင်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် ရုရှားသူလျှို့အဖြစ် ဖမ်းဆီးမိစဉ် အိတ်ကပ်ထဲတွင် ဇနီးသည်ထံမှပေးစာတစောင်နှင့် စာမျက်နှာ (၆) မျက်နှာရှိသော ပြန်စာတစောင်တွေ့ရသည်။ ဇနီး၏ စာထဲတွင် “ရှင်မတရားလွန်းဘူး၊ ရှင့်အလုပ်ကိုဘဲချစ်တယ်၊ ရှင့်တာဝန်ကိုဘဲ ထမ်းဆောင်နေတယ်၊ အဲဒါတွေကို လိုလိုလားလားနှစ်နှစ်ကာကာ ထမ်းဆောင်နေတာ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တခုပြောပါရစေ၊ သဘောထားသေးသိမ်တယ်လို့ပြောရင်လည်းပြောပါ။ ကျွန်မ သိပ်ခံစားနေရတယ်၊ ကျွန်မကို ဘယ်လောက်ချစ်တဲ့အကြောင်း၊စာဖတ်ချင်တယ်၊ ခံစားချက်ဝေဒနာ၊ လွမ်းစိတ်တွေ သက်သာရအောင်ပါ” ဟု ရေးထားသည်။

G.A.Lonsdale ၏ ပြန်စာတွင် “ငါ့မှာ ဒီတသက်ဘဲ အသက်ရှင် ခွင့်ရှိတယ်။ ဒီဘဝဟာလဲ လွယ်လွယ်နှင့်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ဘဝကို နောက်ကြောင်းပြန်မလှည့်ချင်ဘူး၊ ငါအခု အသက် ၃၉ နှစ်ရှိပြီ၊ အချိန် ဘာမှမကျန်တော့ဘူး” ဟု ရေးထားသည်။

ရှင်ပေါလုကလည်း အချိန်သည် တိုတောင်းလှသောကြောင့်
“ ကျန်ကြွင်းသောကာလသည် တိုတောင်းသောကြောင့် မယားရှိသူ
လည်း မယားမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်” ဟု သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသည်မှာ အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် အလျင်
စလိုပြုခြင်း၊ လွဲမှားစွာ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ စာတန်မာရ်နတ်
သည် နနယ်သော တပည့်တော်များနှင့် အိမ်ထောင်မှားပြုသူများကို
တန်ဆာပလာအဖြစ် အခွင့်ကောင်းယူတတ်သည်။

ကနဦးအမှုတော်ဆောင်(PIONEER) များစွာသည်
ခရစ်တော်အမှုနှင့် အိမ်ထောင်ရေးကို တန်းတူထားရှိကြသောကြောင့်
တဝက်တပြတ်နှင့်လမ်းခုလတ်တွင် အမှုတော်လုပ်ငန်း စွန့်လွှတ်သူများ
ရှိခဲ့သည်။ လူတိုင်းခရစ်တော်အကြောင်း သိရမည်ဟူသော အမှုတော်
ထဲတွင် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် အန္တရာယ်တခုဖြစ်တတ်သည်။
အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် ဘုရားသခင်ခွင့်ပြုသော လူမှုကိစ္စဖြစ်ပါ
သည်။ ဧဝံဂေလိတရားဟောပြောရန် ရပ်ဝေးမြေခြားသို့ သွားရောက်ဖို့
ဘုရား၏ အသံတော်ကြားပါလျက်နှင့်သံယောဇဉ်အမျှင် မဖြတ်နိုင်
သောကြောင့် အခွင့်အရေးကောင်း လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးသူများစွာ ရှိပါ
သည်။ လူ့ဘဝအသက်တာတွင် ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်ကို
မတားဆီးသင့်ပါ။ ဘုရားသခင်ပေးသည့် ဘဝလက်ဆောင်အဖော်
မွန်ပင်လျှင် အတားအဆီးမဖြစ်စေသင့်ပါ။ ဝိညာဉ်ပေါင်းများစွာ
ပျောက်လွင့်သေကြေနေကြရခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်
ထက် မိမိဘဝကို ဦးစားပေးသူများ၏ ပယောဂမကင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။

အထူးသဖြင့် နယ်သစ်မြေစိမ်းကို ဦးဆောင်ခရီးဖောက်သူများ

သည် တကိုယ်ရေတကာယသမားဆိုလျှင် ပိုမိုသင့်လျော်ပါသည်။ “ဦးစီးဦးဆောင်မည့်သူသည် မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ရတော့မည်၊ အတွယ်အတာ သံယောဇဉ်ဖြတ်နိုင်ရမည်။ ပျော်ရွှင်စရာနှင့် ဘဝတောင့်တချက်များကိုလည်း ဖြတ်သင့်လျှင်ဖြစ်ရမည်။ အခက်အခဲ ဆင်းရဲခြင်းဒဏ်ခံနိုင်ရည် ရှိရမည်။ လောကီအရှုပ်အထွေးကို မပတ်သက်လိုသူဖြစ်ရမည်။ ထိုသို့ ဆက်ကပ်နိုင်ရန် ဘုရားသခင်၏ ခေါ်သံလည်း ကြားရမည်။ အထူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ စီမံခွဲခန့်ရာဖြစ်သည်”။

ဘုရားသခင်၏ခေါ်သံကြား၍ တုံ့ပြန်သူသည် မင်္ဂလာရှိသူဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုက “ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား----- အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အိမ်၊ လယ်၊ ညီအကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည် အဆတရာသောအကျိုးကိုရ၍ ထာဝရအသက်ကို အမွေရလတံ့” (မ ၁၉: ၂၈-၂၉)ဟု ဆိုထားပါသည်။

အမှီးအခွေကျွန်ခြင်း

သခင်ခရစ်တော်သည် ပရိသတ်အား ယုံကြည်ခြင်းရှိရန် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်း ဘယ်သောအခါမှမလုပ်။ လူထုကြိုက်ပွဲတွေ့ဟောပြောခြင်းလည်းမလုပ်။ ရေပွက်ပမာထင်ပေါ် ကျော်ကြားသည့် သတင်းစကားမျိုးလည်း မပြောပါ။ မိုးခါးရေမသောက်ပါ။

လူထုပရိသတ်ကြီးက ဝိုင်းအုံလိုက်လာတိုင်း တပည့်တော်

အသက်တာနှင့်သက်ဆိုင်သည့် လေးနက်သော ဒေသနာများသာ
ဟောပြောလေ့ရှိသည်။

တကြိမ်တွင်မူ နောက်တော်သို့လိုက်ရခြင်း၏ အဖိုးအခကို
ရှေးဦး စွာတွက်ချက်ကြရန် ကိုယ်တော်က သတိပေးခဲ့သည်။

“သင်တို့တွင် တယောက်သောသူသည် တိုက်ကိုတည်မည်ဟု
အကြံရှိလျှင် ထိုတိုက်ပြီးအောင်လောက်မည် မလောက်မည်ကို သိခြင်း
ငှာ ရှေးဦးစွာတိုက်၏ ကုန်ကျစရိတ်ကို မချင့်မတွက်ဘဲ နေမည်လော။
သို့မဟုတ် တိုက်မြစ်ကိုတည်၍ တိုက်ကိုမပြီးနိုင်လျှင် သိမြင်သောသူ
အပေါင်းတို့က ဤသူသည် တည်စပြု၍ အစမသတ်နိုင်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြ
မည်။ တနည်းကား တစုံတယောက်သော ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော
ရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်ပြိုင်မည်ဟု အကြံရှိလျှင် လူနှစ်သောင်းနှင့်ချီလာ
သောရှင်ဘုရင်ကို လူတသောင်းနှင့် ခံနိုင်မည်၊ မခံနိုင်မည်ကို ရှေးဦးစွာ
မဆင်ခြင်ဘဲနေမည်လော။ မခံနိုင်သည်မှန်လျှင် အခြားသော
ရှင်ဘုရင်ဝေးသေးသောအခါ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍ စစ်ပြေငြိမ်းမည်
အကြောင်း တောင်းပန်တတ်သည်မဟုတ်လော” (လု ၁၄:၂၈-၃၂)။

ဤနေရာတွင် ခရစ်ယာန်အသက်တာကို အဆောက်အဦး
တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် စစ်ပြင်ဆင်ခြင်းဖြင့် ပုံဥပမာခိုင်းနှိုင်းထားသည်။

ငွေကြေးအလုံအလောက် မရှိဘဲနှင့် အဆောက်အဦတဝက်
တပြက်ဆောက်လုပ်ခြင်းသည် မိုက်မဲမှုဖြစ်သည်။ “အစမသတ်နိုင်ဘဲ
တိုးလို့တန်းလန်းထားခြင်းသည်” အမြော်အမြင်နည်းကြောင်း သက်
သေပြရာဖြစ်သည်။

ဧဝံဂေလိတရားပွဲကြီးတွင် စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် အများ

နည်းတူခရစ်တော်အတွက် ဆက်ကပ်ခြင်းသည် တကဏ္ဍဖြစ်၍၊ မိမိ အသက်တာကို ငြင်းပယ်ပြီး ကားတိုင်ထမ်းခြင်းသည် တခြားဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်ယာန်တဦးဖြစ်လာရန် အဖိုးအခပေးစရာမလိုသော်လည်း တပည့်တော်စစ်စစ်ဖြစ်ဖို့ရန် အဖိုးအခမြောက်များစွာ ပေးရသည်။ ခရစ်ယာန်အသက်တာ မာရသွန်ပြေးပွဲတွင် ဝင်ရောက်ပါဝင်ခြင်းသည် ကောင်းမွန်သောပါဝင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ပျော်သည်ဖြစ်စေ၊ ဝမ်းနည်းသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ သက်လုံကောင်းကောင်းဖြင့် ပန်းတုံးတိုင်ထိ ပန်းဝင်ရန် ပို၍အရေးကြီးပါသည်။

လောကီသားများသည် ခရစ်ယာန်များကို ဝေဖန်ရန်စောင့်ကြည့်နေသူများဖြစ်သည်။ ပညာရှိများက အရာခပ်သိမ်းကို စွန့်လွှတ်ထိုက်သော အသက်တာဟု တွေးမြင်သူများရှိသကဲ့သို့ လူမိုက်များကမူ စဉ်းစားစရာမလိုသော ဘဝတာဟု မြင်ကြသည်။ ပီပီသသ ခရစ်ယာန်ကို တွေ့မြင်သောအခါ လောကသားများက မခန့်လေးစား၊ လှောင်ပြောင်ကောင်း လှောင်ပြောင်မည်။ သို့သော် သူတို့စိတ်ထဲတွင်မူ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ကျိုး စွန့်လွှတ်ခြင်းကိုမူ လေးစားကြပါသည်။ လူ့ဘဝကို ပေါ့တီးပေါ့ဆ တွေးမြင် သူများကမူ ခရစ်ယာန်အသက်ကို နားမလည်၊ တန်ဖိုးမထားကြ။ ခပ်ပေါ့ပေါ့ခရစ်ယာန်များကို ပတ်ဝန်းကျင်က “တိုက်ဆောက်ပြီး အစမသတ် နိုင်သူ၊ ပြောင်းလဲခါစတုန်းကမူ ချက်ချင်းကောင်းကင်နိုင်ငံ တက်တော့မည့်အတိုင်းဘဲ၊ ယခုတော့ ဗိုလ်နေမြ၊ ကျားနေမြပါဘဲ” ဟု လှောင်ပြောင် တတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်ဘဝခံယူမည့်သူများကို ဦးစွာ အဖိုးအခတွက်ချက်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်ပေးသော နောက်ဥပမာ

တခုမှာစစ်မက်ရေးရာ ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်သားတစ်သောင်း သာရှိသော ရှင်ဘုရင်သည် သူ့ထက်အင်အားနှစ်ဆကြီးမားသော ရန်သူကို အနိုင်တိုက်နိုင်ဖို့ ကြိုတင်စစ်ရေးသုံးသပ်ရသည်။ စစ် ကြေညာပြီး စစ်သလင်းရောက်ခါမှ စစ်ရေးစစ်ရာသုံးသပ်လျှင် ရည်ရွယ်ဖွယ်ရာသာဖြစ်သည်။ အလံဖြူကို ကိုင်ဆောင်၍ အညံ့ခံ အရှုံးပေးရန်သာရှိတော့သည်။

ခရစ်ယာန်အသက်တာကို စစ်ပွဲနှင့်နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည် အပို စကားမဟုတ်ပါ။ ခရစ်ယာန်အသက်တာတွင် လောကီ၊ ဇာတိနှင့် စာတန်ဟူသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် ရန်သူမျိုး(၃)ပါးရှိသည်။ စိတ်ပျက် အားငယ်ခြင်း၊ သွေးထွက်သံယိုမှုနှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခအစရှိသဖြင့် ရှိသေး သည်။ ပင်ပန်းကြီးစွာ စောင့်မျှော်နေရသည့်အချိန် အလင်းရောင် တမ်းတရသည့်ကာလ၊ မျက်ရည်မျက်ခွက်နှင့် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း ခံရသည့်နေ့ရက်၊ အသက်ဘေးနှင့် ကြုံတွေ့ရသည့်အချိန်လည်း ရှိ သည်။

ခရစ်တော်သည် နောက်တော်သို့ လိုက်မည့်သူတိုင်းအား ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်ချက်မချခိုင်းပါ။ ပထမဦးစွာ အဖိုးအခ တွက်ချက် ခိုင်းသည်။

အဖိုးအခဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။ (အငယ် ၃၃)တွင် အဖြေ ပေးထားသည်။ “သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် မိမိ၌ရှိသမျှကို မစွန့်ပဲ နေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ” (လု ၄:၃၃)။

အဖိုးအခဆိုသည်မှာ “ရှိသမျှ စွန့်ခြင်းဖြစ်သည်” ခန္ဓာကိုယ် ဘဝ တခုလုံးနှင့် ပိုင်ဆိုင်ထားသမျှကို စွန့်လွှတ်ရမည်။ ခရစ်တော်

နောက်သို့လိုက်လိုသူများသည် ထိုအဖို့အခထက် လျော့၍မရ။ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်စည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်နိုင်လျှင် ကောင်းကင်သရဖူရယူဖို့ရာ လောကစည်းစိမ်းဥစ္စာအား စွန့်လွှတ်တန်ပါသည်။

ထိုပုံဥပမာကို ခရစ်တော်က “ဆားမှုကားကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အင်ပျောက်လျှင် င်သောအရာသာကို အဘယ်သို့ ပြန်ရမည်နည်း” (လု ၁၄:၃၄)ဟု နိဂုံးချုပ်ထားသည်။

ထိုခေတ်အခါက ယနေ့စားသုံးနေကြသော ဖြူဖြူဖွေးဖွေးဆားမှုန့်များ ရှိဟန်မတူ။ ဆားတွင်အခြားအရာများ ရောနှောဟန်တူသည်။ ထို့ကြောင့် င်သောအရာသာ ပျောက်သွားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အင်အရာသာ ပျောက်ကင်းလျှင် ထိုဆားသည် အသုံးမဝင်တော့ပါ။ မြေဆီလွှာ၊ မြေဩဇာအဖြစ်လည်း သုံးမရတော့ပါ။ လူသွားလမ်းဖို့ရန် မြေကြီးအဖြစ်သာ သုံးနိုင်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် “အပြင်သို့ပစ်လိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှ တပါးအဘယ်မျှ အသုံးမဝင်” (မ ၅:၁၃)ဟု ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်ဖော်ပြလိုသော အဓိပ္ပါယ်မှာ ခရစ်ယာန်အသက်တာ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေရန် အသက်တာဆက်ကပ်အပ်နှံဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ မြေကြီးဘဏ္ဍာစုဆောင်းခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ လောကအရာ၌ ကျော်ကြားခြင်း၊ ဘဝအသက်တာကို လောကီရေးတွင်သာ မွေ့လျော်ခြင်းတို့သည် မိမိအသက်တာ၏ အင်အရာသာ ကင်းပျောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သွန်သင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယုံကြည်သူသည် ရည်ရွယ်ချက်ပျောက်ကွယ်သွားပါက ဘဝ အသက်တာတခုလုံး ဆုံးရှုံးသွားပါသည်။ အသုံးပြု၍လည်းမရ၊ အလှပြ စရာလည်းမရှိ။ အင်ပျောက်သောဆားကဲ့သို့ ခြေဖဝါးအောက်တွင် နင်းခြေစရာသာရှိတော့သည်။ လူတကာ၏ ပြောင်လောင်းသရော် ခြင်းနှင့်ပြက်ရယ်ပြုခြင်းသာ ခံရမည်။

ခရစ်တော်ပြောသော နောက်စကားတခွန်းရှိသည်။ “ကြား စရာရှိသောသူ မည်သည်ကားကြားပါစေ” ဟု ဆိုသည်။

လေးနက်သိမ်မွေ့စွာ သွန်သင်ပြီးနောက် စကားအဆုံးသတ် ခြင်းဖြစ်သည်။ လူသားတိုင်း နားလည်ခံယူမည်မဟုတ်ကြောင်း ခရစ် တော်က သိနေသည်။ အချို့က အနက်တမျိုးဖွင့်ကာ အဓိပ္ပါယ်လေး နက်မှု လျှော့ပေါ့စေကြမည်ကိုလည်း သိနှင့်သည်။

သို့သော် သွန်သင်ချက်အတိုင်း တသဝေမတိမ်းလိုက်နာမည့် သူများလည်းရှိကြောင်း ကိုယ်တော်သိသည်။ ထို့ကြောင့် “ကြားစရာနား ရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ” ဟု တခါးဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကြားသောသူမည်သည်ကား အဖိုးအခကို တွက်ချက်ပြီး

- ခရစ်တော်နောက်သို့ လိုက်ရန်ဆုံးဖြတ်ပါစေ။
- မည်သူလိုက်လိုက်၊မလိုက်လိုက်၊နောက်တော်သို့လိုက်ပါစေ။
- လောကကိုကျောခိုင်းလျက် ကားတိုင်ကိုထမ်းစေ။
- ဘယ်သောအခါမှ နောက်ကြောင်းပြန်မလှည့်ပါစေနှင့်။

မာတုရပုံရိပ်များ

အသက်တာကို ခရစ်တော်ထံ အမှန်တကယ် အပ်နှံသူသည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ သေခြင်းကို အမှုမထားတော့ပါ။ ဘဝရည်မှန်းချက်မှာ ဘုရားရှင်တော် ဘုန်းတော်ထင်ရှားရန်သာဖြစ်သည်။

"The triumph of John and Betty Stam" ဟူသောစာအုပ်တွင် "အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခရစ်တော်သည် အစဉ်မပြတ် ဂုဏ်အသရေထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့ ယခုပင်ထင်ရှားတော်မူမည်ဟု ငါမျှော်လင့်အားကြီး၍ တောင့်တသည်" (ဖိ ၁:၂၀) ဟူသော ကျမ်းပိုဒ်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြထားသည်။

Jim Elliot ၏စာအုပ်တွင်လည်း တွေ့ရသည်။ Wheaton College တွင် ကျောင်းတက်နေစဉ် သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ "Aucas အတွက် အသေခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ်သည်" ဟု ရေးထားသည်။ တနေရာတွင်မူ "အိုအဘ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်ုပ်၏အသက်၊ အသွေးကိုယူတော်မူပါ။ အသုံးပြုတော်မူပါ။ မနုမြောပါ။ နှမြောရအောင်လည်း ကျွန်တော်မပိုင်ပါ။ ဤလောကအတွက် ကျွန်တော့်အသက်ကို ယဇ်ကောင်အဖြစ် အသုံးပြုတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်ရှေ့၌ ကျွန်တော့်သွေးစီးခြင်းဖြင့် တန်ဖိုးရှိစေပါ အဘ" ဟုဆုတောင်း ဆက်ကပ်ထားသည်။

ဘုရားရှင်၏ အာဇာနည်သူရဲကောင်းများသည် မိမိတို့ဘဝ အသက်တာကို ထိုသို့အပ်နှံခဲ့ကြသည်။ "မြေ၌ကျသော စပါးစေ့သည် မပျက်လျှင် တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်မူကား များစွာသောအသီးကို

သီးတတ်၏” (ယော ၁၂:၁၄) ဟူသောကျမ်းပိုဒ်ကို စွဲမှတ်လက်ကိုင်ထားကြသည်။ သူတို့ဘဝအသက်တာကို ထိုမျိုးစေ့အဖြစ် ခံယူကြသည်။

ထိုခံယူချက်သည် “အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်” (လု ၉:၂၄) ဟူသော ခရစ်တော်၏ စကားတော်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သည်။

ဤသွန်သင်ချက်သည် စဉ်းစားလေ့ နက်နဲလေ့ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ့်ဘဝကို မပိုင်ဆိုင်ကြပါ။ အဖိုးအခအဖြစ် အသွေးတော် သွန်းလောင်းပေးသော ခရစ်တော်က ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။ သူတပါးရွေးနှုတ်ပေးသောအသက်တာကို တကိုယ်ကောင်းဆန်ဆန် မဆုပ်ကိုင်ထားသင့်ပါ။ ထို့အကြောင်းကို ဆရာကြီး CT Studd က

“ကျွန်ုပ်အတွက် ခရစ်တော်အသေခံကြောင်း သိပါသည်။ သို့သော် ခရစ်တော်က အဖိုးအခပေးဆပ်၍ ရွေးနှုတ်သောကြောင့် ခရစ်တော်ကသာ ပိုင်ဆိုင်သည်ကို တခါမှ မစဉ်းစားမိပါ။ ရွေးနှုတ်ခြင်း၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ပြန်ဝယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိမပိုင်၊ သူတပါးပိုင်သောအရာကို အပိုင်ယူခြင်းသည် ခိုးယူခါးပြတိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အတွက် ခရစ်တော်အသေခံပေးကြောင်း နားလည်လျှင် ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် ဝန်မလေးသင့်ပါ” ဟု ဆိုထားပါသည်။

အကယ်၍ ထိုကြားကာလတွင် ခရစ်တော်ဘုရား ပြန်လည်ကြွရောက်ခြင်းနှင့်တိုက်ဆိုင်လျှင် အသက်တာ မဆက်ကပ်ထားသူများသည် သေပွဲဝင်ရကြမည်။ လမ်းလျှောက်နေစဉ် အမှိုက်ကားအတိုက်ခံရ၍ သေခြင်းထက်၊ ဘုရင့်အမှုတော်ထမ်းဆောင်နေစဉ် သေခြင်းသည် ပို၍ အဖိုးထိုက်တန်ပါသည်။ “မပျောက်ဆုံးနိုင်သော ရတနာအတွက်

မတည်မြဲသောအရာများကို ပေးခြင်းသည် ထိုက်တန်ပါသည်”ဟု Jim Elliot က ဆိုစကားပြုထားပါသည်။

ခရစ်တော်ဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အသက်ပေးခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ခရစ်တော်အတွက် အသက်တာ ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်းသည် တရားမျှတသော သဘာဝတရားကြီးဖြစ်ပါသည်။ အစေခံသည် သခင်ထက် ပိုမိုအပင်ပန်းမခံလျှင် အိမ်တော်သို့ ဝင်ရဲပါ့မလား။ ဆရာကြီး Studd က “ခရစ်တော်ဘုရားက ကျွန်ုပ်အတွက် အသေခံပြီးဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်အတွက် အသက်တာပြန်လည် ဆက်ကပ်ခြင်းသည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မများလွန်းနိုင်”ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ထာဝရကောင်းကြီးခံစားဖို့ရန် အခွင့်အလန်းရှိပါလျက်နှင့် တောမြက်ပန်းအသက်တာကို စွန့်လွှတ်ရန် နှမြောခြင်းသည် အပြစ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ သုတေသနပြုဖို့ရန် မိမိခန္ဓာကိုယ် လှူဒါန်းသူများမြင်ဘူးကြမည်။ မီးတောက်မီးလျှံ စွဲနေသော အဆောက်အဦများထဲမှ သူများအတွက် အသက်ပေးကယ်ဆယ်သူများ တွေ့ဘူးကြမည်။ ရန်သူလက်တွင်းသို့ တိုင်းပြည်မကျရောက်သွားစေရန် အသက်စွန့်သောစစ်သည်တော်များ ကြားဘူးကြမည်။ လူ့ဘဝအသက်တာသည် မည်မျှအဖိုးတန်ပါသလဲ။

ဆရာကြီး F. W. H. Myer က “လူသားများသည် အောင်မြင်သင့်ပါလျက် ချည်နှောင်ခြင်းခံရသည်။ ဘုရင်ဖြစ်သင့်ပါလျက်နှင့် ကျွန်ုပ်ဖြစ်နေရသည်။ မသေချာ မရေရာသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အသက်ရှင်နေကြသည်။ သင်္ခါရပစ္စည်းများ၌သာ ပျော်ရွှင်သာယာနေကြသည်။ ထိုသူများအား ကယ်တင်ချင်သည်။ ထိုသူများအတွက် ငါ့ဘဝပေးဆပ်

လိုသည်။ အသက်စွန့်လိုသည်” ဟု သူ့ခံစားချက်ကို ရင်ဖွင့်ခဲ့သည်။
ထို ဆရာကြီးကဲ့သို့ ပြောနိုင်သူမည်မျှရှိသနည်း။

အာဇာနည်များကဲ့သို့ အားလုံး မာတုရခံယူစရာ မလိုပါ။
ကားတိုင်၊ လှံတံနှင့် ခေါင်းဖြတ်စက်များသည် လူ့အနည်းငယ်အတွက်
သာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယုံကြည်သူတိုင်းသည် မာတုရစိတ်ဓာတ်
ရှိရမည်။ အသက်ကိုခရစ်တော်အတွက် စွန့်လွှတ်ရန် ဝကွက်အပ်နှံပြီး
သားဖြစ်ရမည်။

လေပြင်းမုန်တိုင်းထန်ပါစေ၊ မကြောက်ပါ။

လှိုင်းတံပိုး မီးလျှံဟုန်းဟုန်းတောက်ပါစေ၊ မစိုးရိမ်ပါ။

အသက်ဝိညာဉ်ခန္ဓာကိုယ်၊ ဘုရားရှင်လက်ထဲ အပ်နှံပြီးမို့
ပါ။

တပည့်တော်စစ်စစ်အတွက် ဆုလက်ဆောင်

မိမိဘဝအသက်တာကို ခရစ်တော်အတွက် ဆက်ကပ်စွန့်
လွှတ်သူသည် ကြီးမားသောဆုလက်ဆောင်မွန် ရရှိပါသည်။ ခရစ်တော်
နောက်သို့လိုက်လျှောက်သူသည် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော်လည်း ပင်ပန်း
သည်ဟု မထင်တတ်ပါ။ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ကြွယ်ဝသော
အသက်တာ ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သည်။

သခင်ယေရှုက “ငါ့ကြောင့် မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကား၊
အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်” ဟု ထပ်ခါတလဲလဲ မိန့်မှာထားပါသည်။
ခရစ်ဝင်ကျမ်းများတွင် ဤစကားတော်ကို အလေးအနက်ထားဖော်ပြ

ထားပါသည် (မ ၁၀:၃၉၊ ၁၆:၂၅။ မာ ၈:၃၅။ လု ၉:၂၄၊ ၁၇:၃၃၊
ယော ၁၂:၂၅)။ အဘယ်ကြောင့် ထပ်ခါတလဲလဲ သုံးသနည်း။ ခရစ်
ယာန်အသက်တာတွင် အဓိကအကျဆုံးသော ကျမ်းချက်ဖြစ်သည်။
အသက်တာကိုနှမြောတွန့်တိုသူသည် အဆုံးတွင် အဆိုးနှင့်ကြုံတွေ့ရ
ပြီး၊ အသက်တာဆက်ကပ်စွန့်လွှတ်သူသည် မိမိအသက်တာကို ပြန်တွေ့
ရမည်။ ထို ပြန်ရမည့် အသက်တာဆိုသည်မှာ ပျော်ရွှင်သော ထာဝရ
အသက်တာ ဖြစ်သည်။

အသက်တာကို လုံးဝဆက်ကပ်အပ်နှံခြင်း မရှိသူသည် ခရစ်
ယာန်ဖြစ်သော်ငြားလည်း ဆင်းရဲစွာ နေထိုင်ရသည်။ ခရစ်တော်သို့
အကုန်အစင် စွန့်လွှတ်သူသည် ယခုမှစ၍ ထာဝရကာလ ပျော်ရွှင်
သော အသက်တာရှိသည်။

တပည့်တော်စစ်စစ်ဆိုသည်မှာ သခင်ယေရှု၏ ကျွန်အဖြစ်
ခံယူခြင်းဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှု၏ အစေခံခြင်းဖြစ်သည်။ “ကျွန်ုပ်
သခင်ကို ချစ်သည်။ အလိုတော်အတိုင်း အသက်ရှင်မည်”ဟုကြွေး
ကြော်ရသည်။

တပည့်တော်မှန်လျှင် အသေးအဖွဲ လူငယ်ရဝေယျာဝစ္စများ၊
မတည်မြဲသောအရာများအတွက် အချိန်ကုန် လူပန်းမလုပ်တတ်။
ထာဝရဘုရားအတွက်သာ ဦးထိပ်ထားသည်။ မရှိမဖြစ် လူ့အသုံး
အဆောင် ပစ္စည်းကိုသာ ပိုင်ဆိုင်သော ဆရာကြီး H.Taylor ကဲ့သို့
နေထိုင်ရသည်။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမည့်အသုံးအဆောင်များ
သက်သာသဖြင့် အမှုတော်တွင် ပိုမိုဆက်ကပ်နိုင်သည်။

ထိုသူသည် ထင်ပေါ်ချင်မှ ထင်ပေါ်မည်။ သို့သော် လူသိများ

သည်။ အစဉ်အသက်ရှင်သည်။ ဆုံးမခြင်းခံရသော်လည်း အသေသတ်ခြင်းမခံ။ ဝမ်းနည်းမှုကြုံတွေ့နေစဉ်တွင်လည်း ပျော်ရွှင်တတ်သူကိုယ်တိုင် မွဲတေသော်လည်း သူတပါးအား ချမ်းသာစေသူ၊ ဘာမှမပိုင်ဆိုင်သော်လည်း လောကကြီးကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သည်။ (၂ကော ၆:၉-၁၀)။

ဤလောကတွင် ဝိညာဉ်ရေးရာ ကျေနပ်မှုရှိသူသည် ထာဝရကာလတွင်လည်း ဆုလာဒ်လက်ဆောင်မွန် ရရှိမည်မှာသေချာပါသည်။ “လူသားသည် မိမိအဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန်အခြံအရံတို့နှင့်ကြွလာတော်မူလတုံ”

(မ ၁၆:၁၇)

ထို့ကြောင့် ဤလောကနှင့် ထာဝရကာလတွင် မင်္ဂလာရှိသူ ဆရာကြီး Borden of Yale ဆိုထားသကဲ့သို့ “သခင်ယေရှု၊ ကျွန်ုပ်အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ကျွန်ုပ်သဘောအတိုင်း မရှင်လိုပါ။ ကျွန်ုပ်နှလုံးသားတွင် ကိုယ်တော်ဘုရား စိုးစံတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုပြုပြင်တော်မူပါ။ ဆေးကြောတော်မူပါ။ အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း အသုံးပြုတော်မူပါ” ဟု ပြောနိုင်ရသည်။

ခရစ်တော်၏ ဆန္ဒမွန်

မည်သူ့ကိုမှ မပျက်စီးစေလို
လူ့အပြစ်ဝမ်းနည်းဖွယ်သနား
အသွေးတော်ဖြင့် ဆေးကြောပေးရာ
အနန္တချစ်ခြင်းမေတ္တာပါ။

သင်္ခါရလမ်းတွင် ဝန်ပိနေသူများ
ဝန်လေးလွန်း၍ စိတ်မသာညီးတွားသူများ
ခရစ်တော်က ချမ်းသာပေးမည့်ကြောင်း
မသိကြရှာ၊ ပြောကြားသူမှ မရှိဘဲကိုး။

မည်သူ့ကိုမျှ မပျက်စီးစေလို
ဇာတိသွေးသားတွင် နာကြင်နေသူ
ပူဆွေးနေသူ၊ အမျိုးနည်းသူ
ကိုယ်တော်ဘုရား နှစ်သိမ့်ပေးသည်။

ပျက်စီးလမ်းမှ ညီအကိုများ
ရိတ်သိမ်းချိန်ရောက်လုပြီ
ရိတ်သူနည်း၍ ညမိုးမှောင်လုပြီ
ဝိညာဉ်ရိတ်ဖို့ သင့်ကိုခေါ်နေသည်။

လောကသာယာမှုများသော်လည်း
လူ့ကိစ္စအတွက် အချိန်လောက်ပေမယ့်

ခရစ်တော်တွက် အချိန်မပေးနိုင်

ပျောက်သောဝိညာဉ်ကယ်တင်ဖို့

အချိန်မရှိကြပါ။

ဝိညာဉ်များ ဆုံးရှုံးနေပြီ၊ ပျက်နေပြီ

ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကြားလိုလှကြောင်း

ဝိညာဉ်များ တောင်းဆိုငိုကြွေးနေကြပြီ။

မည်သူ့ကိုမှ ပျက်စီးခြင်းမရောက်စေလို

ငရဲလမ်းရောက် ဝိညာဉ်များကယ်နိုင်ပါလျက်

ဖါသိဖါသာ မဆိုင်သလို နေစိမ့်နိုင်သူ

အသင့်ညီကို မချစ်ဘူးလား။

အိုသခင်၊ သခင်အကျွန်ုပ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။

ခွန်အားအသစ်၊ နေ့သစ်ညဉ့်သစ်၊ နံနက်သစ်ပေး

သနားပါ။

လောကခင်တွယ်ခြင်းကို ပယ်ဖျက်လျက် ထာဝရ

ကာလကို ရှုမြင်စေပါ။ အို အရှင်

Lucy R Meyer

သင့်ဘဏ္ဍာ

အဘယ်မှာ

သင့်ဘဏ္ဍာ ဘယ်မှာ

“သံချေး၊ ပိုးရွဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီး ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကို မဆည်းဖူးကြနှင့်။ သံချေးပိုးရွဖျက်ဆီး၍ သူခိုး မထွင်းမဖောက်မခိုးယူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးရောက်တတ်၏” (မ ၆:၁၉-၂၁)။

စိတ်နှလုံးသည် ဘဏ္ဍာရှိသောနေရာသို့ အာရုံစွဲမြဲတတ် သည်။ ဘဏ္ဍာရှိသောနေရာဆိုသည်မှာ လုံခြုံစိတ်ချရသော အာမခံ သေတ္တာဖြစ်နိုင်သည်။ ကောင်းကင်ဘုံလည်းဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် နှစ်ခုစလုံးတော့မဖြစ်နိုင်ပါ။

အချို့က “ခရစ်ယာန်ဖြစ်လာလျှင် စွန့်လွှတ်ရမည်လား။ စွန့်လွှတ်စရာလိုသလား” ဟုမေးတတ်ကြသည်။

သခင်ယေရှုက တပည့်တော်များအား မြေကြီးဘဏ္ဍာမဆည်း ပူးဘို့ တားမြစ်ထားသည်။ သူတို့စိတ်နှလုံးများကို ကောင်းကင်သို့ စူးစိုက်စေချင်သည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် အခြေခံအကျဆုံး နှင့်အစွန်းရောက်သော သွန်သင်ချက်ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်လောက ဘဏ္ဍာငွေရေးကြေးရေးကို ပစ်ပယ်ရမည်လား။ အိုစာမင်းစာအတွက် ရှာဖွေစုဆောင်းခြင်းမလုပ်ရတော့ဘူးလား။ ရာသီဥတုဖောက်ပြန် သောကာလအတွက် အရံအတားမထားရတော့ဘူးလား။ ချစ်ခင်နှစ်

သက်သောသူအား လက်ဆောင်ပေးကမ်းဖို့ အပိုင်ငွေမရှာရတော့
ဘူးလားဟု စောဒကတက်ကြသည်။

ခရစ်တော်နောက်သို့လိုက်သူများအတွက် ဤမေးခွန်းသည်
မေးသင့်မေးထိုက်သော မေးခွန်းဟောင်းဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဖြေရမည်နည်း။ ယုံကြည်သူများအသက်တာအတွက်
လောကဘဏ္ဍာစည်းစိမ်ကို မည်သို့သဘောထားဖို့ ကျမ်းစာက သွန်
သင်ပါသနည်း။ မိမိကံကြမ္မာကို ဖန်တီးခြင်းသည်မှားပါသလား။
ခရစ်ယာန်အသက်တာကို မည်သို့တိုင်းတာရမည်နည်း။

လုံ့လဝီရိယထုတ်ပါ

စီးပွားဥစ္စာငွေကြေးရှာဖို့ သမ္မာကျမ်းစာက လုံးဝမထားမြစ်
ကြောင်း ဦးစွာနားလည်ခံယူရမည်။ တမန်တော်ရှင်ပေါလုသည် သူ့
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ နဝကမ္မသုံးစွဲဖို့ မိုးကာတဲလုပ်ခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေ
ရှာပါသည် (တ ၁၈:၁-၃၊ ၂သက် ၃:၈)။ အလုပ်မလုပ်သော ငပျင်း
သည် ထမင်းငတ်ရမည့်အကြောင်း သက်သာလောနိတ်အသင်းတော်
သို့ သွန်သင်ခဲ့သည်(၂သက်၃:၁၀)။ မိမိလိုအပ်ချက်နှင့်မိသားစု
စားဝတ်နေရေး ဖူလုံဖို့ လုံ့လဝီရိယစိုက်ထုတ်၍ အလုပ်လုပ်ရမည်ဟု
သမ္မာကျမ်းစာက အတိအလင်းသွန်သင်ထားပါသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ခရစ်ယာန်တဦးသည်ငွေကြေးရနိုင်သလောက်
ရအောင် စီးပွားရေးသောင်းကျန်းဖို့အခွင့်အရေးပေးထားခြင်းလား။
မဟုတ်ပါ။ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောဝင်ငွေရှာဖို့သာဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အောက်ပါအချက်များနှင့် ချင့်ချိန်ရမည်-

(၁) မိမိစီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြောင့် ဘုရားသခင်၏အမှုအရာများကို လွှမ်းမိုးချယ်လှယ်ခြင်းမရှိစေရ။ အဓိကနားလည်ခံယူရမည့်အချက်မှာ “နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဦးစွာရွာလော့?” (မင်း၃၃) ဟူသောကျမ်းချက်ဖြစ်ရမည်။ စီးပွားရေးဖိစီးမှုဒဏ်က ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းကို မထိခိုက်စေသင့်ပါ။

(၂) မိသားစုအား မပစ်ပယ်ရ (၁တိ ၅:၈)။ သာမန်အားဖြင့် လူများသည် စီးပွားရေးနောက်သို့လိုက်ကြပြီး မိသားစုအတွက် အချိန်အနည်းငယ်သာ ပေးတတ်ကြသည်။ ထိုငွေကြေးအားဖြင့် ဇနီးသည်နှင့်သားသမီးများ၏ မိသားစုပျော်ရွှင်မှု၊ နွေးထွေးမှု အတိမပေးနိုင်ပါ။ စိတ်ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုနှင့်ဝိညာဉ်ရေးရာလိုသေးသည်။ ဘဏ်စာရင်းရှိ ငွေကြေးက အိမ်ဦးနတ်၏ သွန်သင်ဖော်ရွေမှု၊ ဖခင်၏ကြင်နာယုယမှုတို့ကို အစားမထိုးနိုင်ပါ။

(၃) သမ္မာအာဇီဝဝင်ငွေသည် ဂုဏ်သိက္ခာဖြစ်သည် (သု ၁၀:၁၆ ကိုကြည့်)။ ထိုစကားသည် ဆင်ခြေတက်စရာမရှိအောင် မှန်ကန်ပါသည်။ ခရစ်ယာန်တယောက်အနေနှင့်မိမိအသက်တာကို ကုန်ထုတ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်ပစ္စည်းများကြော်ငြာခြင်း၊ ကျန်းမာရေးထိခိုက်စေနိုင်သောအရာများနှင့်အကျင့်စာရိတ္တထိခိုက်သောအရာများအတွက် အချိန်ဖြုန်းခြင်းသည် မေးစရာဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အပျော်အပါးကြူးအောင် ဖြေ

ဖျော်ခြင်းသည်လည်း လူများအား ငရဲသွားရာလမ်းမကြီးသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိအလုပ်သည် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရန်တည်ဆောက်သော သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ငန်းသာ ဖြစ်ရမည်။

(၄) ယုံကြည်သူ၏ ဝင်ငွေသည် ဖြူစင်ရမည်(သု ၂၀:၁၇ကိုကြည့်)။ သူ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည် တရားနည်းလမ်းမှန်ကန်သကဲ့သို့ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များသည်လည်း ရှိသားရမည်။ ဥပမာ အားဖြင့် -

(က) ဝင်ငွေခွန်လိမ်ညာဖော်ပြခြင်း(သု ၁၂:၂၂)

(ခ) မမှန်သောအလေး တင်းတောင်းချိန်ခွင်သုံးခြင်း(သု ၁၁:၁)

(ဂ) ဒေသန္တရစစ်ဆေးသူ အာဏာပိုင်များသို့ လာဘ်ထိုးခြင်း(သု ၁၇:၂၃)

(ဃ) လိမ်ညာ၍ကြော်ငြာခြင်း(သု ၂၀:၆)

(င) မတန်တဆဈေးတင်ရောင်းခြင်း (သု ၁၃:၅)

(စ) အကွက်ထွင်၍ ဈေးကစားခြင်း၊ တမျိုးပြောလျှင် လောင်းကစားဆန်ဆန်ပြုလုပ်ခြင်း (သု ၁၃:၁၁)

(ဆ) အလုပ်သမားများအား တန်ရာတန်ကြေးလုပ်ခမပေးခြင်း(သု ၂၂:၁၆)။

ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်ယာကုပ်က“သင်တို့အသီးအနှံများကို ရိတ်သိမ်းပေးသူတို့၏ လုပ်အားခများကို မပေးကြ။ သူတို့တိုင်တန်းခြင်းကို နားထောင်

ကြလော့။ သူတို့ကျယ်စွာဟစ်အော်တောင်းခံသံကို အနန္တတန်ခိုးရှင် ထာဝရဘုရားသခင် ကြားတော်မူလေ ဖြီ”ဟု (ယာ၅:၄) တွင် ကျမ်းစကား သက်သေထူထား ပါသည်။

(၅) ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်သည် ကျန်းမာရေးထိခိုက်ပျက်ပြား လောက်အောင် ငွေကြေးမရှာရ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်သည်(၁ကော ၆:၁၉)။ စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေရန် ကျန်းမာရေးကို မဖြုန်းတီးရ ပါ။

(၆) နောက်ဆုံးပြောရလျှင် ဝိသမလောဘရမက်မတက်ဘဲ စီးပွား ရှာရမည်။ ငွေကြေး၏ကျေးကျွန်မဖြစ်ရ(မ ၆: ၂၄)။ ငွေကြေး ဓနရှာဖွေခြင်းသည် လူ့သဘာဝဖြစ်သော်လည်း အားကိုးခင် တွယ်ခြင်းမပြုရ။ “စည်းစိမ်ဥစ္စာများတိုးပွားလာစေကာမူ အားမကိုးရ”(ဆာ ၆၂:၁၀)။

အားလုံးအကျဉ်းချုံး၍ ပြန်ပြောရလျှင် ဘုရားသခင်ကို ပထမ ဦးစားပေး၍ တတ်စွမ်းသမျှငွေကြေးစီးပွားရှာရမည်။ မိသားစုကိုလည်း ဂရုစိုက်ရမည်။ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်ရာကို လုပ်ရမည်။ သမ္မာအာဇီဝဖြစ်ရမည်။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း စောင့် ထိန်းရမည်။ ဝိသမလောဘမတက်ရ။

ပိုင်ဆိုင်ပါ။ သို့သော် လက်ဝါးကြီးမအုပ်နှင့်။

နောက်မေးစရာရှိသည်မှာ “ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်းသည် မှားသလား” ဟူသော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာလာ သွန်သင်ချက်များအရဆိုလျှင် “ဟုတ်ကဲ့၊ မှားပါသည်” ဟု ဖြေရမည်။

သမ္မာကျမ်းစာက ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းအား အလျဉ်းမရွတ်ချပါ။ ယုံကြည်သူတိုင်းသည် အမွေရသောကြောင့် နေ့ချင်းညချင်း သူဌေးကြီးဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာများစွာရှိပါသည်။

(၁) ပထမဦးဆုံးအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေခံများဖြစ်ပါသည်။ (၁ကောဌး ၁-၂)။ ကျမ်းစာ၏ အနက်မှာ မိမိကိုယ်ကို မပိုင်ကြပါ။ ဘုရားသခင်ကသာ ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။ ကိုယ်တော် ဖန်ဆင်းသောငွေကြေးများကို ဘုန်းတော်ထင်ရှားဖို့ ရန်သာ သုံးရပါမည်။ ဆယ်ဖို့တဖို့ ကိုသာ ဘုရားရှင်တော်ထံသို့ ပေးလှူ၍ ကျန်သော ၉၀ ကို မိမိကိုယ်ပိုင်ငွေအဖြစ် သုံးရမည်ဟူသော အယူအဆသည် မှားယွင်းပါသည်။ ရှိသမျှငွေကြေးအားလုံး ဘုရားသခင်က ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။

(၂) ဒုတိယအချက်အနေနှင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမှုရှိရမည်။ “သို့ဖြစ်၍ ငါတို့တွင် စားစရာ၊ ဝတ်စရာရှိလျှင် ရောင့်ရဲကြကုန်အံ့” (၁တိ ၆း၈)။ ဤနေရာတွင် ဝတ်စရာဆိုသည်မှာ ဖုံးအုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် အမှိုးအကာရှိခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ အဝတ်

အစားနှင့်နေရာအမိုးအကာဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် လူမှန်
လျှင် အသက်ရှင်ဖို့ရန် စားဝတ်နေရေးလိုအပ်ကြောင်း ဤ
ကျမ်းပိုဒ်က ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ကိုယ်တော်ဘုရားသည်
ဤလူ့လောကတွင် လူ့ဇာတိခံယူစဉ် ခေါင်းချစရာနေရာ
မရှိခဲ့ပါ (မ ၈:၂၀)။ ထို့ထက်သာလွန်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား
နေစရာနေရာ ဖန်တီးခွင့်ပေးထားပါသည်။

ယုံကြည်သူစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်လာလျှင် အရင်းအနှီး
မတည်၍ ကုန်ထုတ်လုပ်ရသည်။ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းနောက်
သို့လိုက်ရသည်။ အလုပ်သမားများကို လုပ်အားခပေးချေရ
သည်။ အခြားဘဏ္ဍာရေးရာကိစ္စရပ်များကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ
ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် အရင်း
အနှီး၊ မတည်ငွေ၊ ငွေရေးကြေးရေးရှာဖွေသည့် တားမြစ်ချက်
သမ္မာကျမ်းစာတွင် မရှိပါ။

(၃) နောက်တချက်က ငွေကြေးလက်ဖွာခြင်း ရှောင်ကြဉ်၍ ဝင်
ငွေနှင့်ထွက်ငွေညီမျှဖို့ ဖြစ်သည်။ လူပေါင်း(၅၀၀၀)အား
ငါးနှင့်မုန့်ကျွေးပြီးသောအခါ စားကြွင်းစားကျန်များကို
သခင်ခရစ်တော်က သိမ်းဆည်းခိုင်းသည် (ယော ၆:၁၂)။
ထိုသွန်သင်ချက်သည် နေရာတကာတွင် လိုက်နာရမည့်
သင်ခန်းစာလှလှဖြစ်သည်။

ချက်ချင်းသုံးစရာမလိုအပ်ဘဲ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာအပို၊
အလျှံပယ်များစွာ ဝယ်ယူတတ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ခရစ္စ
မတ်ပွဲတော်ကာလမျိုးတွင် မသုံးချင်တော့သောစတိုခန်းမှ

ပစ္စည်းလက်ကျန်အဟောင်း အနွမ်းများကိုသာ မရှိဆင်းရဲ
သားများအား ပေးကမ်းတတ်သည်။

ဈေးသက်သာသော အမယ်များစွာဝယ်ရသကဲ့သို့ ဈေးကြီး
သောပစ္စည်းများလည်း ဝယ်တတ်ကြသည်။(သက်တောင့်
သက်သာဝယ်ယူရခြင်းသည် အမြဲမကောင်းပါ။ တန်ဖိုး၊
အရည်အသွေး၊ တာရှည်ခံခြင်းစသည့်အချက်များပေါ်တွင်
ချင့်ချိန်တွက်ဆရသည်။

မြင်မြင်သမျှအလွန်လှဟုဆိုပြီး ဝယ်ချင်စိတ်မရှိအောင် စည်း
ကမ်းရှိရသည်။ ထိုဝယ်ယူလိုစိတ်သည်လည်း စုံစမ်းခြင်း
တမျိုးဖြစ်သည်။ ထို့ထက်ဆာလျှင် လူသားတော်၏အသက်
တာကို သင်ခန်းစာ နမူနာယူရမည်။

- (၄) မိမိလိုအပ်သည်ထက်ပိုသော အလုပ်များသည် ဘုရားသခင်
အတွက်သာလျှင် ဖြစ်သင့်ကြောင်း (၁တိ ၆း၈) မှတ်ထားပါ။
အရာရာကို ကိုယ်တော်က ပိုင်သည်။ ငါတို့သည် အစေခံ
မျှသာဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းဆောင်တာဟူသမျှသည် ကိုယ်
တော်ဘုရားလောကသို့ ကြွလာချိန်၌ အကောင်းဆုံး
စွမ်းဆောင်ရည်များ ဖြစ်ရမည်။

အခြေခံလိုအပ်ချက် စားဝတ်နေရေးမှလွဲ၍ ကျန်
သောအရာများကို ဘုရားသခင်အမှုအတွက် ဆက်ကပ်ပေး
လှူရမည်လား။ မည်သို့ဆက်လက်ရှင်သန်မည်နည်း။

ကောင်းပါပြီ။ ထိုသို့ပြုကျင့်သော သူတစ်ယောက်
အကြောင်းကို ဤသို့ဖော်ပြမှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ဆင်းရဲ

သူ၊ မုဆိုးမသည်။ ရှိသမျှ အင်္ဂါနှစ်ပြားကို အလှူတော်
အဖြစ်ပေးလှူသည်။ ယေရှုကမည်သို့ဆိုသနည်း။ “အမှန်
အကန် သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား ဤဆင်းရဲသောမုဆိုးမ
သည် ဤသူ့အပေါင်းတို့ထက် ပို၍ထည့်ဝင်လှူဒါန်းလေပြီ။
ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ ငွေပိုငွေလျှံထဲမှ ပေးလှူကြ၏။ ဤ
အမျိုးသမီးမူကား ဆင်းရဲလျက်နှင့် မိမိချွေးနဲစာရှိသမျှကို
ပေးလှူပြီ”(လု ၂၁:၃-၄)ဟု မိန့်တော်မူသည်။

- (၅) မြေကြီးဘဏ္ဍာမဆည်းပူးရန် သမ္မာကျမ်းစာက တားမြစ်
ထားပါသည်။ မမှားနိုင်သော နှုတ်ကပတ်တော်က ဤသို့
ရှင်းလင်းစွာ သွန်သင်ထားပါသည်။ “သံချေးပိုးရွဖျက်ဆီး
တတ်၍ သူခိုးဓါးပြ ထွင်းဖောက်ခိုးယူနိုင်သော မြေကြီး
ဘဏ္ဍာကို မဆည်းဖူးကြနှင့်။ သံချေးပိုးရွဖျက်ဆီး၍ သူခိုး
မထွင်းမဖောက်မခိုးယူရာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို
ဆည်းဖူးကြလော့။ အကြောင်းမူကား အကြင်အရပ်၌ သင်
တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့၏စိတ်နှလုံး ရောက်
တတ်၏”(မ ၆:၁၉-၂၁)။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ဖတ်ရှုရုံသက်သက်မဟုတ်ပါ။
အသက်တာတွင် ကျင့်ကြံဖို့ဖြစ်သည်။ ယေရှုခရစ်တော်၏
နှုတ်တော်ထွက်စကား၊ တန်ခိုးမှုတ်သွင်းထားသော နှုတ်က
ပတ်တော်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အသက်တာတွင်
ကျင့်ကြံရန် မစဉ်းစားကြ၊ နာခံခြင်းမရှိကြသည်မှာ ဝမ်းနည်း
စရာဖြစ်သည်။ အသက်တာတွင် ဆောက်တည်ကျင့်ကြံစရာ

မလိုလျှင် ခရစ်တော်ဘုရားကလည်း ပြောခဲ့မည်မဟုတ်ပါ။

မြေကြီးဘဏ္ဍာဆည်းဖူးခြင်းသည် အပြစ် ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်းမှတ်ယူပါ။ ဘုရားနှုတ်ကပတ်တော်အား လုံးဝဆန့်ကျင်ရာရောက်သည်။ လောကအသိပညာနှင့်အမြော်အမြင်သည် စင်စစ်တွင် ဘုရားသခင်အား ပုန်ကန်ခြားနားရာဖြစ်သည်။

လူ့အသံနှလုံးသည် စည်းစိမ်ဘဏ္ဍာထားသောနေရာကို စွဲမှတ်တတ်သည်။ Dr. Johnson သည် တခါက သာယာလှပသောမြေယာသို့ အပျော်ခရီးအလည်အပတ်ရောက်ခဲ့သည်။ တခြံလုံးလှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီးသောအခါ သူ့မိတ်ဆွေခြံပိုင်ရှင်အား “ဤခြံမြေယာများတွင် စိတ်ရှိနေသရွေ့ မင်းမသေနိုင်ဘူး”ဟု ဆိုခဲ့သည်။

- (၆) နောက်ဆုံးတွင် သင့်မနက်ဖြန်အတွက် ဘုရားသခင်ကိုသာ ယုံကြည်အားကိုးပါ။ ဘုရားသခင်က သူ့လူများအား ယုံကြည်ခြင်းအသက်တာရှိဖို့ မှီခိုကိုးစားဖို့ဖိတ်ခေါ်နေပါသည်။ ဆုတောင်းရာတွင်လည်း “လုံလောက်သောအစာ နေ့ရက်စဉ်တိုင်း ပေးသနားတော်မူပါဟု ပဌနာပြုဖို့ သွန်သင်ထားသည် (မင်း၁၁)။ မန္တမုန့်အားဖြင့်လည်း သွန်သင်ပါသည်။ နေ့ရက်စဉ်တိုင်းလိုအပ်ချက်များကို ဘုရားရှင်တော် စီစဉ်ပေးသနားတော်မူကြောင်း နားလည်ရသည် (ထွ ၁၆:၁၄-၂၂)။

ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လုံခြုံရာ ဖြစ်သည်။

ကျပင်-ကျရိုးထမ်းလျက်မျှသာဖြစ်သော ဤလောကစံအိမ်ကို
မှီခိုအားထားခြင်းမပြုကြပါနှင့်။

သခင်ဘုရားသည် သူ့လူများအား မိမိပိုင်တော်မူသော
သူများဖြစ်သည့် အစေခံများသာဖြစ်စေချင်သည်။ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ
ခြင်းရှိကြရမည်။ မိမိဝင်ငွေနှင့်ထွက်ငွေ ညီမျှအောင် သုံးစွဲရမည်။
မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်ထက်သာသော အလုပ်သည် ဘုရားသခင် အမှု
တော်သာဖြစ်ရမည်။ မြေကြီးဘဏ္ဍာကို မဆည်းပူးနှင့်။ အနာဂတ်
အတွက် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိနှင့်။ ဘုရားရှင်တော်ကိုသာ ယုံကြည်ကိုးစားပါ။

ဘာမှားသလဲ

ခရစ်ယာန်အနေဖြင့် ဥစ္စာဓနရှာဖွေခြင်း၊ ငွေကြေးဥစ္စာ
စုဆောင်းခြင်းသည် ဘာမှားသလဲ။

၁။ ပထမဦးဆုံးတွင် မ ၆:၁၉ က လုံလောက်သောအဖြေပေး
ထားပါသည်။ အာဒံနှင့်ဧဝသည် အကောင်းနှင့်အဆိုးကို ခွဲခြားသိမြင်
နိုင်သော သစ်သီးကိုစားခြင်းဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် မှားယွင်းသည်ဟု
ဆိုနိုင်သနည်း။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်က မှားသည်
ဟုဖြေသောကြောင့် မှားပါသည်။ ထိုအဖြေစကားကို ကျေနပ်သည်
မဟုတ်လော။

၂။ ဝိညာဉ်ရေးရာ ကယ်တင်ခြင်းလိုအပ်နေသူများကို မကယ်

တင်ခြင်းသည်လည်း မှားယွင်းသည်(သု ၂၄:၁၁-၁၂)။ ဘုရားသခင်၏ သတင်းကောင်းကျေးဇူးတော် မကြားဘူးသေးသော လူသိန်းသန်းများစွာ ရှိနေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ မမြင်ဘူးသူ၊ မရှိသူ ထောင်ပေါင်းများစွာရှိနေသည်။ ဘုရားမသိ၊ ခရစ်တော်မသိ၊ မျှော်လင့်ချက်မဲ့လျက် သေလွန်သူများစွာရှိသည်။

ဝိညာဉ်ရေးရာ သတင်းကောင်းလက်ဆင့်ကမ်း ဝေငှရန် တာဝန်ရှိပါလျက်နှင့်ရရှိထားသော ဆုလက်ဆောင် မသုံးသောသူသည် အပြစ်ကြီးသည် (ယောဇ ၃၃:၆)။

ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ခံယူလျက် ဝေမျှထုတ်သုံးခြင်းမပြုဘဲ၊ တယောက်တည်း သိမ်းဆည်းထားခြင်းသည် မှားပါသည်။ “အကြင်သူသည် လောကစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင်၊ မိမိညီအကို ဆင်းရဲခြင်းကို မြင်၍ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တည်း၏။ ထိုသူ၌ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာသည် အဘယ်သို့ တည်မည်နည်း” (၁ယော ၃:၁၇)။

၃။ တတိယအမှားမှာ စတော့ဈေးကွက်တွင် ရှယ်ယာများ ဝယ်ယူစုဆောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လောက လိုအပ်ချက်များကို ခိုင်မာစေသည် (သု ၃:၂၇-၂၈၊ ၁၁:၂၆)။ လု ၁၆ တွင် သူဌေးကြီးသည် သူတောင်းစားအား ခြံဝင်းထဲသို့ပင် ဝင်ခွင့်မပြုကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သူတောင်းစားကို တွေ့သည်နှင့် ခြံကံခါးဝစေ့ထားလိုက်သည်။ ထိုသူကောင်းစားမှာ ဗိုက်ပြည့်ဖို့ အမှန်တကယ်ငွေလိုနေပါသည်။ သို့သော် သူဌေးမင်းက ဂရုမစိုက်။

ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် လာဇရုများစွာ ရှိပါသည်။ တံခါးပေါက်ဝ

နားမှာ စောင့်နေကြသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခရစ်တော်
၏ “သင့်အိမ်နီးနားခြင်းကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့” (မ ၂၂:၃၉)
ဟူသော စကားတော်ကို သတိရပါ။

အကယ်၍ ထိုဆင်းရဲသားများ၏ အသံကို မကြားချင်ယောင်
ဆောင်၍ ငြင်းပယ်လိုက်ပါက တနေ့သောအခါ သင်သည်လည်း“
ငါသည်မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်မကျွေး၊ ငါသည်ရေငတ်
သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့မပေး၊ ----သင်တို့သည် အငယ်
ဆုံးသောသူ တယောက်အား မပြုသမျှ ငါ့အားမပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်
တော်မူလတံ့” (မ ၂၅:၄၂-၄၅) ဟု ကျမ်းစကားဆိုထားပါသည်။

(၄) မြေကြီးဘဏ္ဍာဆည်းဖူးခြင်းသည် မှားပါသည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားရန်သူများ၏ ကဲ့ရဲ့စရာဖြစ်သည် (ရော ၂:၂၄)။
ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဗောတီးယားက “လူတိုင်းသည် ငွေကြေး
နှင့်ဘာသာရေးတွင် တန်းတူဖြစ်ကြသည်”ဟု မိန့်ဆိုဘူးသည်။

ကယ်တင်ခြင်းမရသေးသော်လည်း ခရစ်တော်သွန်သင်ချက်
တွင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူများစွာ ရှိသည်။ အိမ်နီးနားခြင်းများကို ချစ်ခင်
ရင်းနှီးရမှုန်း သိကြသည်။ ယေရှုနောက်လိုက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါလျက်
နှင့် ဟော်နန်းဂေဟာ၊ ဇိမ်ခံကားများ၊ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာအစားအသောက်
များ၊ ဝတ်ကောင်းစားလှများ၌ ငွေကုန်ကြေးကျခံသူများလည်း ဒုနှင့်
ဒေးရှိနေသည်။

အသင်းတော်များနှိုးထဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ ကမ္ဘာလူငယ်လူရွယ်
မောင်မယ်များပညာအလင်းရှိကြပါ။ ခရစ်ယာန်များအား ဝေဖန်သံကို
ကြားယောင်ပါ။ ထိုသို့ဆိုရာတွင် ခရစ်တော်၏ တရားတော်ကို

ဆန့်ကျင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ အသင်းတော်များ လောကအရာဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝခြင်းနှင့် ခရစ်ယာန်များဆင်းရဲမွဲတေခြင်းကို ပြစ်တင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ “ရွှေဖိနပ်နှင့်လှေခါးထစ်မြင့်မြင့်မတက်နိုင်ပါ။ သံမှိုများ မမြဲသည်ကို သတိပြု” ဟူသောစကားကို အသင်းတော်များ နားစွင့်ပါ။ ၅။ မယုံကြည်သူများကိုသာ ပတ်သက်ဆက်ဆံရမည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခါစ ခရစ်ယာန်လူရွယ်များကိုလည်း ဂရုစိုက်ရသည်။

ထိုသူများသည် သင်းအုပ်များကို ကြည့်၍အသက်ရှင်သူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ဘဝအသက်တာခရီးသည် အထူးအရေးကြီးပါသည်။ တနင်္ဂနွေ တရက်တည်းတွင် နှုတ်ကပတ်တော်ဝေငှ ကြားနာရုံနှင့် မလုံလောက်ပါ။ တနင်္လာနေ့မှ သောကြာနေ့တိုင်အောင် ဘဝရည်မှန်း ချက်ထားရသည်။

လူငယ်လူရွယ်များသည် “တဲတော်” ၏ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှု ကို စီရင်သောတကယ့်သာဝကများဖြစ်ပါသည်။ ငွေကြေးရံပုံငွေဒဏ် မပိစေပါနှင့်။ ဘုရားအမှုတော်အတွက် အုတ်တချပ်သဲတပွင့်အဖြစ် တဒေါင့်တနေရာမှ ပါဝင်ဆက်ကပ်သူများဖြစ်သည်။

အကယ်၍ မိဘများ၏ ငွေကြေးဥစ္စာနောက်၌ သားသမီး များက မိဘခြေရာအတိုင်း လိုက်လျှောက်လျှင် အံ့ဩစရာမဟုတ်ပါ။ ခရစ်တော်ဘုရား၏ သတိပေးချက်ကို အမှတ်ရနေပါ။ “မှားယွင်း စရာအကြောင်း ဖြစ်ပေါ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဤသူငယ် ကို မှားယွင်းစေသည်ထက် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို ဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ ချခြင်းခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း၏”(လု ၁၇:၁-၂)။ ၆။ ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်း၏ အခြားအပြစ်တခုမှာ ဘုရားသခင်

အား ခါးပြတိုက်ခြင်းဖြစ်သည်(မာလ ၃:၈)။ ဘုရားသခင်က အရာခပ်သိမ်းကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြောင်း သိပြီးကြပြီ။ လည်ပတ်တိုးပွားစေခြင်းမပြုဘဲ၊ ရှိရင်းစွဲအတိုင်း ထားရှိခြင်းသည် လက်သုတ်ပုဝါဖြင့် သခင်ပေးသောအရင်းအနှီးငွေကို ထုတ်သိမ်းထားသော အစေခံမိုက်နှင့်တူပါသည် (လု ၁၉:၂၀-၂၆)။

၇။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် မနာခံသော ဘဏ္ဍာစိုး၏ အားနည်းချက်ကို (မ ၆:၂၂-၂၃) တွင် သွန်သင်ထားသည်။ မျက်စိမှေးနေလျှင် ဘာကိုမှ အသေအချာမြင်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ကြုံတောင့်ကြုံခဲဟုထင်ရသော်လည်း နက်နက်နဲနဲပညာရပ်သင်ယူခြင်းသည် မိမိဘဝနှင့် လူ့ဝတ္တရားဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ရူပဗေဒသင်္ချာထပ်ဆင့်သင်ယူခြင်းသည် သဘာဝဝန်းကျင်ကို ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ အနီးအနားတွင်ရှိသော ဖန်ဆင်းရှင်သခင်အား နားလည်သိကျွမ်းရန် မကြိုးစားဘဲ၊ လောကအတတ်ပညာ၌ စူးစိုက်ခြင်းသည် မိမိမျက်စိအလင်းကို မှေးမှိန်စေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ Harrington Clees က ဤသို့ ရေးသားဘူးသည်။

လူယဉ်ကျေး၏ အထိမခံသောအရာမှာ သူ့အိတ်ကပ်ဖြစ်သည်။ တရားဒေသနာကောင်း၏ အစွမ်းတန်ခိုးမှာ ထိုကိုယဉ်ကျေးအား သူ့အိတ်ကပ်နှိုက်စေခြင်းဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်သို့ လှမ်းခြင်းနှင့် စိုးစဉ်းခန့်တူပါသည်။ သေချာသည်ကား နာခံခြင်းမရှိသောသူသည် သင်ဆရာ၊ ဟောဆရာကောင်း မဖြစ်နိုင်။

နာခံခြင်းမရှိသောကြောင့် ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာသက်ရောက်သော သင်ခန်းစာများစွာကို ကျမ်းစာထဲတွင် ဖော်ပြထားပါသည် (မ ၁၃:၁၄-၁၅)။

၈။ လက်တွေ့ဘဝတွင် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းက ယုံကြည်သူ အသက်တာ မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကြွယ်ဝချမ်းသာရန် မလွယ်သကဲ့သို့ ထိုကြွယ်ဝခြင်း ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း စိတ်မချရပါ။ ငွေရတတ်သောသူသည် ငွေပေါ်တွင် မည်မျှခိုမှီးသည်ကို သူမသိ။

ငွေရတတ်သောသူက ငါ့စည်းစိမ်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တော် ဖြစ်၏။ မြင့်သောမြို့ရိုးနှင့်တူသည်ဟုထင်တတ်၏။ (သု ၁၈: ၁၁)

ပြဿနာတိုင်းကို ငွေဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်သည်။ မျက်မှောက်ကာလတွင် ပျော်ရွှင်သာယာမှုပေးသကဲ့သို့ အနာဂတ်လုံခြုံမှုလည်း ပေးနိုင်သည်ဟု ထင်မှတ်နေသည်။ အကယ်၍ အခုအခံ ငြိမ်းစင်များ ရုတ်တရက်ကျိုးကျပျက်စီး လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးပါက မျောက်သစ်ကိုင်း လွတ်သည့်ပမာ ပြူးတူးပြဲတဲ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

မမြင်ရသော ဘုရားသခင်လက်ထဲမှ ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာထက် ဘဏ်စာရင်းလက်ကျန်ကို အားထားတတ်ကြသည်။ သခင်သည် ထိုဘဏ်ထက် ပိုမိုစိတ်ချခိုင်မာသော အာမခံချက်ရှိကြောင်းကို မတွေးမိကြ။

လက်တော်ထဲမှာထားရှိလျှင် လုံခြုံသည်ဟု မထင်တတ်ကြ။ မိမိလက်ထဲမှာ မြင်မှ ခိုင်မာသေချာသည်ဟု ယူဆတတ်ကြသည်။

ထိုယုံကြည်စိတ်ချခြင်းသည် ယေဘုယျသဘောတရားမျှသာ ဖြစ်သည်။
ထိုသို့ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဌာနတော်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုမရှိဘဲ
အန္တရာယ်ထဲတွင် မွေ့လျော်နေတတ်ကြသည်။

Samuel Cox.

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝအသက်တာအား အထံ
တော်ပါးသို့ လုံးဝဥသည့် မှီခိုစေချင်သည်။ သို့သော် လက်တွေ့တွင်မူ
မြေကြီးဘဏ္ဍာကို ဆည်းပူးခြင်းဖြင့် အလိုတော်အား အနိုင်ယူနေကြ
သည်။

ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင် ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့်မထိတွေ့
နိုင် (ဟေဗြဲ ၁၁:၆)။

ယုံကြည်ခြင်းရှိမှသာလျှင် ဘဝလုံခြုံရေးအာမခံချက်ရှိသည်။
“ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်း
တရားကိုသာ အမှီပြု၍ရောက်နိုင်၏” (ရော ၄:၁၆)။

ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကဲ့သို့ ယုံကြည်စိတ်ချသောအရာ
တခုမှမရှိပါ။ ယုံကြည်ခြင်းအသက်တာရှိလျှင် ပူပင်သောက ပရိဒေဝ
မလာနိုင်ပါ။ စိတ်မတည်ငြိမ်ခြင်း၊ တဏှာဗျာပါဒများခြင်းသည်
ရုပ်ဝတ္ထုကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်
ထိုအမှောင့်ပယောဂများ မလာနိုင်တော့ပါ။

ယုံကြည်ခြင်းအသက်တာရှိမှသာလျှင် ဘုရားရှင်တော်၏
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာစမ်းရေကြည် စီးဆင်းနိုင်သည်။ မိမိဇာတိအတိုင်း
လျှောက်လှမ်းလျှင်မူကား လူ့ချီးမွမ်းခြင်း၊ လက်ခွတ်ဩဘာမျှသာ
တဒင်္ဂခံစားရမည်။

ယုံကြည်ခြင်းအသက်တာသည် မယုံကြည်သူများနှင့် အခြား ခရစ်ယာန်များကို ထင်ရှားစွာ သက်သေထူပြပါသည်။ သူ၏ဆု တောင်းသံများကို ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်က အဖြေပေး ကြောင်း၊ သက်သေခံတတ်သည်။

ယုံကြည်ခြင်းသည် ဟန်လုပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ကြည့်သောသူမြင်၏။ ကြည့်တတ်လျှင် မြင်ရသည်။

ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်းက ယုံကြည်ခြင်းအသက်တာ မဖြစ် စေနိုင်ပါ။ ခရစ်ယာန်တယောက်ဖြစ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက် အလို အလျောက် ယုံကြည်ခြင်းအသက်တာ မပြည့်ဝနိုင်ပါ။ နက်ရှိုင်းစွာ ထိုးဖောက် ကျင့်ကြံရဦးမည်။ လူမှုဝန်းကျင်တွင် အထူးသဖြင့် သိသာ ထင်ရှားသည်။ ယုံကြည်သူသည် သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးအား ဘုရားသခင်၏ အသုံးအဆောင်အဖြစ် ဆက်ကပ်အပ်နှံရသည်။ မရှိဆင်းရဲသားများ အား ပေးကမ်းစွန့်ကြသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် အမှားနှင့်အမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်ရန် ဥပမာပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

၉။ ဤလောကကို သခင်ဘုရားက ဘုရင်အဖြစ် စိုးစံအုပ်စိုးမည့် အကြောင်း မယုံကြည် ငြင်းပယ်ကြသည့်အပြင် ကိုယ်တော်၏ အစေခံများကိုလည်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကြသည်။ အဖိုးတန်ဆုံး ထိုင်ခုံ များပေါ်တွင် ထိုင်၍ ဝတ်ကောင်းစားလှမြန်းဆင်ပြီး သူတို့ကိုယ်သူ တို့ သရဖူဆောင်းကြသော ကောရိန္တုအသင်းတော်ကို ရှင်ပေါလုက ပြိုင်ကွင်းထဲမှ ခုန်အုပ်တော့မည့်သားရဲများနှင့်ခိုင်းနှိုင်းထားကြောင်း အောက်ပါကျမ်းပိုဒ်များတွင် တွေ့ရသည်။

“ယခုတွင် သင်တို့သည် ကြွယ်ဝ၏။ ငွေရတတ်ကြ၏။ ငါတို့

မရှိစဉ် စိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ စိုးစံခွင့်ရှိမည် အကြောင်း၊ သင်တို့ကို အမှန်စိုးစံစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သတ်ဘို့ရာ ထားသောသူကဲ့သို့ အခြားသောသူများနောက်၌ တမန်တော်တည်း ဟူသော ငါတို့ကို ဘုရားသခင် ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ အကြောင်းမူကား ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့် ကောင်းကင် တမန်များ မျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏။

ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏အကြောင်းကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ ၏။ သင်တို့မူကား ခရစ်တော်၌ ပညာရှိဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အား နည်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော သူ၊ အသရေရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အရှက်အကြောက်ခံရ သောသူဖြစ်၍ ယခုတိုင်အောင် အစားအသောက် ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အဝတ်နွမ်းပါးခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ နေရာမကျ သောသူ၊ ကိုယ်လက်နှင့်ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါ မေတ္တာပို့ကြ၏၊ အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ တောင်းပန်ကြ၏။ ဤလောက၏ အညစ်အကြေးကဲ့ သို့၎င်း၊ အရပ်ရပ်ထဲက လှည်းပစ်သောတန်မြက်ချေးအမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ ယခုတိုင်အောင်ဖြစ်ကြ၏”(၁ကော ၄:၈-၁၃)။

ကောရိန္တုသားများသည် ခရစ်တော်က သရဖူမဆောင်းပေး ခင်၊ သူတို့ကိုယ်သူတို့ သရဖူဆောင်းကြသည်။ ထိုသို့ ဘိသိက်မင်္ဂလာ တင်ခြင်း၊ ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် သရဖူဆောင်းခြင်းသည် သက်ဦး ဆံပိုင်အာဏာရှင်များ၏ အပြုအမူဆိုးဖြစ်သည်။

၁၀။ ထိုသို့ ပြုမူခြင်းသည် သခင်ယေရှု၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့်

ဖိလာဆန်ကျင်ဖြစ်သည်။ “ယေရှုခရစ်တော်သည် စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း၊ ဆင်းရဲတော်မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အား စည်းစိမ်ရှိစေခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံတော်မူ၏” (၂ကော ၈:၉)။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ဖော်ပြသည့် ဆင်းရဲခြင်း ဟူသောဝေါဟာရကို မူရင်းဘာသာစကားတွင် စကားနှစ်ခွန်းဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဆိုထားသည်။ တစ်လုံးမှာ မိမိအသက်မှ လွဲ၍ အခြားပိုင်ဆိုင်ရာ တစ်စုံတခုမှ မရှိသော အလုပ်သမားဖြစ်သည်။ နောက်တခုမှာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုက သခင်ယေရှုအကြောင်း ဖော်ပြရာတွင် ဒုတိယအဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ညွှန်းသုံးနှုန်းထားသည်။

ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ချင်သူ ဘယ်နှစ်ယောက်များ ရှိကြပါသနည်း။

၁၁။ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း၏ တခြားချို့ယွင်းချက်တခုမှာ ဆုတောင်းမှုအားနည်းစေခြင်း ဖြစ်သည်။ အရာခပ်သိမ်းကို ကုံလုံပြည့်စုံသူအတွက် အဘယ်မှာ ဆုတောင်းစရာ လိုတော့မည်နည်း။

ကျွန်တော်တို့လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိလျှင် ဘုရားသခင်ထံ တကူးတက တောင်းကြတော့မည်မဟုတ်ပါ။ ဥပမာအားဖြင့် ရံပုံငွေတခုခုအတွက် ဆုတောင်းသောအခါ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းမရှိဘဲ အချိန်မီပေးပါသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူ့ငွေကြေးများကို မကြာခဏ သုံးစွဲခွင့်မပြုပါ။

၁၂။ နောက်ဆုံးအချက်မှာ ငွေစငွေန ထောက်ပံ့ပေးကမ်းခြင်းဖြင့် အခြားသူများအား ခရစ်ယာန်ဖြစ်လျှင် ငွေကြေးချမ်းသာသည်ဟူသောယူအဆ မမှားစေခြင်းဖြစ်သည်။

“ကနဦး ယုံကြည်သူများသည် မုသာမဆို၊ အမှန်တကယ် ဆင်းရဲကြသည်။ ကမ္ဘာကြီးကို ဂျမ်းထိုးမှောက်ခုန်ပြောင်းလဲစေသော ဘာသာရေးမှာ ကောင်းကင်က လာသောတရားတော်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲ သားများအကြိုက်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မိစ္ဆာဒိဌိဆရာအတုအယောင် များက တရားနာပရိသတ်အား ငွေကြေးပေးကမ်းစွန့်ကြဲလျှင် သို့မဟုတ် စစ်သားများကဲ့သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ကြလျှင် အံ့ဩ စရာမဟုတ်ပါ။ ဆင်းရဲမွဲတေသော သခင်ယေရှုတပည့်တော်များသည် ငတ်မွတ်သော်လည်း ခြေတော်ရင်း၌ သစ္စာရှိရှိ ဆက်ကပ်ကြသည်ကို သတိပြုပါ။ အယူဝါဒသည် လူ့စိတ်သဘောကို မထိုးဖောက်၊ မနှစ် သိမ့်နိုင်ပါ။ ဂါလိလဲ ဆင်းရဲသားလူနည်းစုသာလျှင် လူ့လောကကြီး နှင့် ရောမအင်ပါယာ၏ မျက်နှာပြောင်းလဲမှုကို တုန်လှုပ်ခြောက်ခြား ကြသည်။ ထိုတုန်လှုပ်မှုကို ဖြေသာနိုင်သည့်တခုတည်းသော ဖြေဆေး မှာ ခရစ်တော်၏သတင်းကောင်းကျေညာချက်၊ ဘုရားသခင်၏သမ္မာ တရားသာဖြစ်သည်။”

J.C. Ryle

Gilmour of Mongolia ကလည်း ဤသို့ ရေးထားသည်။
အကယ်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသွားလျှင် တကောက်ကောက် လာရောက်တောင်းစားကြမည်။ သူများထက်သာသည့်အကြောင်း၊ မေးချင်လည်းမေးလာကြလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဘာတခုမှ မပါရှိဘဲ၊ ဧဝံဂေလိတရားယူဆောင်သွားလျှင် စိတ်ပျံ့လွင့်စရာမရှိဘဲ ဧဝံဂေလိ တရားလက်ဆောင်၌သာ အာရုံရောက်သွားကြမည်။

ပေတရုနှင့်ယောဟန်သည် ဗိမာန်တော်တံခါးဝတွင် သူဖုန်း
စားတယောက်တွေ့ခဲ့ကြစဉ် လက်ဝါးဖြန့်တောင်းခံခြင်းခံကြရသည်။
ပေတရုက “ငါ့၌ ရွှေငွေမရှိ၊ ရှိသည့်အရာကို သင့်အား ငါပေးမည်။
နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ထ၍လှမ်း
သွားလော့” (တ ၃:၆) ဟု ဆိုသည်။

တရားဟောဆရာများသည် ဆင်းရဲချင်ဆင်းရဲမည်။ သို့သော်
ခရစ်ယာန်တိုင်းသည် ဆင်းရဲသားများမဟုတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာက
ထိုတရားဟောဆရာများ၊ သာသနာပြုများနှင့်ပရိသတ်များအကြား
ဆက်ဆံနည်း၊ ချွေတာနည်း၊ ပေလှူနည်း သင်ပေးထားပါသည်။

သပိတ်ဝင်အိတ်ဝင်ရပိုင်ခွင့်များ

ခရစ်ယာန်များဥစ္စာဓနစုဆောင်းခြင်း၏ အားနည်းချက်များ
ကို ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးပါပြီ။ ယခုငွေကြေးဓနကို အလိုတော်နှင့်အညီမိသားစု
အနာဂတ်စီမံချက်တွင် သင့်တင့်လျှောက်ပတ်စွာ သုံးစွဲမည့်အကြောင်း
ဆွေးနွေးပါမည်။

၁။ ပထမဦးဆုံး စဉ်းစားရမည့်အချက်မှာ အိုစာမင်းစာအတွက်
ဖြစ်သည်။ အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့သည့်အခါ မည်သူက လုပ်ကျွေးတော့
မည်နည်း။ အလုပ်မလုပ်နိုင်သော နေ့ရက်ကာလအတွက် ကြိုတင်
တွက်ဆရသည်။ ထိုနေ့ရက်များကို ကျော်လွန်နိုင်ဖို့ ဘုရားသခင်က
မျှော်လင့်ချက်ပေးထားပါသည်။

ထိုအကြောင်းအချက်သည် ခိုင်မာသောအကြောင်းပြချက်

ဖြစ်သော်လည်း ယုံကြည်ခြင်းသစ္စာနှင့်မသက်ဆိုင်။ အရံအတား ဝှက်ဖဲသည် ဘုရားသခင် ယုံကြည်ခြင်းအား ဝင်ရောက်အစားထိုးမည့်အရာများဖြစ်သည်။ ထိုအရာများရှိနေသရွေ့ကာလပတ်လုံး ဘုရားရှင်တော်အား တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ယုံကြည်အားထားနိုင်မည်မဟုတ်။

တခါတရံတွင် အနာဂတ်အကြောင်း တွေးမျှော်လျက် ပြဿနာရှာတတ်ကြသည်။ မည်မျှရှိမှ လုံလောက်မည်နည်း။ အသက်မည်မျှရှည်ကြမည်နည်း။ စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်း ကြုံရမည်လား။ ငွေကြေးဖောင်းပွကုန်မည်လား။ ဆေးဖိုးဝါးဖိုးငွေကုန်ကြေးကျ ပိနေမည်လား။

ငွေမည်မျှရှိမှ လုံလောက်မည်ဟုတွက်ဆ၍မရပါ။ ထို့ကြောင့်တိုတောင်းသော အိုမင်းမစွမ်းကာလကို တွေးဆ၍လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်သောကာလကို ငွေကြေးနေစုဆောင်းဖို့ ကုန်းရုန်းလုပ်ကိုင်နေကြသည်မှာ ဘုရားသခင်အတွက် ပေးဆပ်ရမည့်အရွယ်ကောင်းနှင့် ဘဝလုံခြုံရေးကာလကို လုယူခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ထက်ဘဝလိုအပ်ချက်များကို ဇွဲလုံ့လရှိစွာဖြည့်ဆည်းလုပ်ဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်အား အမြင့်ဆုံးပေးဆပ်နိုင်လျှင် အဘယ်မျှ ပိုကောင်းမည်နည်း။ လတ်တလောလိုအပ်ချက်များ၏ အထက်မှာ ဘုရားရှင်ကို ဦးစားပေးပါ။ အနာဂတ်အတွက်လည်း ယုံကြည်စိတ်ချပါ။ ဘုရားရှင်ကိုသာ ဦးစားပေးပါဟု ကတိတော်ပေးထားပါသည်။

“----- နောက်မှ ထိုအရာများကို ပေးမည်” (မ ၆:၃၃)။

သမ္မာတရား ပျံ့နှံ့ကျယ်ပြန့်ဖို့ရာ ဘုရားသခင်၏ဘဏ္ဍာတော်ကို သုံးစွဲကြသော ဖိလိပ္ပိအသင်းတော်သို့ တမန်တော်ရှင်ပေါလုက ဤသို့ ရေးထားသည်။

“ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းမဟုတ်ဘဲ ဘွဲ့စံပယ်တော်မူသော စည်းစိမ်ရှိသည့်အတိုင်း သင်တို့အလိုရှိသမျှကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေတော်မူလိမ့်မည်” (ဖိ ၄:၁၉)။

ကြေးရေတတ်ငွေရတတ်သောသူက ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်အနားယူမည့်အရေးသည် ယနေ့ခေတ်ကာလ ဒဿနတွင် ဖော်ပြ၍ မစွမ်းနိုင်သော မဟာဗျူဟာဖြစ်သည်။ နုပျိုသစ်လွင် အားကောင်းမောင်းသန်အရွယ်ကာလကို ဆက်ကပ်လျှင် အိုဇာတာကောင်းမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆိုထားလင့်ကစား သက်ကြီးရွယ်အိုကာလသည် စိတ်ချခိုင်လုံသောအရာမဟုတ်။ သမ္မာကျမ်းစာက ဖုံ့မှုန့်ဖြစ်သွားသည်ဟု မကြာခဏ သွန်သင်ထားပါသည်။

၂။ ဒုတိယအချက်အနေနှင့် ၁တိ ၅:၈ ကျမ်းပိုဒ်ကို ကိုးကားချင်ပါသည်။ “မိမိလူတို့ကို မပြုစု၊ ထိုမျှမက မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို မပြုစုသောသူ မည်သည်ကား၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ငြင်းပယ်၏။ မယုံကြည်ဘူးသောသူထက် သာ၍ယုတ်မာ၏။”

အသင်းတော်သည် မုဆိုးမများကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ရမည့်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက် ကျမ်းပိုဒ်ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်မိသားစုအသိုင်းအဝန်းသည် မုဆိုးမများအား စောင့်ရှောက်ကူညီရန် ဝတ္တရားရှိသည်။ ဆွေမျိုးဉာတိမရှိလျှင် ပို၍ ဂရုစိုက်ပေးရသည်။

သို့သော် ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက်တွင် ထိုမုဆိုးမများ၏ အနာဂတ် အိုစာမင်းစာအတွက် ရံပုံငွေစီစဉ်ထားပေးရမည့်အကြော်မပါရှိသည်ကို အထူးသတိပြုရမည်။ လတ်တလောလိုအပ်ချက်မ

ဖြည့်ဆည်းကူညီရန်ဖြစ်သည်။ နေ့ရက်စဉ်ဆက်အတိုင်း ကူညီရမည်။ အကယ်၍ ထောက်ပံ့ခြင်းမပြုလျှင် ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့်ကရုဏာတရားကို ပြောင်ကျကျချိုးဖောက်ရာရောက်ပါသည်။ မယုံကြည်သူများသည်ပင်လျှင် ကိုယ့်အမျိုးကို ကြည့်ရှုထောက်ပံ့တတ်လျှင် ခရစ်တော်၌ တလုံးတဝတည်းဖြစ်သော ယုံကြည်သူများသည် အချင်းချင်းပိုမိုထောက်ပံ့ကြည့်ရှုကောင်းပါသည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်၏ ဖော်ပြချက်တွင် အရံအတား၊ အရင်းအနှီး၊ ငွေပင်ငွေရင်းများ စီစဉ်ပေးရန်မပါပါ။ အနာဂတ်စီမံကိန်းအတွက် မပါပါ။ လက်ငင်းကြပ်တည်းမှုများကို ဖြေရှင်းပေးရန်သာဖြစ်သည်။ ၃။ တတိယအချက်သည်လည်း ဒုတိယအချက်နှင့်ဆင်တူရိုးမှားဖြစ်သည်။ ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်များသည် သားသမီးများအား၊ အမွေကောင်းအမွေခံဖြစ်စေချင်ကြသည်။ ထိုခံယူချက်သည် မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအား အခြားသူတပါးအား ဝေမျှခြင်းဖြစ်၍ အလိုတော်နှင့်ညီသည် (၁တိ ၅:၈) ဟု ယူဆကြသည်။ ထိုအမွေခံမည့်သူသည် ယုံကြည်သူဖြစ်သလိုမယုံကြည်သူလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မိဘများ၏အဓိကစေတနာမှာ သိုက်မြုံယံထဲက ဥခွံမလွတ်သေးသည့်ရင်သွေးငယ်များအတွက် ဖြစ်သည်။

မိဘများက သားသမီးများအား ငွေကြေးစုဆောင်းပေးရမည့် အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ တခါတရံ အောက်ပါကျမ်းပိုဒ်ကို သွန်သင်ကြသည်။ “----- သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာကိုဆည်းဖူး ှာည်မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီးအတွက် ဆည်းဖူးရ၏” (၂ကော ၁၂:၁၄)။

ရှင်ပေါလု၏ ငွေကြေးအထောက်အပံ့ကိစ္စကို တင်ပြချင်သည်။ ကောရိန္တုအသင်းတော်တွင် တရားဒေသနာသီတင်းသုံးနေစဉ် ရှင်ပေါလုသည် ထိုအသင်းတော်မှ စေတနာသဒ္ဓါကြေး မခံယူပါ။ အခြားအသင်းတော်များ၏ ပါဝင်လှူဒါန်းခြင်းသာ လက်ခံရယူပါသည် (၂ကော ၁၁:၇-၈)။ ယခုတဖန် ထိုကောရိန္တုအသင်းတော်သို့ သွားရောက်ရန်အကြောင်း ဖန်လာသည်။ သို့သော် သူ့အတွက်နှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခမရှာကြဖို့ ပြောထားသည် (၁၂:၁၄)။ ဆိုလိုသည်မှာ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှု လုံးဝမျှော်လင့်ချက်မထားသည့်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ တမျိုးပြောရလျှင် သူတို့ပိုင်ဆိုင်မှုကို အလေးမထား၊ သူတို့ ဝိညာဉ်ကိုသာ လိုလားသည်။

ထိုအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ “ --- သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာဆည်းပူးသည်မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီး အတွက် ဆည်းပူးရ၏” ဟုဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ကောရိန္တုအသင်းတော်သည် သားသမီးဖြစ်၍ ရှင်ပေါလုသည် မိဘအရာဖြစ်သည် (၁ကော ၄:၁၅)။ အစပိုင်းတွင် ကောရိန္တု သားများက ထောက်ပံ့မစခြင်းမပြုဘဲ၊ ရှင်ပေါလုကသာ သူတို့ကို ထောက်ပံ့သည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်ပေါလုက သွန်သင်ခဲ့သည် (၁ကော ၁၁:၁၄)။ သို့သော်လည်း အမှုတော်ကား ဆက်လက် ဆောင်ရွက်သည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်၏ အရေးကြီးသော သွန်သင်ချက်မှာ အနာဂတ်တွင်သုံးဖို့ ငွေပိုငွေလျှံအကြောင်း မပြောခြင်းဖြစ်သည်။ တလုံးတပါးမျှ မဖွင့်ဟပါ။ လတ်တလောကိစ္စအတွက်သာ ဖြစ်သည်။

သားသမီးများအတွက် အမွေဥစ္စာပေးရန် သွန်သင်ချက်
ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် မရှိပါ။ အကြီးမားဆုံးသော မိဘအမွေမှာ ဝိညာဉ်
ရေးရာဖြစ်သည်။ ငွေကြေးဥစ္စာချမ်းသာခြင်းသည် ဝိညာဉ်ရေးရာ
အမွေဆက်ခံဖို့ အနှောင့်အယှက်အဟန့်အတားဖြစ်နိုင်သည်။

ခရစ်ယာန်များငွေကြေးနေအမွေထားခြင်းကြောင့် အကျိုး
ဆုတ်ယုတ်မှုတို့ကို စဉ်းစားကြည့်ကြရအောင်-

(က) လူငယ်လူရွယ်များသည် မမျှော်လင့်ဘဲ၊ ဟုတ်ကဲ့ငွေပုံပေါ်
သို့ရောက်သွားလျှင် ဝိညာဉ်ရေးရာ ပျက်စီးတတ်သည်။
ရုပ်ဝတ္ထုစည်းစိမ်နှင့်လောကသာယာမှုများသည် ခရစ်တော်
အမှုတွင် အဆိပ်အတောက်များဖြစ်သည်။

(ခ) လောဘအလိုရမက်ကြောင့် မိသားစုပျော်ရွှင်မှုကို ထိပါးနိုင်
သည်။ ညီအကိုမောင်နှမအကြားတွင် မနာလိုမှု၊ သာတူညီမျှ
မရှိမှု ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ထို့ထက်လွန်လျှင် အချင်းချင်းရန်
ဖြစ်၍ စိတ်ဝမ်းကွဲနိုင်သည်။

အမွေကိစ္စကြောင့် မိသားစု မသင့်မမြတ်ဖြစ်ရသည့်
အကြောင်းကို လူ ၁၂:၁၃-၁၄ တွင်ဖော်ပြထားသည်။ ထိုကိစ္စမျိုးကို
ခရစ်တော်က လက်သင့်မခံ။ ထိုလူ့ကိစ္စဗဟိရအမှု ဖြေရှင်းရန် ကိုယ်
တော်ကြွလာခြင်းမဟုတ်။ ထို့အပြင် တပ်မက်ခြင်း မရှိကြရန်လည်း
သတိပေးထားခဲ့သည်။

(ဂ) မိဘများသည် သူတို့သားသမီးအတွက် အမွေပေးထားနိုင်
အောင် ကြိုးစားပမ်းစားလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ အသက်အရွယ်
အိုမင်းရင့်ယော်လာသောအခါ မိသားစုကို ထိန်းကျောင်းရ

သည်။ မလိမ္မာသောသားသမီးများက မိဘများကို ကျေးဇူး
မတင်သည့်အပြင် အမွေရဖို့ မိဘသေရမည့်ရက်ကို လက်ချိုး
ရေတွက်ကြသည်။

(ဃ) ကယ်တင်ခြင်းမရသော သားသမီး၊ ခရစ်ယာန်သားသမီးများ
အား အမွေငွေထားပေးခဲ့လျှင်လည်း မယုံကြည်သူနှင့်ထိမ်း
မြားလက်ထပ်ပါက မှားယွင်းသော အသင်းတော်သို့ ရောက်
သွားကြသည်။ ဧဝံဂေလိသတင်းကောင်းထက် စီးပွားရေးရာ
၌ ငွေကြေးသုံးစွဲကြသည်။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ယုံကြည်သူအဖို့
ငွေကြေးမနေသည် သမ္မာတရားအတွက် တိုက်ပွဲဝင် လက်နက်
မဟုတ်လော။

(င) ထို့ထက်ပိုတွေးလျှင် အမတော်ကြေး၊ ဝင်ငွေခွန်နှင့် ရှေ့နေ
ဝန်ဆောင်ခ ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုငွေကြေးများအားလုံး
သည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ကယ်တင်ခြင်းအတွက် သုံးစွဲသင့်သည်
မဟုတ်လော။

(စ) အချို့ခရစ်ယာန်များက ခရစ်ယာန်အသိုင်းအဝိုင်း၊ အဖွဲ့
အစည်းတွင် ပါဝင်လှူဒါန်းခြင်းမပြုဘဲ ရှောင်ရှားတတ်
ကြသည်။ ထိုအစည်းအရုံးအဖွဲ့အစည်းများသည်လည်း ငွေ
ကြေးရံပုံငွေရမည့်အကြောင်း သတ်မှတ်ချက် မရှိပါ။
သေတမ်းစာသည် တောက်လျှောက်အသက်ရှင်နေသကဲ့သို့
ပျက်လည်းပျက်ပြယ်နိုင်သည်။ သို့ကြောင့် ဝိညာဉ်ရေးရာ
ကြီးထွားဖို့ ပါဝင်ကူညီရန် အခွင့်အရေးလက်လွှတ် ဆုံးရှုံး
နိုင်သည်။ အသင်းအဖွဲ့များသည် နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်အညီ

သခင်ဘုရား၌ ပါဝင်ဆက်ကပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အာမခံခြင်းမဟုတ်ပါ။

သေတမ်းစာများထားရှိခြင်းသည် ဆုလက်ဆောင်ရရှိစရာမဟုတ်ပါ။ ကွေးသောလက်မဆန့်မီ၊ ဆန့်သောလက်မကွေးမီ သေနိုင်သည်။ သေတမ်းစာပါငွေကြေးများကို အမွေခံက ပိုင်ဆိုင်သွားသည်။ အမွေအားလုံးပိုင်ဆိုင်စိုးစံသွားကြသည်။ လူသည် ဇွဲနဘဲကြီးစွာ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ဆောင်ရသော်လည်း တကယ်အကျိုးခံစားသူမှာ ဘယ်သူမှန်းမသိကြပါ (ဆာဥဇး၆ ကိုကြည့်ပါ)။ စိတ်ချသေချာသောနည်းလမ်းမှာ ဘုရားအမှုတော်တွင် ပါဝင်သုံးစွဲခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနည်းလမ်းတခုတည်းသာ အနာဂတ်လက်ဆောင်ရရှိရေးဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်ဘုရား ပြန်ကြွလာမည့်အရေးကို ယုံကြည်မျှော်လင့်နေသူများပီပီ ဘာမဟုတ်သော ရုပ်ဝတ္ထုများတွင် စိတ်ပါဝင်စားခြင်းထက် ကိုယ်တော်ကြွလာမည့်အချိန် နီးကပ်ကြောင်းကို ပိုမိုအာရုံစူးစိုက်သင့်သည်။ ကိုယ်တော်ဘုရားကြွလာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့လက်ထဲရှိ အရာဝတ္ထုများသည် ဘာမှတန်ဖိုးရှိတော့မည်မဟုတ်။ သို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အကောင်းဆုံးအသုံးချနည်းမှာ မျက်မှောက်ကာလတွင် ခရစ်တော်အတွက် ဆက်ကပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၄။ အကယ်၍ အရာခပ်သိမ်းကို ခရစ်တော်အတွက် ဆက်ကပ်လျှင် မည်သို့ အသက်ရှင်ရတော့မည်နည်းဟု ဆင်ခြေပေးနိုင်ပါသည်။ အချို့က စားဖို့သောက်ဖို့ စိတ်ပူနေရသည်။

မည်သို့ အသက်ရှင်မည်နည်း။ အဖြေမှာ “ဟန်မလုပ်နှင့်၊

ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ပို၍ရှင်သန်ပါ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုဆင်ခြေဆင်လက်များသည် လုံလောက်သောမေးခွန်း မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသင်းတော်၏ ကနဦးရက်များ တွင် ထိုသို့ကျင့်ကြံခဲ့ကြသည်။

“ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် တစုတဝေးတည်းနေကြ သဖြင့် မိမိတို့ရှိသမျှကို ဆက်ဆံ၍ သုံးဆောင်ကြ။ မိမိတို့ ဥစ္စာပစ္စည်း များကို ရောင်းပြီးလျှင် လူများဆင်းရဲသည့်အတိုင်း အသီးသီးတို့အား ဝေငှခြင်းကို ပြုကြ၏” (တ ၄၄-၄၅)။

“ထိုသူတို့တွင် ဆင်းရဲသူတယောက်မျှ မရှိ။ အကြောင်းမူ ကားအိမ်၊ မြေကွက်ကို ပိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ရောင်းပြီးလျှင် ရသောအဘိုးကို ယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ထားကြ သဖြင့် လူများဆင်းရဲသည့်အတိုင်း အသီးသီးတို့အား ဝေငှပေးကမ်းကြ ၏” (တ ၄:၃၄-၃၅)။

ကောရိန္တုအသင်းတော်သို့ ရှင်ပေါလုရေးသောစာစောင်တွင် အရာဝတ္ထုများသည် အတုံးလိုက်အခဲလိုက် ရှိနေမည်မဟုတ်။ အငွေ ပျံ့နိုင်သည်ဟုဆိုထားသည်။ စေတနာသဒ္ဓါတရားထက်သန်လျှင် ငွေကြေးဥစ္စာသည် ထိုရေစီးနောက်သို့ ပါသွားပါမည်။ မိမိတွင် အသုံး လိုအပ်နေလျှင်လည်း ထိုနည်းအတူ စီးဆင်းလာပါသည်။ ဘုရားသခင် ၏ လူများအကြားတွင် ထိုကဲ့သို့ပင် ရေစီးရေလာတသွင်သွင် စီးဆင်း လျက်ရှိပါသည်။

“ဤအမှုအရာ၌ အခြားသောသူတို့သည် ချမ်းသာရ၍ သင်တို့သည် ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ငါအကြံရှိသည်မဟုတ်။ များများရ

သောသူမပို၊ နည်းနည်းရသော သူမလိုဟူသော ကျမ်းစကားနှင့်အညီ၊ မျှခြင်းတရားကို ထောက်၍ ယခု၌သင်တို့၏ စည်းစိမ်သည် သူတို့၏ ဆင်းရဲကို မစသဖြင့်၎င်း၊ နောင်၌သူတို့၏ စည်းစိမ်သည် သင်တို့၏ ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်၎င်း၊ အညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအကြံရှိ။” (၂ကော ၈:၁၃-၁၅)။

တနည်းပြောရလျှင် ဘုရားသခင်အမှုတော်၌ သစ္စာရှိစွာ ဆက်ကပ်ယုံကြည်သူအတွက် အခြားယုံကြည်သူများက လိုလေသေး မရှိအောင် စေတနာသဒ္ဓါထက်သန်စွာ ပါဝင်ပေးလှူကြသည်ဟုဆိုနိုင် သည်။

အကယ်၍ အခြားသူများ၏ ကူညီမစခြင်းကို မျှော်လင့်အား ကိုးလျှင် စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းခံရမည်။ မိမိလွတ်လပ်မှုကို ဂုဏ်ယူရမည်။ သို့ရာတွင် မိမိကိုယ်ကို မိမိဟုတ်လှပြီထင်၍ မာနထောင်လွှားရန် မဟုတ်။

၁တိ ၅:၃-၁၃ တွင် အသင်းတော်သည် မုဆိုးမများကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ကို ထင်ရှားစေဖို့ ရှင်ပေါလုက သွန်သင်ထားသည်။ သန့်ရှင်းသူများ သည် စိတ်နှလုံးဖြူစင်သန့်ရှင်းစွာ တပါးသူများအား ကူညီမစလျှင် ထိုကူညီမစရာ စမ်းချောင်းနောက်သို့ ငွေကြေးစီးဝင်လိုက်ပါလာသည်။

အသင်းတော်၏ ကနဦးကာလ နေ့ရက်များတွင် အလုပ် မလုပ်စားကြပါ။ ယနေ့ခေတ်ကာလကဲ့သို့ အလုပ်မလုပ်ကြပါ။ အဘယ်သို့ အဖြေရှာရမည်နည်း။ အဖြေကရှင်းပါသည်။ ယနေ့ခေတ် ကာလတွင် အလုပ်လုပ်ကြရသောကြောင့်တည်း။ ခရစ်ယာန်မှန်လျှင်

ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ရသည်။ ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘဝစွမ်းအား နှင့်ဆွဲဆောင်မှုမက်လုံးဖြစ်ကြောင်း ငြင်းဖွယ်ရာမရှိပါ။

၅။ သို့သော် အချို့က ဖိ ၄:၁၂ ပါရှင်ပေါလုစကားသည် “ဝစ္စာ စားခြင်း၊ စည်းစိမ်ရှိခြင်း”ကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ဟု ကန့်ကွက်ကြသည်။ မေးခွန်းရှင်သည် သဲသောင်ပြင်တွင် ငတ်တလှည့်၊ ပြတ်တလှည့်၊ အဝတ်အစားနွမ်းများဖြင့် ချို့တဲ့စွာနေရသော ရှင်ပေါလု၏ဘဝကို မြင်ထားပုံရသည်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာခဲ့သော ရှင်ပေါလုသည် အသက် တာပြောင်းလဲပြီးသောအခါ ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် နှစ်ပတ်တာမျှ ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် အပန်းဖြေအနားယူသော အမေရိကန်များကဲ့ သို့ သစ်ရွက်ဖက်ရှင် ဝတ်ဆင်သည်။ တနည်းပြောရလျှင် အမြင်ကြမ်း ကြမ်း စိတ်နေမြင့်မြင့်နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် အထက်ကဖော်ပြသော စကားသည် ရှင်ပေါလု နှုတ်ထွက်စကား အတိအကျမဟုတ်သည်ကို သတိပြုရမည်။ ဖိလိပိုဩဝါဒစာစောင်သည် ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ အနားယူအပန်းဖြေရင်း ရေးသောစာမဟုတ်ပါ။ ထောင်ထဲမှရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။ ထောင်ထဲမှ ဤသို့ ရေးသားခဲ့သည်။

“ယခုအခါ အရာရာ၌ ငါရတတ်၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ၏။ မွေး ကြိုင်သောအနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၍ ဘုရားနှစ်သက်အားရတော် မူသော ယဇ်တည်းဟူသော သင်တို့ကို ပေးလိုက်သောအရာ တို့ကို ဧပဖြေဒိတ် လက်မှ ငါခံရသည်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝလျက်ရှိ ၏” (ဖိ ၄:၁၈)။

ထောင်ကျနေသောအကျဉ်းသားသည် ဇိမ်ရှိနိုင်ပါမည်လား။

သို့သော် ရှင်ပေါလုက “ကြွယ်ဝလျက်ရှိသည်” ဟုဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဖိ ၄:၁၂ ကျမ်းပိုဒ်ကို ဥစ္စာနေစည်းစိမ်ခံစားဖို့ ရည်ညွှန်းသော ကျမ်းပိုဒ်အဖြစ် မခံယူနိုင်ပါ။ ထိုသို့ သွန်သင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ၆။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ကြွယ်ဝစွာ ချမ်းသာပျော်ရွှင်ဖို့ရန် ဘုရားရှင်က မည်သည့်အရာပေးထားသနည်း။ (၁တိမိ:၁၇)။ ယုံကြည်သူများ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရာသည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ကြွယ်ဝခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မကြာခဏ ကိုးကားထောက်ပြကြပါသည်။ “ငါတို့ခံစားဘို့ရာ အလုံးစုံတို့ကိုကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူသော” ဟူသောကျမ်းစကားသည် နောက်ဆုံးပေါ် အကောင်းတကယ့်အကောင်းဆုံးများကို ဝယ်ယူသုံးစွဲခြင်းမဟုတ်ပါ။ “ဘုရားသခင်၏သားသမီးများအတွက် ကောင်းလွန်းသည်ဟူ၍ မရှိပါ”

သို့သော် တခုမေ့နေသည်မှာ “ဤဘဝ၌ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မာန်မာနစိတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ မမြဲသောစည်းစိမ်ကို မကိုးစားဘဲ --- အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို ကိုးစားသင့်သည်” ဟူသောကျမ်းစာသားဖြစ်သည်။ တမျိုးပြောရလျှင် အတ္တများခြင်းကို ရှောင်ရှားရန်နှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းကို ပြစ်တင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကြွယ်ဝစွာ ချမ်းသာပျော်ရွှင်ဖို့ ဘုရားရှင်ပေးထားသည်ဆိုသည်မှာ ဘာကိုဆိုလိုသနည်း။ ဥစ္စာနေများ စုဆောင်းဖို့ မပါပါ။ ထိုဥစ္စာနေများ အချင်းချင်းပေးကမ်းဝေငှခြင်း၌ ပျော်ရွှင်ဖို့ဖြစ်သည်။ အောက်ပါကျမ်းပိုဒ်ဖြင့် ပိုမိုနားရှင်းနိုင်ပါသည်။

“သူတပါးအားကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲချင်သောစေတနာစိတ်ရှိခြင်း၊ အချင်း

ချင်းဆက်ဆံခြင်း၊ မှန်သောအသက်ကို ဝင်စားလိုသောငှါ
နောင်ဘဝ၌ ကောင်းသောဘဏ္ဍာကို မိမိတို့အဘို့ ဆည်းဖူး
ခြင်းတို့ကို ပြုရမည့်အကြောင်း ပညတ်ထားလော့” (၁တိ
၆:၁၈-၁၉)

ဥစ္စာပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု၌ ပျော်ရွှင်သာယာမှုမရှိပါ။ ဘုရား
သခင်အမှုတော်နှင့် အခြားသူများအား ဝေငှပေးကမ်းခြင်း၌သာလျှင်
ပျော်ရွှင်သာယာနိုင်ပါသည်။

၇။ အာဗြဟံသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ (က ၁၃:၂) နှင့် ဘုရား
သခင်၏ အဆွေတော် (ယာ ၂:၂၃)ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရသည်။
အမှန်တကယ်လည်းဖြစ်သည်။ သို့သော်သိရှိထားရမည့်အချက်မှာ
အာဗြဟံ၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းသည် ရှေးဦးယုံကြည်သူများခေတ်
တွင် ဘုရားသခင် ကတိပြုထားချက်ဖြစ်သည်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း
သည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာတပါးဖြစ်သည်။

ထိုအမှုသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ခံစားခြင်းဟုတ်ပါ
သလား။ ထိုခေတ်ပျက်ကာလတွင် ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ
ခံစားခြင်းသည် ပို၍ချီးမွမ်းစရာဖြစ်ပါသည်။

လု ၁၆:၁၉-၃၁ တွင် ပုံဥပမာပေးတွင်လာဇရုနှင့် သူဌေးမင်း
သည် စည်းစိမ်ဥစ္စာများကို မရှိဆင်းရဲသားများအား ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ
ခြင်းမပြုဘဲ စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားသည်။

၈။ ယခုတဖန် ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်ထံမှ သင်ခန်းစာယူခိုင်းထားပါသည်။

“အချင်းလူပျင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်ထံသို့သွား၍ သူ၏အပြုအမူ
ကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် ပညာရှိစေလော့။ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်သည် ဆရာမရှိ၊
ပဲ့ပြင်သောသူမရှိ၊ မင်းမရှိဘဲလျက်၊ နွေကာလနှင့်စပါးရိတ်ကာလ၌

မိမိ စားစရာအစာကို ရှာဖွေသိုထားတတ်၏” (သု ၆:၆-၈)

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အနာဂတ်အတွက် ပူပင်သောကထား၍ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရမည့်အကြောင်း သွန်သင်ချက်မဟုတ်ဘူးလား။ မှန်ပါသည်။ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်၏ အနာဂတ်သည် ဤကမ္ဘာမြေသာ ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်များ၏ အနာဂတ်မျှော်လင့်သည် ကောင်းကင်ဘုံ ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်သူသည် ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဧည့်သည် သာဝကခရီး သည်ဖြစ်သည်။ သူ့အိမ်တော်သည် မိုးထက်ယံမှာရှိသည်။ ထိုအိမ် တော်အတွက်သာလျှင် ဘဏ္ဍာစုဆောင်းရသည်။

ဤလူ့လောကမှာ အသက်ရှင်နေရသေးသော်လည်း မနက် ဖြန်အတွက် စိုးရိမ်စရာမရှိရပါ။ စားဖို့ဝတ်ဖို့ပူပင်သောက စိုးရိမ် ခြင်းမရှိနှင့် (မ ၆:၂၅)။ မိုးယံငှက်များသည် မနက်ဖြန်အတွက် အသိုက်အမြုံယံမှာ အစာသိုလှောင်ခြင်းမရှိပါ။ ဘုရားရှင်တော်က နေ့ရက်စဉ်တိုင်း ကျွေးမွေးပါသည်။ ထိုစာကလေးငှက်များကိုပင်လျှင် ဘုရားရှင်မြတ်က ကျွေးမွေးထောက်ပံ့လျှင် ဘုရားသားသမီးများကို မကျွေးမွေးမထောက်ပံ့ဘဲ နေရက်ပါမည်လား။

၉။ နောက်ဆုံးအချက်မှာ ငွေရတတ်သူများသည် ချမ်းသာပြီး ရင်းချမ်းသာချင်ကြသည်။ အသင်းတော်၏နှစ်ဦးကာလကို သတိမေ့ နေကြသည်။ “ထိုစဉ်အခါက ကနဦးယုံကြည်သူများသည် နေရာ ဒေသအနှံ့ အရပ်ရပ်အရွာရွာသို့ ဧဝံဂေလိသတင်းကောင်း သယ် ဆောင်ဖြန့်ဖြူးကြသည်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အလုပ်သမားသဖွယ် အစေခံကြသည်။ ကျေးကျွန်သဖွယ်ဘဝကို ရောင်းစားကြသည်။ ထိုနည်းဖြင့် သူဌေးအိမ်များသို့သွား၍ ယေရှုခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း

မေတ္တာနှင့်ကယ်တင်ခြင်းကို ဝေငှသက်သေခံခဲ့ကြသည်။

(J. R. Miller ၏ Come Ye Apart စာအုပ်မှ)။

သမ္မာကျမ်းစာက မည်သို့သွန်သင်သနည်း

ဤလူ့လောက၌ ငွေရတတ်ခြင်း အမှုသည် ခရစ်ယာန်များအတွက် ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည်ဟု ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီးပါပြီ။

အကြောင်းအရာအချက်အလက်များ ကျဉ်းမြောင်းနည်းပါးသော်လည်း ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း၏ ယိုယွင်းပျက်စီးစရာအကြောင်းကို အလေးအနက်သွန်သင်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁။ “သစ္စာစောင့်သောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုသောသူမူကား၊ အပြစ်နှင့် မလွတ်ရ။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုသော သူသည် မနာလိုသောသဘောရှိတတ်၏။ နောက်တဖန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မအောက်မေ့တတ်” (သု ၂၈:၂၀-၂၂)။ ရုပ်ဝတ္ထုကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းနောက်သို့ ငမ်းငမ်းတက်လိုက်သူသည် ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းထားသောပုံရိပ်ကို ပစ်ပယ်သူဖြစ်သည်။

၂။ “အဘယ်သူမှ သခင်နှစ်ဦးအစေကို မခံနိုင်။ သခင်တဦးကို မုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမို့၍ တဦးကို မခန့်မညား

ပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေကို၎င်း၊ လောကီ စည်းစိမ်၏ အစေကို၎င်း၊ မခံနိုင်ကြ” (မ ၆:၂၄)။

ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် ဘုရားသခင်နှင့်ငွေကို ဆန့်ကျင်ဘက်သခင် များအဖြစ်ဖော်ပြထားသည်။ ငွေသည် ရပြီးလျှင်ရချင်နေသည်။ သခင်သည် ယခုအခါတွင် နှိမ့်ချခြင်းရှိသော်လည်း ဘဝလက် ဆောင်ရရှိရာဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ခုစလုံးတပြိုင်နက်တည်း မရနိုင်ပါ။ တခုခုကို ရွေးချယ်ရမည်ဟု ယေရှုက မိန့်ဆိုထားသည်။

၃။ “ယေရှုကလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား ငွေရတတ်သောသူ သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံသို့ဝင်ခဲ့လှ၏။ တဖန်ငါဆိုသည်ကားကုလားအုပ် သည် အပ်နဖားကို လျှို့လွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူ သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲ့သည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် အလွန်မိန်းမောတွေ ဝေခြင်းရှိ၍ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း သူတို့ ကိုကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရား သခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏” (မ ၁၉:၂၃-၂၆)။

ယေရှု၏ မိန့်ဆိုချက်ကို ဆင်ခြင်လျှင် သဘောပေါက်နိုင်ပါ သည်။ ငွေရတတ်သူများသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက် ရန် မလွယ်ကူပါဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ ထိုအတွေးသည် လူ့အတွေး သာ ဖြစ်သည်။

အပ်နဖားပေါက်သည် အလွန်သေးငယ်သည်။ ထိုမျှလောက်

သေးငယ်သောအပေါက်ထဲသို့ မည်ကဲ့သို့ ကုလားအုပ်ဝင်နိုင်မည် နည်းဟုဆိုကြသည်။ ဤနေရာတွင် ဖော်ပြသောအပ်နဖားဆိုသည် မှာ အဝတ်ချုပ်အပ်နဖားဖြစ်၍ မည်သည့်ကုလားအုပ်မှ မဝင်နိုင် ပါ။

ထိုနည်းတူ ငွေရတတ်သောသူသည်လည်း ဘုရားသခင် ဘုန်း တန်ခိုးအားဖြင့်သာ ကောင်းကင်နိုင်ငံသို့ ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ထာဝရအသက်တာ ခရီးအတွက် အဟန့်အတား များကို အဘယ်ကြောင့် အသဲအသန်ရှာဖွေကြမည်နည်း။

၄။ “ငွေရတတ်သောသင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်း မူကား သင်တို့သည် မိမိသက်သာခြင်းကို ယခုခံရကြ၏” (လု ၆:၂၄)။

ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် ဘုရားသားတော်က ငွေရတတ်သူများကို ရှုတ်ချသည်။ ပြစ်တင်သည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ဘုရားမနှစ်သက်သော ငွေရတတ်ခြင်းနောက်သို့ အဘယ်ကြောင့် လိုက်ကြတော့မည် နည်း။

၅။ “သင်တို့ဥစ္စာများကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသားများအား စွန့်ကြလော့။ မဆွေးမဟောင်းတတ်သော အိတ်ကို ကိုယ်သုံးဘို့ လုပ်ကြလော့။ သူခိုးမရောက်၊ ပိုးများမဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ မကုန်ဆုံးနိုင်သော ဘဏ္ဍာကို ဆည်းပူးလော့။ အကြောင်းမူကား အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့ စိတ်နှလုံးရောက်တတ်၏” (လု ၁၂:၃၃-၃၄)

ဤစကားကို တပည့်တော်များသို့ ပြောခဲ့ပြီးပြီ (အငယ် ၂၂ ကို

ကြည့်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုဆိုလိုခြင်းမဟုတ်၊ တပည့်တော်များသို့ သွန်သင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထမင်းရေပူလျှာလွှဲဖို့ မကြိုးစားပါနှင့်။ အဘယ်ကြောင့် မရှောင်ရမည်နည်း။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံစားရာဖြစ်သည်။

ကျေးဇူးတော်ခံစားဖို့ ရာ-မိမိအဖိုးတန်ပစ္စည်း၊ စိန်နှင့်လက်ဝတ်တန်ဆာ၊ ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ အဖိုးတန်ပန်းချီကားချပ်များ၊ ဇိမ်ခံပရိဘောဂများ၊ ငွေထည်လက်ရာများ၊ အနှစ်နှစ်အလလစုဆောင်းထားသော တံဆိပ်ခေါင်းများကို ရောင်းချ၍ ဝိညာဉ်ကယ်တင်ဖို့ အသုံးပြုရမည်။

စိတ်နှလုံးက ဘယ်နေရာရောက်နေသနည်း။ ဘဏ်မှာလား၊ ကောင်းကင်ယံမှာလား။

သင့်ဘဏ္ဍာရှိသောနေရာမှာ စိတ်နှလုံးလည်း ရောက်ရှိနေသည်။

၆။ “ကိုယ်ဥစ္စာရှိသူမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် များစွာသော ဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍ ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလွန်စိတ်မသာသည်နှင့်သွားလေ၏” (လု ၁၈: ၂၂-၂၃)။

ထိုငွေရတတ်သော လူလင်ငယ်သည် ပုံဥပမာကောင်း ဖြစ်သည်။ မိမိပစ္စည်းများကို ရောင်းချ၍ မရှိဆင်းရဲသားများအား ဝေငှရန်ဟု ပြောလျှင် ထိုလူလင်ငယ်အား မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်

နေကြမည်။ ထိုသွန်သင်ချက်သည် လ ၁၂:၃၃-၃၄ နှင့် တသဘောတည်းဖြစ်သည်။

၇။ “ရောင့်ရဲသော စိတ်ပါလျှင် ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ကြီးစွာသော အကျိုးစီးပွားမှန်၏။ အကြောင်းမူကား ငါတို့သည် ဤလောကထဲသို့ အဘယ်အရာမျှ မပါဘဲလာသည်ဖြစ်၍ ထွက်သွားလျှင်လည်း အဘယ်အရာကိုမျှ ယူ၍မသွားနိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ စားရန်၊ ဝတ်ရန်ရှိသမျှနှင့် ရောင့်ရဲလျက် နေကြကုန်အံ့။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူတို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဘမ်းမိခြင်း၊ မိုက်မဲဖျက်ဆီးတတ်သော တပ်မက်ခြင်းများထဲသို့ ကျရောက်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် လူတို့သည် အကျိုးနည်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၌ နစ်မွန်းတတ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းသည် မကောင်းသောအမှုအပေါင်းတို့တွင် မူလအခြေအမြစ်ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည် ငွေကိုတပ်မက်သောကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍ ပူန်ခြင်းဝေဒနာများနှင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ထုတ်ချင်းခပ်အောင်ထိုးကြပြီ။

သို့ဖြစ်၍ အိုဘုရားသခင်၏လူ သင်သည် ထိုအပြစ်များကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက်လော့။ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရအသက်ကို ကိုင်ယူလော့။ ထိုအသက်ကို ရမည်အကြောင်း သင်သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၍ သက်သေများတို့ရှေ့၌ ကောင်း

မွန်စွာဝန်ခံပြီ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်းတော်မူသည့် တိုင်အောင် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင်ခွင့်မရှိဘဲ လျက် ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်လော့”(၁တိ ၆:၆-၁၃)။

ငွေကို တပ်မက်သူများသည် ဝမ်းနည်းခြင်းကြုံတွေ့မည်ဟု ရှင်ပေါလုက သတိပေးထားသည်။ မည်သည့်ဝမ်းနည်းခြင်းနည်း။

(က) ပထမဦးစွာ ငွေကြေးချမ်းသာခြင်း၌ သောက ဒွန်တွဲရောက် လာသည်။ “ရတတ်သော သူ၏ စည်းစိမ်မှုကား၊ စည်းစိမ်ရှင်ကို အအိပ်ပျက်စေတတ်၏” (ဒေ ၅:၁၂)။ ငွေကြေးချမ်းသာသူ များသည် ရန်သူမျိုးငါးပါး၏ ဘေးဒဏ်ကို အစဉ်ဂရုစိုက်နေရ သည်။ သူခိုးရန်ကြောက်ရသည်။ ရန်သူမျိုးငါးပါး၏ ဘေးဒဏ် ကို အစဉ်ဂရုစိုက်နေရသည်။ သူခိုးရန်ကြောက်ရသည်။ စတော့ ဈေးကွက်အတက်အကျနှင့် ငွေကြေးဖေါင်းပွမှုနှုန်းကိုလည်း တွက်ချက်တွေးပူနေရသည်။

(ခ) ဒုတိယအချက်မှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွင် ယစ်မှုးခြင်းဖြင့်သားသမီး များ ဝိညာဉ်ရေးရာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနိုင်သည်။ လူနည်းစုသူဌေး သူကြွယ်များ၏ သားသမီးများသာ ဘုရားထံတော်သို့ ရောက်ကြသည်။

(ဂ) နောက်တချက်မှာ စီးပွားရေးချွတ်ခြုံကျသွားလျှင် အရသာခါးလှ သည်။

(ဃ) ငွေရတတ်သူသည် မိတ်ဟောင်းဆွေကောင်း မည်မျှရှိသည်ကို ဘယ်သောအခါမှမသိ။ (သု ၁၄:၂၀) ဝိရောဓိဖြစ်နေသည်။

“ဆင်းရဲသားများသည် အိမ်နီးနားခြင်း၏ မုန်းခြင်းကိုပင်

ခံရမည်။ ငွေရတတ်သောသူ၌မူကား၊ များစွာသောအဆွခင်ပွန်း ရှိလိမ့်မည်။” သို့သော် ထိုအဆွခင်ပွန်းများသည် မိတ်ဆွ ကောင်းလား၊ ချစ်ဟန်ဆောင်သောမိတ်ဆွလား။ စဉ်းစားရ သည်။

(င) ငွေရတတ်သူများသည် လူ့ဇာတိစိတ်ရင်း၌ ကျဆင်းတတ်၏ (ဒေ ၂:၈-၁၁)။ ထို့အပြင် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်းမရှိဘဲ၊ ရလေလိုလေ အိုတစ္ဆေဖြစ်နေကြသည် (ဒေ ၄:၈၊ ၅:၁၀)။

(စ) နောက်ဆုံးတွင် ငွေရတတ်ခြင်းက ဇာတိရုပ်ကို ဖော်ပြစေသည်။ မာနထောင်လွှားခြင်း (သု ၂၈:၁၁)။ ရိုင်းစိုင်းခြင်း (သု ၁၈:၂၃၊ ယာ ၂:၅-၇) အစရှိသဖြင့် မဖွယ်မရာဖြစ်စေသည်။

Matthew Henry က “ဟေဗြစကားအရ ချမ်းသာခြင်း သည် ကြီးလေးခြင်းဟု အနက်ရ၍ ချမ်းသာခြင်းသည် ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးဖြစ်သည်။ လုံခြုံရေး၊ ဝန်ထုပ်၊ ဝန်ပိုး၊ ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်ရသည့်ဝန်ထုပ်၊ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းဒဏ်၊ ဝမ်းနည်း ခြင်းအထုပ်အထည်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ထိုဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးက ပိပြားလိုက်သည်”ဟု သတိပေးထားသည်။

၈။ “ဤဘဝ၌ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မာန်မာနစိတ်နှင့် ကင်း လွတ်၍ မမြဲသောစည်းစိမ်ကို မကိုးစားဘဲ၊ ငါတို့ခံစားဘို့ရာ အလုံးစုံတို့ကို ကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူသော အသက်ရှင် တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားရမည့်အကြောင်းနှင့်သူ တပါးအား ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲချင်သောစေတနာစိတ်ရှိခြင်း၊ အချင်းချင်း

ဆက်ဆံခြင်း၊ မှန်သောအသက်ကို ဝင်စားလိုသောငှါ။ နောင်
ဘဝ၌ ကောင်းသောဘဏ္ဍာကို မိမိတို့အဘို့ဆည်းပူးခြင်းတို့ကို
ပြုရမည့်အကြောင်း ပညတ်ထားလော့” (၁တိ ၆:၁၇-၁၉)။

ဤကျမ်းပိုဒ်က ငွေရတတ်သူများအား ပြစ်တင်မြို့ငြင်
ထားသည်။ ဘုရားသခင်၏ သားသမီးဘယ်နှစ်ယောက်များ
ဤပညတ်တော်နှင့်ပြည့်စုံကြသနည်း။ ဤကျမ်းပိုဒ်ကို မကြားသိ
ဘူးသူ မရှိသလောက်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း လိုက်နာခြင်း
မရှိကြသဖြင့် အထူးတိုက်တွန်းခြင်းဖြစ်သည်။

တပါးသူအား ဝေငှလိုလျှင် ဦးစွာ မိမိကိုယ်တိုင် နာခံ
လိုက်လျှောက်ခြင်းရှိရမည်။ အကယ်၍ ယုံကြည်ခြင်းမရှိဘဲ
လူမြင်ကောင်းအောင်သာ ဟန်ပြလုပ်နေခြင်းဖြစ်လျှင် အခြား
သူများအား မြေကြီးဘဏ္ဍာဆည်းပူးခြင်းပြုရန် ပြောနိုင်မည်
မဟုတ်။ ဘဝ၏ တံဆိပ်အမှတ်အသားသည် နှုတ်စကားဖြစ်
သည်။

ဘုရားသခင်သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ချစ်ကြောက်ရို
သေစွာစဉ်ဆက်မပြတ် စောင့်ထိန်းသူအား လိုက်ကြည့်နေသည်။
ပရောဖက်အာမုတ် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့ ခံစားရကြမည့်
အကြောင်းကို သတိပေးထားသည်။

“ ဆင်းရဲသူတို့ကို ညည်းဆဲလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့
ကို နှိပ်စက်လျက် မိမိသခင်တို့အား ငါတို့သောက်ဘို့ ယူခဲ့ကြ
ဟုဆိုတတ်လျက်၊ ရှုမာရိတောင်ပေါ်မှာနေသော ဗာရှန် နွားတို့၊
ဤစကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရ ဘုရား

သည် မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို
တော်မူသည့်အတိုင်း သင်တို့ကို ငါးမျှားနှင့်၎င်း၊ သင်တို့သား
မြေးတို့ကို ပိုက်ကွန်နှင့်၎င်း၊ ဘမ်းဆီးယူသွားရသောကာလ
ရောက်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးအသီးကိုယ်စီတွေ့သော
အပေါက်ဖြင့် ထွက်၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ချခြင်းကို ခံရကြမည်” (အာ
၄:၁-၃)။

သို့မဟုတ် ပရောဖက်ဟဂွဲဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြရမည်။

“အချင်းလူတို့ သင်တို့သည် အမိုးနှစ်ထပ်နှင့်ပြည့်စုံ
သော အိမ်၌နေချိန်ရှိလျက်ပင် အိမ်တော်ပျက်လျက်နေရမည်
လော” (ဟဂွဲ ၁:၄)။

ထိုခေတ်အခါက ပရောဖက်များသည် လူသိထင်ရှား
ကျော်ကြားခြင်းမရှိခဲ့။ ခေတ်ပြိုင်ပေါ်ထွန်းသူများဖြစ်သည်။
ငွေကြေးချို့တဲ့၍ လူမှုရေးအသိုင်းအဝန်းတွင် ဝင်မဆန့်သူများ
ဖြစ်သည်။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရ၍ မည်သူကမှ သူတို့
စကားကို အလေးမထားကြ။ အသတ်ခံရသည်။ သို့သော် မုသာ
ပြောခြင်းထက် သမ္မာတရားပြောခြင်းဖြင့် အသေခံကြသည်။

ယနေ့အသင်းတော်များတွင် ဝိညာဉ်စမ်းရေးမစီးဆင်း
နိုင်အောင် ပိတ်ဆို့သောအရာမှာ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့် ငွေရ
တတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယုံကြည်သူများ ဘုရင်ငယ်သဖွယ် ကြီးမှူး
စိုးစံနေသရွေ့ အပြောင်းအလဲ နှိုးကြားခြင်းလည်း မလာနိုင်။
ဘုရားသခင်၏ လူများအား ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဝတ်ပြုပူဇော်ဖို့
မည်သူက ခေါ်တော့မည်နည်း။

စစ်မှန်သောဘဝအသက်တာကို မည်သူပြသတော့မည်
နည်း (၁တိ ၆:၁၉)။

“စစ်မှန်ဘဝအသက်တာဆိုသည်မှာ ထာဝရအလင်းထဲ
၌ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှိသမျှပစ္စည်းသည် ဘုရားသခင်
ဘုန်းတော်ထင်ရှားဖို့ ဖြစ်စေရသည်။ ထာဝရအသက်တာသို့
အမြဲရည်ရွယ်ချက်ထားရှိသည်။ ထိုအသက်တာမျိုးသာလျှင်
ပြုမူကျင့်ကြံအပ်သည်” C.H Mackintosh.

၉။ “ငွေရတတ်သောညီအကိုသည် မိမိနှိမ့်ချဆင်းရဲခြင်းအရာ၌
ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မြက်ခင်း
ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နေသည်ပူသောအရှိန်
နှင့်ထွက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည် သွေ့ခြောက်ခြင်းသို့ ရောက်
၍ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ တင့်တယ်သောအရောင်အသွေး
လည်း ပျောက်ပျက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ ငွေရတတ်သောသူ
သည် မိမိအမှုအရာတို့၌ ညှိုးနွမ်းပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်
တတ်၏” (ယာ ၁:၁၀-၁၁)။

ငွေရတတ်သောသူသည် သူ၏ငွေရတတ်ခြင်းအပေါ်
ကွင် မဝါကြွားပါစေနှင့်။ ထိုဝါကြွားခြင်းသည် ပျောက်ပျက်တတ်
သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဥစ္စာနေ
ဟူသည် မျက်စိတမှိတ်တွင် မြက်ပန်းကဲ့သို့ ကြွေလွင့်လျက်
ပျောက်ကွယ်တတ်သောသင်္ခါရအရာများ ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်
ရေးရာသာလျှင် တန်ဖိုးရှိသော ထာဝရ တရားဖြစ်သည်။

၁၀။ “အချင်းသူဌေး၊ သူကြွယ်တို့ ယခုလာကြ။ သင်တို့အပေါ်၌

ရောက်လတဲ့သော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြ။ သင်တို့ဥစ္စာပစ္စည်းသည် ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏။ အဝတ်ကိုလည်း ပိုးကိုက်စားလေပြီ။ ရွှေငွေလည်းအချေးတက်၍ ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည် သင်တို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်၍ မီးကဲ့သို့ သင်တို့အသားကို စားလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်ကာလအဘို့ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းပူးကြပြီတကား။ နားထောင်ကြ။ သင်တို့လယ်ကွက်၌ ရိတ်သောသူတို့ကို လှည့်စား၍ အခမပေးဘဲနေသောကြောင့် ထိုအခသည် ကြွေးကြော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည်လည်း ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေပြီ။ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကာမဂုဏ်ခံစား၍ အလွန်ပျော်မွေ့ကြပြီ။ သတ်ရသောနေ့၌ကဲ့သို့ မိမိတို့နှလုံးကို မွေးမြူကြပြီ” (ယာ ၅:၁-၆)။

ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငွေရတတ်ပြီး သိမ်းဆည်းသူများကို အပြစ်တင်သည် (ငယ်၃)။ လုပ်အားခတန်ရာတန်ကြေးမပေးချေသူများကိုလည်း ရှုတ်ချသည် (ငယ် ၄)။ အားကိုးရားမဲ့သူများကို အနိုင်ထက်စီးနင်းပြုသူများကိုလည်း ကဲ့ရဲ့သည် (ငယ် ၆)။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ယုံကြည်သူအတွက်လား။ မယုံကြည်သူအတွက်လားဟုစစ်ကြောစရာမလိုပါ။ ဘိနပ်နှင့် မိမိခြေထောက်တော်လျှင် စီးလိုက်ဖို့ရန်သာ ဖြစ်သည်။

၁၁။ “သင်ကလည်း ငါသည် ဥစ္စာရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းပူး

ပြီ။ တစုံတခုကိုမျှ မလိုဟု ပြောဆို၍ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိခြင်းဖြစ်သည်ကို မသိပါတကား။ သင်သည် ဥစ္စာ ရတတ်ခြင်းငှါ၊ မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသော ရွှေကို၎င်း၊ အဝတ်အချည်း စည်းရှိ၍ သူတပါးရှေ့တွင် မရှက်စေခြင်းငှါ ခြုံစရာဘို့၊ ဖြူသော အဝတ်ကို၎င်း၊ ငါ့ထံမှာဝယ်လော့။ သင်၏မျက်စိ မြင်စေခြင်းငှါ၊ မျက်စိ၌မျက်စဉ်းခတ်လော့ဟု သင့်အား ငါသည် အကြံပေး၏။ ငါချစ်သမျှသောသူတို့၏ အပြစ်ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကို ဆုံးမတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်လော့။ နောင် တရလော့။ ငါသည် တံခါးရှေ့မှာ ရပ်၍ ခေါက်လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည် ငါ့အသံကိုကြား၍ တံခါးဖွင့်အံ့။ ထိုသူရှိရာသို့ ငါဝင်၍ သူနှင့်အတူ စားသောက်မည်။ သူသည် လည်း ငါနှင့်အတူ စားသောက်ရလိမ့်မည်” (ဗျာ ၃:၁၈-၂၀)။

ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အသင်းတော်များသို့ သခင်ဘုရား ပြောသောနိဂုံးစကားတော်ဖြစ်သည်။ လုဒိကီအသင်းတော်သို့ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအသင်းတော် သည် ပြတ်သားခြင်းမရှိ။ မိမိအရေးကိုသာ ရှေးရှုသူများဖြစ် သည်။ သူတို့၏ အဓိကအားနည်းချက်များ မနာခံခြင်းဖြစ်သည်။

ပျင်းများသို့ သတိပေးချက်

ဤစကားသည် အရင်းမရှိ၊ အဖျားမရှိပြောခြင်းမဟုတ်။ လောကအရာအတွက် ပြောဆိုခြင်းလည်းမဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်က သီးသန့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ “အိပ်ယာမှထလော့၊ အလုပ်လုပ်လော့၊ (၂သက် ၃:၆-၁၂ ကိုကြည့်) ဟုဆိုသည်။

တချိန်လုံး စက်ရုံအလုပ်ရုံတွင် ဇွဲနဘဲကြီးစွာလုပ်ဆောင်နေသူများကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ မိသားစုစားဝတ်နေရေးလိုအပ်ချက်အတွက် တလောကလုံးရုန်းကန်လုံးပမ်းနေသူများ၊ မိမိအရေးကိုသာ ရှေ့တန်းတင်နေသူများအား ထိုအမှုအရာမှ ရုန်းထွက်၍ သခင်ယေရှုအား စိတ်ဝင်စားပြီး ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တွင် နိုးကြားစွာပါဝင်ဖို့ သွန်သင်ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားစီရင်သူများသို့ သတိပေးချက်

အလွန်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာကောင်းသော ရှောင်ရှားစရာ ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုများ ပြစ်တင်ခြင်းအန္တရာယ် ဖြစ်သည်။ အခြားသူများ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုငွေရတတ်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်ဆက်ကပ်မှုတို့ကို စီရင်ဝေဖန်ခြင်းမပြုရပါ။

ထိုတရားသည် ငွေရတတ်သူများအပေါ်မှ နှုတ်ကပတ်တော်၏ နိယာမတပါးဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်အိမ်သို့သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး သူ့လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို စွပ်စွဲလက်ညှိုးထိုးပြခြင်းမလုပ်စကောင်းပါ။

လူတိုင်းနှုတ်ကပတ်တော်အား ကြားနားပြီး အသက်တာတွင် လိုက်လျှောက်ဖို့ တာဝန်ရှိပါသည်။ မိမိအရေးထက် မိသားစုအရေး ကပို၍ကြီးသည်မှာ ရှေးပဝေသဏီက ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အား လိုက်နာစောင့်ထိန်းရန် ခက်ခဲနေကြသည်။ အစေခံများပီပီ၊ မိမိအခက်အခဲပြဿနာများကို ဘုရားရှင်ထံသို့ တင်ပြဖြေရှင်းရသည်။ မိမိဒုက္ခအား တပါးသူသို့ မဝေမျှသင့်ပါ။

ဘုရားသခင်သည် သားသမီးတိုင်းအား အခက်အခဲပြဿနာ၊ ဒုက္ခပေါင်းစုံမှ ကယ်မသူ ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံး

ယုံကြည်သူများသည် မိမိတို့စားဝတ်နေရေးကို လုံလောက် အောင် လုပ်ဆောင်ပြီး ထို့ထက်ပိုသောအရာများအား အမှုတော် အတွက်ဆက်ကပ်ရမည်။ အနာဂတ်၊ အိုမင်းမစွမ်းကာလအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင်လက်ထဲသို့ အပ်နှံထားရမည်။ ဘဝ၏ အဓိကရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သည် သခင်ယေရှုနာမတော် အတွက်ဖြစ်ရမည်။ အရာခပ်သိမ်းကို နာမတော်ဘို့အလို့ငှါဖြစ်ရမည်။

ခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ တမန်တော်ဝတ္ထုနှင့်ဩဝါဒစာစောင်များ၏ သွန်သင်ချက်သည် ထိုအသက်တာဖြစ်သည်။ နမူနာယူရမည့် အဓိက ဥဒါဟာဂုဏ်မှာ သခင်ယေရှုဖြစ်သည်။

“အသက်တာတွင် မည်သို့ကျင့်ကြံရမည်နည်း” ဘာလုပ်ရ

မည်နည်း”ဟု မေးချင်မေးလာနိုင်သည်။

၁။ ပထမဦးစွာ မိမိဘဝအသက်တာကို သခင်ထံသို့အပ်နှံပါ (၂ကော
ဓး၅)။ သခင်ပိုင်ဆိုင်ရာဖြစ်သွားလျှင် ဘဝအသက်တာတခုလုံး
ကို ဘုရားရှင်တော်က စီမံသွားပါလိမ့်မည်။

၂။ ဘုရားရှင်တော်က လက်ချောင်းနွယ်များ ဖြာထွက်၍နေရာတိုင်း
မှာ တို့ထိကိုင်တွယ်ပါသည်။ တုထိမှန်းသိသည်နှင့် ချက်ချင်း တုန့်
ပြန်အဖြေပေးပါ။ စိတ်နှလုံးထဲမှာ အဖြေမရှာနိုင်သောအရာများ
ကိုလည်း လွယ်လွင့်တကူပေးပါသည်။ သုံးစရာငွေမှစ၍ အဖိုး
တန်အားကစားပစ္စည်းများကိုလည်း ပေးတတ်ပါသည်။ နောက်ဆုံး
ပေါ်ကား၊ တန်ဘိုးကြီးကြီးကားများ မျက်စိကျနေသည့်အရာများကို
တခြားနည်းလမ်းဖြင့် သာလွန်အောင် ပေးနိုင်သည်။ တနည်း
အားဖြင့် ဧဝံဂေလိတရားလည်း ပေးခိုင်းနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့
တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးသော ဝတ်ကောင်းစားလှများကိုလည်း
ကပြောင်းကပြန်လုပ်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ဝတ်ရုံဆင်မြန်းပေးနိုင်
သည်။ တောင်းဆိုသည်ထက် တမျိုးပြုပြင်၍ အဖြေလည်း ပေးနိုင်
သည်။ ချစ်ခင်တွယ်တာသောနေအိမ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ထို့ထက်နိမ့်
ကျသောအိမ်ယာသို့လည်း စံမြန်းစေနိုင်သည်။

ဤအမှုအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားသခင်ထံမှ စကားပြော
လာလျှင် အလိုတော်နှင့်မညီ၍ ငြင်းပယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
သဘောပေါက်ထားပါ။

၃။ တတိယအချက်မှာ “သူစေခိုင်းသမျှကို ပြုကြလော့” (ယော ၂:၅)
ဟူသော ကျမ်းချက်ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေများက သဘောပေါက်

ချင်မှပေါက်မည်။ သာ၍ဆက်ကပ်ပါ။ ပို၍နားလည်လာမည်။
ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်းဖြင့် စိကာစဉ်ကာ နားလည်သွား
မည်။

၄။ ကြုံတွေ့နေရသော အရာဟူသမျှကို အမှုတော်ထဲသို့ ဆက်ကပ်
ပါ။ မည်သို့လုပ်ရမည်နည်းဟု လမ်းညွှန်ချက်ဆုတောင်းပါ။ မည်
သည့်နေရာတွင် မည်သို့လုပ်ရမည်အကြောင်း ဘုရားရှင်ကို
မေးပါ။ အဖြေပေးပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့၁၀အသက်တာနှင့်သားမြေးစဉ်ဆက်များအား
ဆက်ကပ်ဖို့ ဘုရားသခင်အလိုရှိသည်။ John Wesley ၏ ဆုတောင်း
သံကို နားထောင်ကြည့်ပါ။ “ကျွန်ုပ်လိုချင်သမျှကို ဘုရားသခင်ပေး
သနားတော်မူသည်။ ကျွန်ုပ်မရှိခင်ကတည်းကပင် လူသားတို့ ကိုးကွယ်
တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် လောကကြီးအတွက် ကြွလာ၍
လောကသားများက ကားတိုင်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုဘုရားရှင်
အတွက် ကိုယ်စိတ်၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးလုံး ဆက်ကပ်သူသည် ငြိမ်းချမ်းရေး
အစေခံ ဖြစ်ခွင့်ရပါပြီ။

ကြေမ္မသောနှလုံးသားပေးတော်မူပါ။

အိုအရှင် !

“ကြေမ္မသော ဝိညာဉ်သည် အဖဘုရားသခင်၏ လက်ထဲတွင် အချည်းနှီးမဟုတ်၊ အမှုတော်တွင် စိတ်ကြိုက်သုံးဖို့ အဆင်သင့်ရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကြေမ္မသောနှလုံးသားထဲမှ အစွမ်းတန်ခိုးထုတ်ယူရန်မဟုတ်ပါ။ အားနည်းခြင်း၊ ခုခံစွမ်းမရှိခြင်း၊ ဘုရားရှင်အား လက်လျှော့အညံ့ခံခြင်းကို အလိုတော်ရှိသည်။ တန်ခိုးအစွမ်းဟူသမျှကို ကိုယ်တော်ပိုင်ဆိုင်သည်။ ကိုယ်တော်၏ အားအင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အားနည်းခြင်း၌ ပြည့်စုံသည်”

Selected.

ခရစ်တော်ဘုရား၌ အနှစ် (၃၀)ကြာ ဆက်ကပ်ပြီးနောက်တွင် Andrew Murray က ဤသို့ဆိုသည်။

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံထက်အမှုတော်ဆောင်နှင့် ခရစ်ယာန် စာရေးဆရာများက ပိုမိုရေးသားဟောပြောကြသဖြင့် သူတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ရေးမှတ်စရာ ဟုတ်တိပတ်တိ မရှိ။ ကျွန်တော့်မှာ ရေးသားဟောပြောရလောက်အောင် အတွေ့အကြုံမရှိ ဆိုရမည်လား။

တမန်တော်ရှင်ပေါလုရေးသားချက်နှင့်မူ တခြားစီဖြစ်သည်။ “အကျိုးကိုခံရပြီ။ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ရပြီဟု ငါမဆိုလို။ အကြင်အကျိုးကို ပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါကို ကိုင်ဘမ်းတော်မူ၏။ ထိုအကျိုးကို ကိုင်မိခြင်းငှါ ငါပြေး၍ လိုက်သေး၏” (ဖိ ၃:၁၂)။

ထပ်တူထပ်မျှ မျှဝေခံစားနိုင်ရန် အောက်ပါနှလုံးသားကို ချေမွပေးတော်မူပါအံ့အရှင်” ဆိုသော ဆောင်းပါးကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါသည်။ ဘုရားသခင်က ဤစာကို ရေးသားရန် တာဝန်ပေးပါသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရင်ထဲတွင် ခံစားချက် မွမ်းကြပ်နေသောကြောင့် ချက်ချင်းရိုးစင်းစွာ ရေးလိုက်ပါသည်။ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားအောင် အိတ်သွန်ဖာမှောက်ဖွင့်ချလိုက်ပါသည်။

William Macdonald.

ကြေမ္မသောနန္ဒလုံးသားကို ဘုရားသခင်က တန်ဖိုးထားသည်

အရာဝတ္ထုများ ကြေမ္မပျက်စီးသွားသောအခါ တန်ဖိုးလျှော့ကျသွားသည် သို့မဟုတ် လုံးဝတန်ဖိုးမရှိတော့ပါ။ ဟင်းထည်ကြွေပန်းကန်များ၊ ပုလင်းများ၊ မှန်များကဲ့သို့သွားလျှင် သာမန်အားဖြင့် တန်ဖိုးမရှိတော့ပါ။ ပရိဘောဂများကျိုးပဲ့လျှင် အဝတ်အစားအပေါ်တွင် တခုခုစွန်းထင်းနေလျှင် တန်ဖိုးကျဆင်းသွားသည်။

သို့သော် ဝိညာဉ်ရေးရာမှာမူ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ပါ။ ကြေမ္မသွားသောအရာများပေါ်တွင် ဘုရားသခင်က တန်ဖိုးထားပါသည်။ အထူးသဖြင့် လူများအပေါ်တွင် တန်ဖိုးထားကြောင်းကို အောက်ပါ ကျမ်းပိုဒ်တွင် ဖတ်ရှုကြပါစို့။

“ထာဝရဘုရားသည် ကျိုးပဲ့သော စိတ်ရှိသောသူတို့နှင့် နှလုံးကြေကွဲသောသူတို့ကို နီးတော်မူ၏။ နောင်တစိတ်ရှိ၍ နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိသူတို့ကိုလည်း ကယ်တင်တော်မူ၏” (ဆာ ၃၄: ၁၈)။

“ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသော ယဇ်မူကား၊ ကျိုးပဲ့သော စိတ်ပေတည်း။ ကိုယ်တော်သည် ကျိုးပဲ့ကြေမ္မသောနန္ဒလုံးကို ငြင်းပယ်တော်မမူတတ်” (ဆာ ၅၁:၁၇)။

ဘုရားသခင်သည် မာနထောင်လွှားခြင်းနှင့်ရိုင်းစိုင်း မောက်မာခြင်းကို ဆန့်ကျင်သော်လည်း နှိမ့်ချခြင်းနှင့်ကြေကွဲနောင်တရခြင်းကိုမူ နှစ်သက်တော်မူသည်။

“ထောင်လွှားစော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်ဆီ တား
တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏”(ယာ
၄:၆)။ ကြေမွကြေကွဲသောနှလုံးသားထဲတွင် ကရုဏာတော်နှင့် တန်ခိုး
အစွမ်းရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာသည် ကြေကွဲကြေမွနေရန်
အလိုတော်ရှိကြောင်း နားလည်ရသည်။ - ကြေကွဲသောနှလုံးသား၊
ကြေကွဲသောဝိညာဉ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြေကွဲခြင်းရှိရမည် (၂ကော ၄:၆-
၁၈)။

ကြေမွခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်းတမျိုး

ကျွန်ုပ်တို့အထဲ၌ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်စတင်ပါဝင်
လုပ်ဆောင်နိုင်မည့် အသက်တာပြောင်းလဲခြင်းတွင် ဦးစွာ ကြေမွခြင်း
လိုအပ်ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်က ပျောက်ဆုံးသူ၊ ဆင်းရဲသူ၊ ငရဲလား
မည့်သူအဖြစ်အတိအလင်း ဝန်ခံရမည်။ မာန်မာန ရန်စွယ်ကျိုးသည်
ထို၊ အရိုးမရှိတိုင်းဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာပြောတတ်သော လျှာတိတ်ဆိတ်
သွားသည်ထိ၊ ရှိသမျှခွန်အားချွတ်ချုံကျသွားသည်အထိ တဆင့်ပြီး
တဆင့်တလှမ်းပြီးတလှမ်း နပမ်းလုံးနေရမည်။ ကားတိုင်ခြေရင်း၍
ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍ “သခင်ယေရှု၊ ကယ်တော် မူပါ”ဟု ပန်းမပေး
မချင်း ပင်ပန်းနေမည်။ အရိုင်းအစိုင်းများယဉ်ပါး သွားမည်။ အပြစ်
သားများလည်း သခင်ဖြစ်သွားမည်၊ အလုံးအကြိတ်များလည်း
အမှုန်ဖြစ်သွားမည်။

မှန်ပါသည်။ ပေါက်လွတ်ပဲစား၊ အတုံးအခဲများ ကြေမှုသွား
မည်။ မြင်းရိုင်း(အတုံးအခဲ)များသည် သဘာဝအားဖြင့် အရိုင်းအစိုင်း
တိရစ္ဆာန်မျိုးဖြစ်သည်။ ဖမ်းဆီးကိုင်တွယ်လျှင် ကိုက်သည်။ ကန်သည်။
ပေါက်သည်။ ချစ်စဖွယ်တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဒုံးဒုံးချယဉ်ပါး
ခြင်းမရှိသရွေ့ ကာလပတ်လုံး သုံးစားမရပါ။ သို့သော်လည်း ယဉ်ပါး
အောင်လေ့ကျင့်သွားသောအခါ တချိန်က ရိုင်းစိုင်းသော ထိုသတ္တဝါ
သည် အဖိုးတန်သွားပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သခင်ယေရှုသည်လည်း နာဇရက်မြို့
တွင် လက်သမားဘဝဖြင့် ပင်ပန်းကြီးစွာလုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။ သစ်သား
ထမ်းပိုးလုပ်ချင်လုပ်ခဲ့မည်။ အချို့က ကိုယ်တော်၏ အိမ်ရှေ့တံခါးဝသို့
ရောက်လာ၍ “ငါထမ်းပိုးသည် ထမ်းကောင်း၏” ဟူသောဆိုင်းဘုတ်ကို
ဖတ်မိချင်ဖတ်မိမည်။ ထိုသခင်သည် ထမ်းပိုးလုပ်သူမှန်ပါသည်။
ကိုယ်တော်က -

“ငါ့ထမ်းဘိုးကို တင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌ နည်းခံကြ
လော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့ နှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိ၏။
သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ ထမ်းဘိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ အစဉ်
လည်းပေါ့၏” (မ ၁၁: ၂၉-၃၀) ဟု မိန့်တော်မူသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထမ်းဘိုးသည် ယဉ်ပါးသူနှင့် စိတ်နှိမ့်ချ
သူများကသာလျှင် ထမ်းနိုင်သည်။ အထံတော်ပါး၌ ကြေနပ်စွာ ဝန်ခံ
နာယူကြရမည်။ ကိုယ်တော်၏သဘောတော်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၍
စိတ်မလောတတ်။ ထိုကိုယ်တော်သည် နှလုံးသားထဲတွင် ကိန်းဝပ်စံ

ပယ်တော်မူလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုသခင်နှင့်တူနေကြ၏။

ကြေမွမှု၏ ခြိမ်းခြောက်မှုများ

တကယ်တကယ်ကြေမွခြင်းဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်းဟု မေးစရာရှိလာနိုင်သည်။ ယုံကြည်သူ၏ အသက်တာတွင် မည်သို့ တွေ့ရှိနိုင်သနည်း။ ထိုသို့ကြေမွနိုင်ရန် အခြေခံအချက်အလက်များက အဘယ်နည်း။

၁။ နောင်တရခြင်း၊ ဝန်ချခြင်း၊ တောင်းပန်ခြင်း။

ပထမဦးဆုံးလုပ်ဆောင်ရမည့်အရာမှာ မိမိပြုမှားမိခဲ့သမျှ သောအပြစ်များကို ဘုရားသခင်ခြေတော်ရင်းတွင် ဝန်ချတောင်းပန်ရမည်။ ကြေမွသောနှလုံးသားရှိသူသည်။ နောင်တရှိနိုင်သည်။ အပြစ်များကို ဖုံးကွယ်မထားတတ်။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေဖို့လည်း မကြိုးစား။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှောက်သို့တိုးဝင်၍ “ကျွန်တော် မှားပါပြီ” ဟု ငိုကြွေးဝန်ချသည်။ ထို့နောက်ပြုမှားမိသော ကာယကံရှင်ထံသို့ “ကျွန်တော်မှားပါတယ်၊ ထပ်တူထပ်မျှဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ခွင့်လွှတ်ပါ” ဟု ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျသွားရောက် တောင်းပန်သည်။ အစတွင် ရှက်စရာဟု ထင်မှားခဲ့သော်လည်း၊ ဝန်ချတောင်းပန်ပြီးသောအခါ စိတ်လက်ပေါ့ပါး၍ အလင်းထဲတွင် လျှောက်လှမ်းရသည်။

အမှန်တကယ် ဝန်ချတောင်းပန်ရာတွင် ဟန်ဆောင်ခြင်းမရှိ။

လိပ်ပြာသန့်သန့်ဖြင့် တောင်းပန်ခြင်းဖြစ်သည်။ စွာကျယ်ကျယ် မိန်းမ၏။ “ငါ့မှာ အမှားရှိရင် တောင်းပန်ပါတယ်” ဟူသောအပေါ် ယံလေသံနှင့်တောင်းပန်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ စိတ်နှလုံးမနောရင်းမှ နောင်တရသူမှာ “ကျမမှားပါတယ်၊ ခွင့်လွှတ်ဖို့ဝန်ချတောင်းပန်ပါတယ်” ဟု ရိုးသားစွာဝန်ခံသည်။

ဒါဝိဒ်၏ ဘဝသည် အပြစ်တိမ်မဲ့ညို၊ ဖုံးအုပ်သော်လည်း ကြီးစွာသော နောင်တရခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ထိတွေ့သူဖြစ်သည်။ (ဆာ ၃၂:၃၅) တွင် သူ၏ ဒုစရိုက်အပြစ် အမဲစက်များကို အထင်းသားတွေ့ရသည်။ နောင်တရရှိခြင်းမရှိသောအခိုက်အတန့်ကာလတွင် စိတ်၊ ရုပ်၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးစလုံး ညှိုးငယ်ခက်ထန်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ လုပ်သမျှ ကိုင်တွယ်သမျှ အဆင်မပြေ။ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်သည်။ အရာခပ်သိမ်းသည် သူနှင့်မဆိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကြေမ္မသွားသည်။ အပြစ်ဝန်ချတောင်းပန်သောအခါ ဘုရားရှင်တော်က ခွင့်လွှတ်သည်။ ထိုအခါကျမှ စည်တော်သံလွင်လွင်တီးနိုင်ပြီး သီချင်းတကျော်ကျော် ကျူးနိုင်တော့သည်။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ရှင်ပေါလု၏ ကြေမ္မသော ဘဝသင်ခန်းစာကိုလည်း တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ယေရုရှလင်ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်မင်းတိုင်ပင်အမတ်များရှေ့တွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အသက်တာပြောင်းလဲပြီးသောအခါ အစဉ်တစိုက်ကောင်းသောအသိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၊ ကျင့်ကြံသည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးအမျက်ဒေါသထွက်သဖြင့် ထိုထောင်သားပေါလု

အား ပါးစပ်ပိတ်ရန် ခိုင်းသည်။ ပေါလုက “အဖြူ သုတ်သောအုတ်ရိုး၊ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည် အကျွန်ုပ်ကို တရားနှင့်အညီစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်နေလျက်ပင်၊ သူ့ကိုရိုက်လေ့ဟု မတရားသဖြင့် စီရင်ရမည်လော” (တ ၂၃:၃) ဟု ခွန်းတုန်ပြန်ခဲ့သည်။ ပေါလုစကားကြောင့် ရုံးမင်းများ ထိတ်ပြာကုန်သည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြီးကို ထိုသို့မပြောရကြောင်းမသိသလော။ စင်စစ် တမန်တော်က မသိပါ။ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးအာနနိသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဆောင်ယောင်မဝတ်ဘဲ အရပ်ဝတ်အရပ်စား ဝတ်ဆင်သောကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည် သို့မဟုတ် ပေါလု၏ အားနည်းချက်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှင်ပေါလုက အုပ်စိုးသူမင်းအား တမင်သက်သက် မောက်မာစွာ ပြောဆိုခြင်းမဖြစ်တန်ရာ။ သို့ကြောင့် ချက်ချင်းဝန်ချ တောင်းပန်သည် (ထွ ၂၂:၂၈)။ “သင်၏ အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို မကျိန်ဆဲရ” ဟူသော ကျမ်းပိုဒ်နှင့်အညီ တောင်းပန်သည်။ တမန်တော် ကြီးကြေမ့သွားသည်။ ဝိညာဉ်ရေးရာရင့်ကျက် တည်ငြိမ်ကြောင်း “ကျွန်တော်မှားပါသည်။ ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းပါသည်” ဟူသောဆို စကားဖြင့် သက်သေထူခဲ့သည်။

၂။ အစားထိုး၊ အလျော်ပြန်ပေးခြင်း

အစားထိုးအလျော်ပေးခြင်းသည်လည်း ကြေမ့ခြင်း၏ လက္ခဏာသွင်ပြင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တခုခုခိုးယူလျှင် ပျက်စီးခြင်း ရောက်သကဲ့သို့ ပစ္စည်းပိုင်ရှင်သည်လည်း မိမိ၏ မကောင်းသော အကျင့်စရိုက်ကြောင့် နစ်နာသည်။ ထိုကိစ္စမျိုးသည် ပြန်လည်တောင်း

ပန်ရုံမျှနှင့် မလုံလောက်ပါ။ ပျောက်ဆုံးနစ်နာမှုအတွက် တန်ရာတန်
ကြေး ပြန်လည်ပေးဆပ်ရသည်။ အသက်တာမပြောင်းလဲခင် ထို
အပြစ်မျိုး ကျူးလွန်တတ်ကြသည်။

သခင်ယေရှုကို လက်ခံပြီးသောအခါ ဇေတုသည် အခွန်ခံဘဝ
တွင် နိုင်ထက်စီးနင်းကျူးလွန်ခဲ့မှုများကို ပြန်လည်နှောင်တသည်။
ဝိညာဉ်တော်ဖော်ပြပေးခြင်းဖြင့် အမှားများကို အမှန်သို့ ပြုပြင်ပြောင်း
လဲပေးဆပ်ရသည်။ သို့ကြောင့် သခင်ယေရှုသို့ “--- တစုံတယောက်
သောသူ၏ဥစ္စာအနည်းငယ်ကို အကျွန်ုပ်ယူမိလျှင် လေးဆပြန်ပေးပါ
၏” ဟုလျှောက်တင်ခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် “လျှင်” ဟူသောစကား
သည် ဟုတ်သည် သို့မဟုတ် ဖြစ်နိုင်သည်ဟုဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။
ပြုမှားမိသောအမှုအရာတိုင်း၌ လေးဆပြန်လျှော်ပါသည်” ဟု ဆိုလို
ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအစားထိုးပြန်လျှော်ခြင်းအပြုအမူသည် ပြောင်းလဲ
သောအသက်တာ၏ အသီးအပွင့်ဖြစ်သည်။ “လေးဆ” သည် ဘဝသစ်
၏ အသိအမှတ်ပြုရာစံနမူနာဖြစ်သည်။

နေရာဌာနတိုင်းတွင် မူအစားထိုးအလျှော်ပြန်ပေးခြင်း
မဖြစ်နိုင်ပါ။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာမရှိခြင်း၊ အချိန်ကြာညောင်းသော
ကြောင့် အရေအတွက်ကောင်းစွာ မမှတ်မိခြင်းတို့ရှိနိုင်သည်။ သို့သော်
ထိုအမှုအရာအားလုံးကို ဘုရားသခင်မှတ်မိသည်။ တတ်နိုင်သမျှ
အစွမ်းကုန် ပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းဖို့ အလိုတော်ရှိသည်။

ထိုအမှုအရာအားလုံးကို သခင်ယေရှု၏ နာမတော်မြတ်၌
အကုန်အစင်ပြီးမြောက်အောင် လုပ်ဆောင်ရသည်။ “ငါခိုးယူသည့်
အတွက် ဝမ်းနည်းပါသည်။ ယခုပြန်ပေးပါသည်ဟူသောစကား ပြော

ဆိုရုံမျှသည် ဘုရားသခင်စိတ်တော်နှင့် မထိတွေ့နိုင်။ ပြုမူလုပ်ဆောင် ချက်တိုင်းသည် ခရစ်တော်အတွက် သက်သေခံဖြစ်ရသည်။ “ယခု ခရစ်ယာန်ဖြစ်လာသည်နှင့်ချက်ချင်း သခင်ယေရှုခရစ်တော်အား ယုံကြည်လက်ခံသည်။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က သင့်ထံမှ ခိုးယူမိသော အရာများအတွက် ပြန်ပေးပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖို့ တောင်းပန်ပါ သည်” စသဖြင့် ဖြစ်သင့်သည်။ တရားမျှတမှုနှင့် ကရုဏာတရား အတွက် လုပ်ဆောင်မှုတိုင်းသည် ကယ်တင်ရှင်အား သက်သေခံရာဖြစ် ရသည်။ မိမိအကျင့်အတွက် မဖြစ်စေရ။ နာမတော်မြတ်အတွက် ဖြစ်ရသည်။

၃။ ဝိညာဉ်ခွင့်လွှတ်ခြင်း

ကြွေမွှခြင်း၏ တတိယလက္ခဏာမှာ ပြုမှားမိသောအပြစ် အတွက် နှောင်းတမြေမြေခံစားခြင်းမရှိဘဲ၊ မိမိကိုယ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီး လိပ်ပြာသန့်သန့်နေနိုင်ရမည်။ နာမတော်မြတ်၌ ဝန်ချတောင်းပန် ခြင်း၊ အစားထိုးအလျှော်ပြန်ပေးခြင်းဖြင့် လိပ်ပြာသန့်သည်။

တပါးသူအပေါ်သို့ ပြုမှားမိသောအပြစ်များအတွက် မိမိ ကိုယ်ကို ပြန်လည်ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖို့ ဓမ္မသစ်ကျမ်းက သွန်သင်ထားပါ သည်။

သူတပါးပေါ်သို့ ပြုမှားမှန်းသိသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဦးစွာ စိတ်နှလုံးထဲမှ တောင်းပန်ရမည် (ဧ ၄:၃၂)။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မတွေ့ဆုံမိကပင်၊ စိတ်သဘောဖြူစင်စွာဖြင့် ဆုတောင်းရသည်။

တယောက်ယောက်က ပြုမှားလျှင် ခွင့်လွှတ်သည်။ သို့မှသာ
ငါ့လိပ်ပြာလည်း အချုပ်အနှောင်ကင်းလွတ်မည်။ အကယ်၍
သူ့အား အပြစ်တုန့်ပြန်လျှင် ဘုရားသခင်အား ဆန့်ကျင်ရာ
ရောက်သည်။ ထို သူနှင့်လည်း ရန်မီးဆက်ပွားမည်။ ဘုရား
သခင်၏ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ရယူရမည်။ ထိုသူက နောင်တရ၍
လာရောက်တောင်းပန်ခြင်းမပြုလျှင် အကြောင်းမရှိ။
ခွင့်လွှတ်မြဲခွင့်လွှတ်နေမည်။ သူပြုမှားသောအပြင်အတွက်
ဘုရားရှင်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ ငါနှင့်မဆိုင်တော့ပါ။ ငါ
ကူညီနိုင်သည်မှာ မ ၁၈:၁၅ ကျမ်းပိုဒ်အတိုင်းသာ ဖြစ်သည်။
ထိုကဲ့သို့ ပြုသည်ဖြစ်စေ၊ မပြုသည်ဖြစ်စေ၊ ငါကတော့
ခွင့်လွှတ်မြဲခွင့်လွှတ်မည်။ (Lenski)

မပြောပလောက်သော အပြစ်ငယ်များကိုမူ ကြိမ်ဖန်များစွာ
ခွင့်လွှတ်ကြပါသည်။ ချက်ချင်းလည်း ခွင့်လွှတ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့
ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် အောင်ပွဲဆင်နွှဲခြင်းဖြစ်သည်။ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာ
ကို ယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို မြော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်း
သောအရာကို သည်းခံတတ်၏” (၁ကော ၁၃:၇)။ တခါက ခရစ်ယာန်
အမျိုးသားတဦးမှ “ဟို၊ အားကြမ်းလျှာကြမ်းမိန်းမဆိုးကြီးက တခါ
နှင့်ကို ပြောခဲ့တာအမှတ်မရှိဘူးလား” ဟု မေးရာအမေးခံရသူက
“မမှတ်မိရုံ တင်မကဘူး၊ အမှတ်ကိုမရှိလိုက်တာ” ဟု ပြန်ဖြေသံကြ
လိုက်ရသည်။

အကယ်၍ တစုံတယောက်က အပြစ်တင်စကားပြောလျှင် မနာနှင့်အမှတ်မတေးနှင့်။ သို့သော် စိတ်အေးသောအခါ ထိုသူထံသို့ သွားရောက်အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် အဖြေကောင်း ရယူပါ (မ ၁၈:၁၅)။ အကယ်၍ နောင်တရလာလျှင် အပြစ်ခွင့်လွှတ် ပါ။ “တနေ့ခြင်းတွင် ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ကိုပြစ်မှား၍ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ထံသို့လှည့်၍ နောင်တရပါ၏ဆိုလျှင် သူ၏ အပြစ်ကိုလွှတ်လော့” (လု ၁၇:၄)ဟူသော ကျမ်းစကားကို လက်ကိုင်ထားပါ။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ခရစ်ယာန်တို့ပြုအပ်သော မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ခွင့်လွှတ်ပြီးလျှင်လည်း အမှတ်မရှိနှင့်တော့။ လုံးဝမေ့လျော့ပစ်လိုက်ပါ။

သူတပါးပြုမှားသောအပြစ်ကိုလည်း အရပ်ထဲသို့လှည့်လည် ၍ လိုက်ပြောမနေနှင့်။ အပြစ်သည် ပြုသူနှင့်ခံသူနှစ်ယောက်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။

ညီအစ်ကိုတပါးပါးက အပြစ်ဝန်ချတောင်းပန်သည်နှင့်ချက် ချင်း ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ။ လာရောက်မတောင်းပန်ခင်က ခွင့်လွှတ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေခြင်းကို လက်တွေ့ပြသလိုက်ပါ။

အကယ်၍ နောင်တရရန် ငြင်းဆန်နေလျှင် မ ၁၈:၁၆ “လူနှစ်ဦးသုံးဦးသက်သေခံ၍ စကားရှိသမျှတို့ကို တည်စေခြင်းငှါ ကိုယ်နှင့်အတူ လူတဦးနှစ်ဦးကို သက်သေခေါ်လော့” ဆောင်ရွက်ပါ။

အကယ်၍ နားမဝင်သေးလျှင် အသင်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားပါ။ သို့သော်အပြစ်ဖော်ပြ၍ အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်မဟုတ်၊ ညီအစ်ကို အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာတည်ဆောက်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ခံယူ

ရန်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ထိုနောက်ဆုံးကြိုးပမ်းချက်လည်း မအောင်မြင်လျှင် တပါးအမျိုးသားနှင့်အခွန်ခံကို သင်ခန်းစာယူတတ်ပါစေ။ တမျိုးပြောရလျှင် ဒေသန္တရအသင်းတော်တွင် မိဿဟာယပါဝင်သူအဖြစ်သာ သဘောထားရမည်။ ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်မပီသသူဖြစ်၍ သူ့သဘောသူဆောင်ပါစေ။ မယုံကြည်သူကဲ့သို့ သဘောထားဆက်ဆံပါ။ သို့သော် နောင်တရလာလျှင် ချက်ချင်းခွင့်လွှတ်၍ နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုပါ။

ခွင့်မလွှတ်နိုင်သော အကျင့်ကို ဘုရားသခင်မုန်းသည်။ မိမိအရိုးကို သင်္ချိုင်းသို့ သယ်ပိုးသူများဖြစ်သည်။ (မ ၁၈: ၂၃-၃၅) တွင်ဖော်ပြသော အကြွေးရှင်အစေခံနှင့်တူသည်။ သူ့အကြွေးတသိန်းကိုမူ ဘုရင်က ခွင့်လွှတ်သော်လည်း ထိုအကြွေးရှင်က ထပ်ဆင့်အကြွေးရှင်ထံမှ ရရှိမည့်ဒေနာရီပြားတစ်ရာကိုမူ ခွင့်မလွှတ်နိုင်။ ဤပုံဥပမာသည် ရှင်းလင်းပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်ဗလပွကို ဘုရားသခင်က ခွင့်လွှတ်နိုင်သကဲ့သို့ သူတပါးပြုမှားသောအပြစ်လေးကိုမူ ခွင့်မလွှတ်တတ်ကြပါ။

၄။ လက်တုန့်မပြန်၊ အမှားသီးခံခြင်း

ကြွေမွခြင်း၏ အင်္ဂါရပ်တခုဖြစ်သည်။ နိမ့်ချသော ဝိညာဉ်ရှိသူသည် ကောင်းသောအမှုကိုသာပြုကျင့်သဖြင့် လက်တုန့်ပြန်ကလွဲစားချေခြင်းမပြုတတ်ပါ။ သခင်ဘုရားသည် အောက်တွင် ကျမ်းစကားသက်သေထားရှိခဲ့ပါသည်။

“ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါ၌ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့၊ အသေခံရသော အခါ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကိုမပြု။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူ သောသို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်အပ်နှံတော်မူ၏” (၁ပေ ၂:၂၃)။

“ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော်ကိုထောက်၍ မတရားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို နာကျင်စွာခံရလျှင် ကျေးဇူးရှိ၏။ ကိုယ် အပြစ်ကြောင့်ဒဏ်ခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ အဘယ်ချီး မွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာပြု၍ ဆင်းရဲခံသောအခါ သီးခံလျှင် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကျေးဇူးရှိ၏” (၁ပေ ၂:၁၉-၂၀)

"From Grace to Glory စာအုပ်ထဲတွင် Murdoch Campbell က John Wesley အကြောင်းကို ဤသို့သက်သေခံရေး ထားသည်။ John Wesley တွင် မီးလျှံကဲ့သို့ ပူလောင်သော မိန်းမ ရှိသည်။ နာရီနှင့်ချီ၍ သူ့ယောက်ျား၏ ဆံပင်ကိုဆွဲ၍ တခန်းလုံး တောက်လျှောက်ဆွဲငင်သည်။ သို့သော် မက်သဒစ်အသင်းတော်ဖခင် ကြီးဖြစ်သူ Wesley ကမူ တပါဒမျှ ခွန်းတုန်မပြန်။

ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ထိုကဲ့သို့သော မုဆိုးတပိုင်းမိန်းမ ရိုင်းကို လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခြင်းမှာ အံ့ဩလောက်ပါသည်ဟု Campbell က ဆက်ပြောသည်။ တနေ့သောအခါ ဆရာကြီးသည် စာဖတ်ခန်းတွင် သမ္မာကျမ်းစာဖတ်ရှုနေသည်။ သူ့အမျိုးသမီးက တံခါးတွန်းဖွင့်၍ ဝင်လာသည်။ ခင်ပွန်းသည်လက်ထဲမှ သမ္မာကျမ်းစာ အုပ်ကို လုယူပြီး မီးပုံထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ ဆရာကြီးက အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာ မျက်နှာမူပြီး “ဒီလောက်နွေးထွေးတဲ့မီးမလို့ဘူးပါလား”

ဟုသာ ပြန်ပြောသည်။ ထိုစကားသည် ဇနီးသည်၏နှလုံးသားကို တို့ထိပြီး ဘဝသစ်ပြောင်းလဲစေပါသည်။ သူ့ဇနီးသည် ယေဇဗေလမှ လေဒီယာဖြစ်သွားသည်။ ဆူးပင်မှ နှင်းပန်းဖြစ်သွားသည်။

ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူကြီးက “အလေးနက်ဆုံးနှင့် စစ်မှန်သောနှိမ့်ချခြင်းသည် အကျိုးအကြောင်းပေါ်မှာ မမူတည်ဘဲ၊ ချို့ယွင်းချက်မရှိဝန်ခံခြင်းဖြစ်သည်။ စော်ကားခြင်းနှင့်ပြုမှားခြင်းစွပ်စွဲခြင်းခံရလျှင်လည်း သခင်ဘုရားကို ထောက်ရှု၍ ခေါင်းငုံ့နှုတ်ဆိတ်ရသည်။ သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဤသို့ဆင်းရဲဒုက္ခခံရသောအခါ ကိုယ်တော်ဘုရားခံစားရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ဆင်ခြင်မိပါသည်။ မည်သူမှ မခံစားနိုင်သော ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း နားလည်မိပါသည်။ အကျွန်ုပ်ခံရသော မုန်းတီးခြင်းသည် ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် နာကျင်ပါသည်။ သို့သော်ကိုယ်တော်ခံစားရသောဝေဒနာများသည် ထို့ထက်နာကျင်၍ အကျွန်ုပ်ကောင်းစားရာအတွက် ဖြစ်ကြောင်းနားလည်မိပါသည်။”ဟု ဆိုခဲ့သည်။ (Living Patiently J.A.Blair pp.353, 4)

၅။ အဆိုးကို အကောင်းဖြင့်အနိုင်ယူခြင်း

ကြေမွသောနှလုံးသားပိုင်ရှင်သည် မတရားစွပ်စွဲချက်၊ ပြုမှားချက်များကို စိတ်ရှည်စွာ သီးခံဖို့ရန်သာမဟုတ်ပါ။ ကရုဏာမေတ္တာဖြင့် တုန့်ပြန်ရန်လည်း ကျန်ရှိသေးသည်။

“အဘယ်သူမျှ ရန်တုန်မပြန်နှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဘင့်တယ်လျှောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကြံစည်ကြလော့။ သင်၏ရန်သူ သည် မွတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကို ပုံထားလိမ့်မည်။ အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့်။ အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကို အနိုင်ယူ လော့” (ရော ၁၂:၁၇-၂၀-၂၁)

ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယပြည်လမ်းမပေါ်မှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဆင်ထိန်းသမားကို အမြဲသတိရစေသည်။ ဆင်ထိန်း သည် ချွန်မြသောချွန်းဖြင့် ဆင်ကိုထိန်းသည်။ ထိုသို့လမ်းသွားနေစဉ် မြေကြီးပေါ်သို့ ချွန်းလွတ်ကျသွားသည်။ ထိုချွန်းဖြင့်ထုနှက်ခံနေရ သောဆင်သည်ချွန်းကို နှာမောင်းဖြင့် ပြန်လည်ကောက်ယူပြီး သခင်ကို ပြန်ပေးသည်။ အကယ်၍ ဆင်သည် ခရစ်ယာန်ဖြစ်နိုင်လျှင် ထိုဆင် သည် စစ်မှန်သောခရစ်ယာန် ဖြစ်ပေမည်။

၆။ တပါးသူအား မိမိထက်အလေးထားခြင်း

မိမိထက် တပါးသူများ ကောင်းစားဖို့ ဦးစားပေးခြင်းသည် ကြေမ့ခြင်း၏ အင်္ဂါရပ်တခုဖြစ်သည် (ဖိ ၂:၃)။ ထိုပြယုဂ်ကို အာဗြဟံ အသက်တာမှ သင်ခန်းစာယူနိုင်သည်။ (က ၁၃:၁-၃)။ အာဗြဟံနှင့် လောတသည် အဲဂုတ္တာပြည်မှ အာကုမြို့နှင့် ဗေသလမြို့ကြားသို့ မိသား စုနှင့်တကွ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူတို့ပိုင်ဆိုင်သော နွားအုပ်၊ သိုးအုပ်များသည်လည်း တိုးပွားများပြားလွန်းလှသဖြင့် စား ကျက်မြေမဆန့်တော့ပါ။ သိုးထိန်းအချင်းချင်းလည်း ခဏခဏစကား

များလာကြသည်။ ထိုအခါ အာဗြဟံက ဤသို့စကားဆိုသည်။

“မြေတပြင်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာ ရှိသည်မဟုတ်လော့။ ငါနှင့်ခွာ၍နေပါလော့၊ သင်သည်လက်ဝဲဘက်သို့သွားလျှင်၊ ငါသည် လက်ျာဘက်သို့မည်။ သင်လက်ျာဘက်သို့သွားလျှင် ငါသည်လက်ဝဲဘက်သို့သွားမည်”ဟု လောတအား ဦးစားပေး ရွေးချယ်ခိုင်းသည်။ သို့ကြောင့် လောတသည် ရေကြည်ရာမြက်နုရာ ယော်ဒန်မြစ်ဝှမ်းလွင်ပြင်ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ စိတ်သဘောထားရင့်ကျက်ခိုင်မာသော အာဗြဟံသည် ခါနာန်ပြည်ဘက်သို့ သွားသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ရှေးဟောင်းသန့်ရှင်းသူသည် လက်တွေ့ဘဝ သင်ခန်းစာလှလှပေးသွားခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို ရှင်ပေါလုကျမ်းတွင် ဤသို့တွေ့ရသည်။

“ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ ပကတိပေါက်ဘော်ကဲ့သို့ တယောက်ကိုတယောက်စုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာ သူတပါးကို ကိုယ့်ထက်ချီးမြှောက်ကြလော့” (ရော ၁၂:၁၀)။

၇။ အစဉ်မနွေးနာခံခြင်း

သို့သော် အရာခပ်သိမ်း နာခံခြင်းမဆိုလိုပါ။ ကြေမ့သောနှလုံးသားဖြင့် လက်ခံ၍ နာခံခြင်းသာ အလိုတော်ရှိပါသည်။ ဆာလံဆရာက ဤသို့ဆိုထားပါသည်။

“သူသည် သင့်ထံသို့ မချဉ်းကပ်သောကြောင့်၊ ပစပ်ကိုဇက်ခွံ၍၊ ဇက်ကြိုးနှင့်ဆွဲရမည်” (ဆာ ၃၂:၉)။

အထိန်းအကွပ်မရှိသော မြင်းသည် ခြေဦးတည်ရာထင်ရာ

စိုင်းသကဲ့သို့ မြည်းသည် ပြန်မပြော နားမထောင်၊ မထုံတတ်သေး၊
ခေါင်းမာသောသတ္တဝါအမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ထိုဓလေ့စရိုက်မျိုးသည်
ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် အနှောင့်အယှက်အဟန့်အတား
ဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဦးတည်ရာမရှိ၊ ခြေဦးတည့်ရာ လေမလွင့်
ရပါ။ ဘဝမှန်လမ်းမှန်သို့ ချီတက်နိုင်ရန် သခင်ဘုရား၏ လမ်းညွှန်
ပြသမှု ခံယူရသည်။

ယောနဘဝကို ပုံပမာယူကြည့်ကြရအောင်။ ဘုရားသခင်
စေခိုင်းချက်သည် ဆင်ခြေတက်စရာအကြောင်းမရှိပါ။ နိဗ္ဗေဒမြို့သို့
သွားရောက်၍ နောင်တတရားဟောကြားဖို့သာဖြစ်သည်။ သို့သော်
လည်း နာခံသောကြေမ့ခြင်း အသက်တာမရှိဘဲ ဆန့်ကျင်ဘက်လား
ရာသို့ သင်္ဘောစီးသွားသည်။ ငါးကြီးဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ
မှသာလျှင် အလိုတော်ကို နားလည်နာခံသည်။ ထို့နောက်ပိုင်းမှသာ
ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို သိရှိနိုင်ရန် စိတ်နှလုံးပြင်ဆင်သည် (ရော
၁၂:၂)။

စိတ်နှလုံးကြေမ့သော မြည်းအကြောင်းကို ယေရုရှလင်မြို့
သို့ သခင်ယေရှုဝင်ရောက်စဉ်တွင် အံ့ဩစွာတွေ့မြင်ရသည် (လု ၁၉:
၂၉-၃၅)။ ထိုကာလမတိုင်မီ ထိုမြည်းသည် တခါမှ ကုန်းနှီးမတင်ဘူး၊
လူမစီးဘူးပါ။ သို့ကြောင့် ကျောကုန်းပေါ်တင်သောအရာဟူသမျှ
အကြောက်အကန် ငြင်းပယ်ရိုးအလေ့ရှိသည်။ သို့သော် သခင်ယေရှု
က စီးသောအခါ အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလောက်အောင် ကြေမ့သောနှလုံး
သားဖြင့် အစီးခံသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုမြည်းသည် ရိုင်းစိုင်းသော
အကျင့်ဓလေ့ရှိသော်လည်း ဖန်ဆင်းရှင်သခင်ကိုမူ အကြွင်းမဲ့ဝန်ခံ
သည်။

ကြေမွခြင်းအကြောင်းကို ရွံ့စေးမြေနှင့်ပုံနှိုင်းတင်စားပြော
ချင်သည်။ ထိုရွံ့စေးမြေသည် အိုးထိန်းသည် လက်ထဲတွင် ရောက်
သောအခါ ကြိုက်သည့်ပုံစံဖြင့် အိုးလုပ်ဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့
သို့ပင် ကြေမွသောနှလုံးသားသည်လည်း ဘုရားရှင်တော်စိတ်ကြိုက်ပြု
ပြင်ဖို့ အဆင်သင့် စောင့်မျှော်ခြင်းဖြစ်သည်။ လက်တော်နှင့် ဖိဖို့
ပုံသွင်းဖို့၊ သွန်းလုပ်ဖို့ အစဉ်ခံယူရသည်။ နေ့စဉ်ဆုတောင်းရာတွင်
လည်း သန့်ရှင်းသူများအနေဖြင့် ထိုအတိုင်းခံယူရသည်။

အလိုတော်ရှိရာ ပြုတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်နှင့်အိုးထိန်းကျွန်ုပ်အိုးမြေ၊
ကိုယ်တော်ရှင်မြတ်အား စောင့်နေစဉ်ခါ၊
သဘောတော်ရှိတိုင်း ပုံသွင်းလုပ်ပေ။

အလိုတော်ရှိရာ ပြုတော်မူပါ။
ယနေ့စုံစမ်း၍ စစ်တော်မူပါ။
ရှေ့တော်မှာနှိမ့်ချ ဒူးထောက်စဉ်ခါ၊
မိုးပွင့်ထက်ဖြူအောင် ဆေးတော်မူပါ။

အလိုတော်ရှိရာ ပြုတော်မူပါ။
ဒုက္ခရောက်သည့်ခါ မတော်မူပါ။
တန်ခိုးတော်မဟာ ကိုယ်တော်၌သာ၊
တို့တော်မူပြီးခါ ချမ်းသာပေးပါ။

အလိုတော်ရှိရာ ပြုတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ရှင်မြတ်သာ အုပ်စိုးမူပါ။
ဝိညာဉ်တော်မြတ်နှင့် ပြည့်စေပြီးခါ။
ခရစ်တော်ဘုရား စိတ်တွင်ကိန်းပါ။

၈။ အများအမြင်တွင်သေခြင်း

ကြွေမွခြင်း၏ အင်္ဂါရပ်လက္ခဏာများစွာ ရှိသည်။ ဥပမာ အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝအသက်တာသည် အများအမြင်တွင် လောက လက်ခုတ်ဩဇာနှင့်ကင်းဝေးသဖြင့်အသေဖြစ်သည်။ P. Nicholson သည် ကယ်တင်ခြင်းရရှိပြီးသောအခါ ကယ်တင်ခြင်းဟပ်အရာရှိက “အကယ်၍ ဘုရားအမှုတော်၌ ဆက်ကပ်လိုလျှင် ဤဆိုင်းဘုတ်ကို ကိုင်ဆောင်၍ မြို့လယ်ခေါင်မှာ တနာရီခန့်သွားနေပါ” ဟု ဆိုသည်။ ထိုဆိုင်းဘုတ်မှာ “အများအမြင်တွင်အသေ” ဟု ထင်ထင်ရှားရှားရေး ထားသည်။ ထိုအတွေ့အကြုံသည် Nicholson ၏ ဘဝအသက်တာ နက်ရှိုင်းစွာ ထိုးဖောက်သဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ခရစ်တော်၌ ဆက်ကပ် နိုင်စေသည်။

၉။ သူများအပြစ်ကိုလည်း မိမိအပြစ်ကဲ့သို့ခံယူနိုင်ခြင်း

ဘုရားသခင်လူများ၏ ပြုမှားသောအပြစ်များကိုလည်း မိမိ အပြစ်ကဲ့သို့ ခံယူနိုင်ရသည်။ ထိုအပြုအမူများကို ဒံယေလက နမူနာ ပေးခဲ့သည် (ဒံ ၉:၃-၁၉)။ ထိုကျမ်းပိုဒ်တွင် ဒံယေလ၏ အပြစ်မဖော်ပြ

ပါ။ သို့သော်လည်း ဒံယေလသည် ကူသရေလလူမျိုးနှင့် တသွေး
တသားတည်းရှိကြောင်း ခံယူသဖြင့် ထိုအပြစ်များသည် သူ့အပြစ်ဖြစ်
လာသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်က သွန်သင်သည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များ
နှင့်ဝမ်းနည်းခြင်းများကို သူ့အပြစ်များအဖြစ် ယူဆောင်သွားသော
သခင်”ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့စေပါသည်။ ဆက်လက်၍ ဖော်ပြလို
သည်မှာ အခြားယုံကြည်သူများအား အပြစ်ပြုမှားသည့်အခါ ဝေဖန်
စီရင်ခြင်း၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်းမပြုဘဲ၊ မိမိအပြစ်ဖြစ်ကြောင်း ပါဝင်
လက်ခံရန် ဖြစ်သည်။

၁၀။ ဘဝအကြပ်အတည်းအား ပြေရှင်းပေးခြင်း

ကြေမ့သောအသက်တာ၏ နောက်ဆုံးသွင်ပြင်လက္ခဏာမှာ
သူတပါး၏ ဘဝအကြပ်အတည်းကို သက်သာရာရစေခြင်းဖြစ်သည်။
မရှောင်မလွှဲနိုင်သော လောကသဘာဝတရားများ ပေါ်ပေါက်ကြုံတွေ့
ကြရသည်။ အနှောင့်အယှက်အဟန့်အတားများမှာ မကြာခဏ
ရင်ဆိုင်ရသည်။ စက်ယန္တားကြီးများ ပျက်စီးတတ်သည်။ မတော်တဆ
ထိခိုက်အန္တရာယ်ဆိုးကြုံရတတ်သကဲ့သို့ ဒေါသမီးလျှံများပေါ်ပေါက်
လာတတ်သည်။ သင်္ခါရအနိစ္စတရားက စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ယူဆောင်
လာပြီး ဆိုးဝါးစွာဆက်ဆံတတ်သည်။ ဂမ္မုရူးတိုးပြုမှုခြင်း၊ စနစ်တကျ
မရှိဖရုံဖရဲလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ အမျက်ဒေါသထွက်ခြင်းနှင့် စိတ်ကစဉ်
ကလျားဖြစ်ခြင်းတို့သည် ခရစ်ယာန်များ၏သက်သေခံခြင်း အမှုတော်
ကို ထိပါးပျက်စီးစေပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အကြပ်အတည်း ဆိုးနှင့်

ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်နေသူများအား တည်ငြိမ်စွာ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ခွန်အားပေးရသည်။ ဘုရားရှင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို အစိုးရသူဖြစ်၍ လူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို စီရင်ပိုင်သူဖြစ်သည်။ ပြားချပ်နေသော တာယာကို လေဖြည့်လျှင် အဝေးပြေးလမ်းမပေါ်မှာ တဝီဝီပြေးလွှားနိုင်သည်။ ဘုမသိဘမသိ ဧည့်သည်က သင့်ဝတ်ပြုအစည်းအဝေးကို နှောင့်ယှက်ထိပါးလာလျှင်လည်း ထိုထက်အရေးကြီးသောအမှုတော်တွင် ဘုရားရှင်က အသုံးပြုလိုသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်။ မတော်တဆထိခိုက်ဒဏ်ရာရ၍ ဇိမ်ခံကားနှင့်အဖိုးတန်ပစ္စည်းဆုံးပါးလျှင်လည်း ထိုထက်သာလွန်ရန် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ပြင်ဆင်ချက်ဖြစ်နိုင်သည်။ သခင်ဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့အား စိတ်အလိုမကျဖြစ်နေမည့်အစား၊ ငြိမ်သက်စွာရှိနေဖို့၊ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းမည့်အစား ကြေမ့သောအသက်တာရှိဖို့ အလိုတော်ရှိသည်။

ဤအကြောင်းအရာ(၁၀)ချက်သည် ကြေမ့သော အသက်တာအတွက် နမူနာ အနည်းငယ်ဖော်ပြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ပြီးပြည့်စုံသောအချက်များမဟုတ်သေးပါ။ အကြံဉာဏ်ပေးခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဘဝအသက်တာတွင် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ လျှောက်လှမ်းလျှင် အယောက်စီ၏အသက်တာကို ကားတိုင်ခြေရင်းထိအောင် ပြသပေးပါသည်။ လိုအပ်သောကျေးဇူးတော်ကိုလည်း ဖွင့်ပြပါသည်။

“သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့အထဲ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်တော်မူသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း” (ဖိ ၂:၁၃)။

မလိုလားအပ်သောကြေမ့ခြင်း

ကြေမ့ခြင်းအကြောင်းအချက်များကို လိုရင်းတိုရှင်း ဖော်ပြပြီး သည့်နောက် အဓိပ္ပါယ်ကောက် မမှားစေလိုသောအချက်ကို ဖော်ပြချင်သည်။ ကြေမ့ခြင်းဟုဆိုရာတွင် နူးညံ့ပျော့စိခြင်း၊ ကြောရိုးမဲ့ခြင်း၊ ပျော့ဖတ်နွမ်းအိခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ ဘေးနားဝိုင်းရံမှ အဓိပ္ပါယ်ရှိသည့်ဘဝ၊ လာပါ။ ကယ်ပါဦးဟု တကြော်ကြော်အော်ရမည့် ဘဝမျိုးမဟုတ်။ စစ်မှန်သောကြေမ့ခြင်းသည် သန့်ရှင်းသော ခွန်အားဗလရှိသည်။ ကြေမ့သောအသက်တာအတွက် မည်သည့်စည်းကမ်းချက်မှ မရှိပါ။ သို့သော် ဇာတိအလိုဆန္ဒသောင်းကျန်း ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိဘဲ၊ ခရစ်တော်ကဲ့သို့ အသက်ရှင်နိုင်ရန် မိမိကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်း ဖို့လိုအပ်သည်။

ကြေမ့သောအသက်တာရှိသူများ၏ စရိုက်လက္ခဏာတွင် ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိသည်။ မတွန်းလှန်နိုင်သောအားအင်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိုးမိုး၍ အခြားလောကသားများကို နမူနာကောင်းပြသသည်။ ယုတ္တိမတန်ဟု ထင်ရနိုင်သော်လည်း ကျမ်းစကားသက်သေရှိသည်။ “သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏”(ဆာ ၁၈:၃၅)။ အမျက်ဒေါသ၏လိုအပ်ချက်ကိုလည်း အဖြေပေးတတ်သည်။ ထိုအချက်များကို သခင်ယေရှုအသက်တာတွင် တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ဗိမာန်တော်ကို ညစ်နွမ်းအောင် ပြုလုပ်သောငွေကုန်သည်များကိုသာ တလုံးစ၊ နှစ်လုံးစ စကားမာမာပြောဘူးသည်။ ဖခမည်းတော်၏ အိမ်တော်ကို မထေလေးစားပြုခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်

အား ပြစ်မှားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်သည် အလျဉ်းဒေါသ
မထွက်ပါ။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်အရာမှာ ခြင်္သေ့ဖြစ်သော်လည်း
ပင်ကိုယ်၌မူ သိုးသငယ်ဖြစ်သည်။ မာတုရနှင့်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေး
သမားများစွာ ကြေမ့ခဲ့ကြပါသော်လည်း အားနည်းသူများဖြစ်ကြောင်း
ပြောခဲ့သည်။

မျိုးမှီးစဉ်ဆက်ကွက်လပ်လဟာ

ကြေမ့သောအသက်တာအား လက်ဆင့်ကမ်းပေးရန် အခက်
အခဲဆုံးသောနေရာမှာ မိဘနှင့်သားသမီးအကြားတွင် ဖြစ်သည်။
အချို့က ထူးခြားဆန်းပြားသော ခေတ်ပေါ်ဝတ်စားဆင်ယင်မှု အကျင့်
ဆိုးကြောင့် မလိုလားအပ်သည့် စည်းမကပ်မှု ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ခရစ်
ယာန်အမျိုးသမီးငယ်များစွာသည် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတွက် မိခင်
များနှင့်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲနေကြရသည်။ ခပ်များများသည် ဖခင်၏ခြေရာ
ကို ဆင်းရဲကြပ်တည်းစွာ လိုက်နင်းနေရသည်။ မိဘနှင့် သားသမီး
များအကြားတွင် ကွာဟမှုရှိသည်ကို မငြင်းပါ။ ဧရာမ ပင်လယ်ကွေ့
ကြီးဖြစ်နေသည်။ လူငယ်လူရွယ်များက မိဘများသည် လူငယ်တို့၏
သဘောသဘာဝကို နားမလည်ကြောင်း၊ သားသမီးများကို ဖိနှိပ်
ကြောင်း၊ လူကြီးများသည် ခေတ်မမီတော့ကြောင်း၊ သူတို့ကသာ
ခေတ်ကာလကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း စောဒကတက်ကြသည်။ ခရစ်ယာန်
အပြုအမူသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းယဉ်ကျေးမှုကို မပြုပြင်ပေးနိုင်
ကြောင်း၊ ရှက်ဖွယ်အမှားများဖြစ်ကြောင်း၊ ခံယူကြသည်။ အချို့က

ထိုသို့ပြုမူခြင်းသည် ထူးခြားသောအောင်မြင်မှုဟု ယူမှတ်၍ အိမ်ကို အဆက်ဖြတ်ကာ၊ အခြားရွယ်တူပေါင်းဖော်များနှင့် ထင်ရာစိုင်းကြသည်။ မိဘကို မြို့ရခက်သော ဆေးခါးကြီးသဖွယ် သဘောထားကြသည်။ သေစေချင်ကြသည်။

ထိုအပြုအမူသည် အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါ။ ကုသရေလလူမျိုးများ ထိုသို့ပြုကျင့်ခဲ့သောကြောင့် ပညတ်တော် (၁၀)ပါးတွင် အရေးကြီးသောအချက်အဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။

“သင်၏ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော ပြည်၌ အသက်တာရှည်မည့်အကြောင်း၊ သင်၏မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့”
(ထွ ၂၀:၁၂)

ရှင်ပေါလုကလည်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ဤသို့ထပ်ဖြည့်သည်။
“သားသမီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်နှင့်အညီ မိဘစကားကို နားထောင်လော့။ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် တရားသောအမှုဖြစ်၏။ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ ဤပညတ်တော်ကား၊ သင်သည် ပြည်တော်၌ ကောင်းစား၍၊ အသက်တာရှည်မည့်အကြောင်းဟူ၍ ကတိတော်နှင့်ဆိုင်သော ပဌမပညတ်ဖြစ်၏” (ဧ ၆:၁-၃)။

မိဘကို ရိုသေခြင်းဆိုသည်မှာ ပြောစကားကို နားထောင်ခြင်းမျှသာမဟုတ်ပါ။ ရိုသေလေးစားရမည်။ သနားကြင်နာရမည်။ စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးရမည်။ ပေါလုက အချက်(၄)ချက်ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ တရားသောအမှု၊ သားသမီးများ၏ ဗီဇမင်္ဂလာတရား၊ ကတိ

တော်နှင့်ဆိုင်သောအမှု၊ ပြည်တော်၌ဝင်ခွင့်ရ၍ အသက်တာရှည်မည်
အကြောင်းဟု ဆိုသည်။

သို့သော် မိန်းခလေးများစွာသည် သူတို့မိဘက တင်းကြပ်
လွန်းသည်၊ ဖိစီးလွန်းသည်ဟု ထင်တတ်ကြသည်။

ထိုနေရာများတွင် ကြေမ္မသောနှလုံးသားရှိဖို့ အမှန်တကယ်
လိုအပ်သည်။ အဖေကသော်၎င်း၊ အမေကသော်၎င်း၊ မိဘနှစ်ပါးစလုံး
ကသော်၎င်း၊ “ကြည့်စမ်း၊ မင်းနှင့်ဆက်ဆံရတာ၊ အလေးမထားခဲ့မိ
ဘူး၊ ငါ့ကိုလုပ်ပေးသမျှလည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်း မပြောခဲ့မိဘူး။
ယခုမှ မင်းတန်ဘိုး သတိထားမိတယ်။ ငါ့ဝတ္ထရား ပျက်ကွက်မှုများကို
ခွင့်လွှတ်စေချင်တယ်။ မင်းနှင့်ငါကြားမှာတားဆီးမှုကို ဘုရားရှင်၏
အကူအညီဖြင့် ဖယ်ရှားပစ်ပြီ”ဟု ပြောရမည်။

ပျောက်သောသား ဥပမာတွင် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကွက်လပ်
ကွာဟမှု၌ အချိန်ကန့်သတ်ချက်မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရမည်။ အစ
ကနဦးတွင် သားမိုက်သည် ဖခင်၏ သေမည့်ရက်ကို မစောင့်နိုင်
အောင် စိတ်တိုသည်။ ချက်ချင်းအမွေရချင်သည်။ အမွေရပြီးသော
အခါ သူ့လမ်းသူလျှောက်သည်။ ညကြီးမိုးချုပ်ပါတီပွဲတက်သည်။
မူးယစ်သောက်စားသည်။ အပျော်အပါးလိုက်သည်။ အမျိုးသမီးများနှင့်
ပျော်ပါးသည်။ ပိုက်ဆံကုန်ခမ်းသောအခါ အပေါင်းအသင်းများလည်း
ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်ပျောက်ကုန်သည်။ သို့ကြောင့် အသက်
ဆက်ရှင်ဖို့ကြံစည်ရတော့သည်။ အဖေအိမ်ပြန်၍ အစေခံလုပ်ဖို့
စိတ်ကူးရသည်။ မိုက်မဲလေစွ။ အိတ်အပြည့်နှင့်အိမ်ကထွက်သော်
လည်း အပြန်တွင်မူ အိတ်ဟောင်းလောင်းဖြစ်နေသည်။ တရားမျှတ

မှုကို ပစ်ပယ်ခဲ့ပြီး၊ ယခုမူ စာနာထောက်ထားမှုကို အသနားခံနေရ
သည်။ အိမ်၏သရဖူကို ပစ်ပယ်ခဲ့သောကြောင့် ယခုမူ ဝပ်တွားခယ
နေရသည်။

“အဖေ၊ သားမှားပါပြီ၊ ဘုရားကိုလည်း ပြစ်မှားမိပြီ။ အဖေ
ကိုလည်း ပြစ်မှားမိပြီ၊ အဖေသားအဖြစ် မထိုက်တန်တော့ပါ။ အလုပ်
သမားအဖြစ် ခန့်အပ်ဖို့တောင်းလျှောက်ပါတယ်”ဟု အသနားခံသည်။
ထိုအချိန်တွင် ဖခင်သည် အိမ်ဝင်းတခုလုံးအား ယခင်ကကဲ့သို့ သား
ကို ဆက်ခံစေသည်။ အဝတ်အစားသစ်၊ လက်စွပ် လှလှ၊ ဘိနပ်သစ်၊
ဝတ်ဆင်ပေးသည်။ နေရာထိုင်ခင်းအသစ်ပြင်ဆင်၍၊ ဂုဏ်ပြုညစာ
စားပွဲကျင်းပ ပေးသည်။ မိဘနှင့်သားသမီးများအကြား ကွာဟမှုကို
ကြေမွသောနှလုံးသားက ပေါင်းကူးတံတား ခင်းပေးသည်။ အကယ်၍
ထိုပျောက်သောသားသည်သာ ကြေမွသောနှလုံးသားဖြင့် အပြစ်ဝန်ချ
တောင်းပန်ခြင်းမပြုလျှင် ဖခင်၏အနမ်းကို သူ၏အသက်တာ၌ ခံရ
တော့မည်မဟုတ်။

ရန်မူခြင်း၊ ရန်လိုခြင်းအပြုအမူကို နှိမ့်ချတောင်းပန်ခြင်းမှ
တပါးမည်သည့်အရာကမှ မဖြေရှင်းပေးနိုင်ပါ။ နောက်တကြိမ်တွင်မူ
မိဘကို မချစ်ခင်သောအမူအရာမျိုး မလုပ်တော့ပါ။ ကြေမွသော
အသက်တာကို ချက်ချင်းသတိရသည်။ ထိုအပြုအမူသည် အစွမ်းသတ္တိ
ရှိလှပါတကား။

အကြင်လင်မယားအကြားကွာဟမှု

ဒုတိယအခက်အခဲဆုံး ကြေမွခြင်းကို အကြင်လင်မယား အကြားတွင် တွေ့ရသည်။ အနီးဆုံးလူက မကြင်မနာစိမ်းစိမ်းကား ကားပြုမှုဆက်ဆံသောအခါ ယဉ်ကျေးပျူငါးစွာ ဆက်ဆံဖို့ ခက်ခဲတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတပါးနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် သူတော်စင်ပုံပေါက်သော်လည်း မိမိအိမ်သူအိမ်သားများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် မကြာခဏ မကောင်းဆိုးဝါးပမာ ဖြစ်တတ်ကြသည်။

အကြင်လင်မယားအကြားတွင် အဖုအထစ်မရှိ ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်ချောမောနေဖို့ သမ္မာကျမ်းစာက သွန်သင်ထားပါသည်။

“အချင်းယောက်ျားတို့၊ ကိုယ့်ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။ ကြမ်းတမ်းစွာ မပြုကြနှင့်” (ကော ၃:၁၉)။

အမျိုးသားများက ဇနီးများအပေါ် မောက်မာစွာ ဆက်ဆံခြင်းသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ တွန်းပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ အကျိုးအကြောင်း ဟုတ်တိပတ်တိမခိုင်လုံဘဲနှင့် တကွဲတပြားစီနေခြင်းသည် လင်မယား ပြတ်စဲခြင်း ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည်။

Jano နှင့် Jinx တို့၏ အိမ်ထောင်ရေးသက်တမ်းကို ကြည့်ကြရအောင်။ ပထမဆုံးအကြိမ်စတွေ့ကြတုန်းက ဖာသီဖာသာနေကြသည်။ လအနည်းငယ်ကြာ၍ တွေ့ဖန်မြင်ဖန်များလာသောအခါ သွားအတူ၊ လာအတူ တပူးပူးတတွဲတွဲဖြစ်လာသည်။ ခြောက်လကျော်သောအခါ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကြသည်။ နောက်ထပ်ခြောက်လတွင်

လက်ထပ်ရန်သဘောတူဆုံးဖြတ်ကြသော်လည်း (၄)လနှင့်လက်ထပ်
ထိမ်းမြားကြသည်။

ချစ်စခင်စကြင်နာစမှာမူ အတူတူဆော့ကစားလျက် ပျော်ရွှင်
သာယာကြသည်။ ပထမ တနှစ်သည် ကုန်လုကုန်မှန်းမသိ၊ အချိန်
ကုန်သွားသည်။ တနေ့ အကြီးအကျယ်စကားများ ရန်ဖြစ်ပြီး အမျိုး
သမီးက ယောက်ျား၏ ငယ်ကျီးငယ်နာများကို ဖော်ထုတ်ကာ ပြစ်တင်
ရှုတ်ချသည်။ တခါးမကြီးလည်း ပျက်စီးလျက် ပြုတင်းပေါက်မှန်များ
လည်းကွဲကုန်သည်။ ထို့နောက်မှာတော့၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ် ခြင်းသည်
မမျှော်လင့်ဘဲ ပျက်စီးခြင်းလမ်းသို့ ရောက်သွားသည်။ Jano က
သူ့မိန်းမအား ချစ်ခင်မြတ်နိုးသည်ထက် မောက်မာစွာ ဆက်ဆံခြင်းက
ပိုများခဲ့ကြောင်း ပြန်လည်နားလည်သည် (၂ရာ ၁၂:၁၅)။

မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက ထိုလင်မယားအား ခရစ်
ယာန်အိမ်ထောင်ထူထောင်ခဲ့ကြသည်ဟု မြင်ကြသည်။ မှန်လည်းမှန်
သည်။ သို့သော် ဆက်ဆံရေးခက်ထန်ကြပြီး တယောက်နှင့်တယောက်
အလျှော့မပေးကြ။

နောက်ဆုံးတွင်မူ ကွာရှင်းပြတ်စဲဖို့ဖြစ်လာသည်။ သို့ကြောင့်
ခရစ်ယာန်အပေါင်းအသင်းများက Jano အား ကြေမ့ခြင်းကို
နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ တိုက်တွန်းကြသည်။ ဇနီးသည် Jinx ကို
လည်း ခေါ်ယူ၍ တချိန်တည်းတွင် ဖြောင်းဖျက်ကြသည်။ သခင်ခရစ်
တော်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့် မကြေမ့နိုင်သနည်း။ ခရစ်တော်ရှေ့မှာ
ကြေမ့နိုင်လျှင် တပါးသူရှေ့တွင်လည်း အဘယ်ကြောင့် ခရစ်တော်၏
အသွေးတော်၌ မဆေးကြောနိုင်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဘဝသစ်
မထူထောင်နိုင်သနည်း။

ဖြောင်းဖျစ်ကားများကို နာခံ၍ ကြေမ့ခြင်းကို လက်ခံသွားကြသည်။ သို့သော် ခက်ခက်ခဲခဲ ထိုဆေးခါးကို မြိုချရသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ဝန်ချ၍ လက်ခံသွားသောအခါ ယခင်ကထက် အချင်းချင်း ပိုမိုနားလည်မှုရှိကြသည်။ မိမိကိုယ်ကို ရှေ့တန်းတင်ဦးစားပေးခြင်းမရှိတော့ပါ။ လူတိုင်းက ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းကို လက်ခံကြသည်။ ပြုလုပ်အပ်သောအကျင့်စရိုက်ကောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ လက်မထပ်ခင်က အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း နားလည်ခွင့်လွှတ်ရသည်။ မျက်ရည်စမ်း၍ သခင်ဘုရားထံသို့ ဝန်ချတောင်းပန်သောကြောင့် နောက်တဖန် အမှားလုပ်စရာအကြောင်း မရှိတော့ပါ။ ဘုရားသခင်က ကတိတော်နှင့်အညီ ခွင့်လွှတ်သည်ဟု ခံယူသွားကြသည်။ (၁ယော ၁:၉)။ အချင်းချင်းပြုမှားမိသောအရာအားလုံးကို ခွင့်လွှတ်ကြသည်။ ထို့အပြင် မိမိကိုယ်ကိုလည်း ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ၊ ခွင့်လွှတ်ရသည်။ ဒူးထောက်ရာမှ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သောအခါ ပုခုံးပေါ်မှ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးသည် လိမ့်ကျ ပပျောက်သွားသည်။ ပေါက်ကွဲမတတ် အနုမြူကြီးလည်း မရှိတော့ပါ။ ပြဿနာဖြေရှင်းရာ၌ ကြေမ့ခြင်းသည် ပွဲချင်းပြီးသည့် အကောင်းဆုံးဆေးဝါးဖြစ်ကြောင်း နားလည်သွားကြသည်။

နောင်တွင် Jano က ညနေခင်း သတင်းစာစောင်တွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း၌ ငွေနှင့်အချိန်ကို သုံးဖြုန်းကြသော်လည်း၊ ကြေမ့သောလမ်းစဉ်ကို မေ့လျော့နေကြကြောင်း ရေးသားလိုက်သည်။ ကြေမ့ခြင်းမရှိလျှင် အခြားအရာများသည် အကျိုးမဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါ။

လူတိုင်းအား ဘုရားရှင်တော်က ကြေမ့စေချင်သည်

မိဘနှင့်သားသမီး၊ အကြင်လင်မယားအကြားတွင်သာ ကြေမ့နှလုံးသားရှိဖို့ မဟုတ်ပါ။ နေရာတိုင်းမှာ ကြေမ့ခြင်းရှိဖို့ အလိုတော်ရှိသည်။ ပေညေလမှာ ယာကုပ်နှင့်နပမ်းလုံးသကဲ့သို့ မာန၊ အတ္တ၊ ဝိညာဉ် ခွင့်မလွှတ်ခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ အတင်းအဖျင်းစကား၊ နောက်ကျောခါးထိုးခြင်း၊ လောကီဆန်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ အမျက်ဒေါသ၊ ဇာတိသွေးသား အလိုလိုက်ခြင်းဟူသမျှကို ချိုးဖဲ့ကြေမ့စေဖို့ ဘုရားရှင်တော်က ကျွန်ုပ်တို့ကို နပမ်းလုံးလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမည်ကို ယာကုပ်မှ ကုသရေလသို့ ပြောင်းစေချင်သည်။ လူလိမ် လူညာမှ အိမ်ရှေ့မင်းသားဘဝ ဖြစ်စေချင်သည်။ တန်ခိုးအစွမ်းမရှိသူမှ နာမတော်မြတ်၌ သိဒ္ဓိရှင်ဖြစ်စေချင်သည်။ မိုးလင်းသည့်တိုင်အောင်မှ မကြေမ့သေးလျှင် ပေါင်တွင်းကျောအဆစ်ပြုတ်အောင် ထိုးလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် အသုံးပြုနိုင်အောင် ဒုက္ခိတဘဝ ဖြစ်သွားမည်။

ဘုရားရှင်က အပြစ်ပြောစရာမရှိသူများ ဖြစ်စေချင်သည်။ အပြစ်မရှိသူ တစုံတယောက်မှ မရှိကြသော်လည်း ဘုရားရှင်တော်က အပြစ်ပြောစရာမရှိသူများဖြစ်အောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်သည်။ အပြစ်ပြောစရာမရှိသူဟုဆိုရာ၌ အမှားပြုမိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ချက်ချင်းသမ္မာလမ်းသို့ လျှောက်လှမ်းသူကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူများအပေါ်သို့ အမျက်ဒေါသ နေပူဒဏ်မသက်ရောက်စေပါ။ အပြစ်ဝန်ချခြင်း၊ တောင်းပန်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် ဆက်ဆံရေး မပြတ်တောက်အောင် မိဿဟာယဖွဲ့ရသည်။ ဒေသန္တအသင်းတော်မှ

သင်းအုပ်သည် အပြစ်တင်ခွင့်ကင်းစင်ရမည် (၁တိ ၃:၂) ဟု ကျမ်းစကားရှိသော်လည်း ခရစ်ယာန်တိုင်းလည်း အကြုံးဝင်သည်။

ရလားအပြစ်ခံခြင်း

တဦးစီ၏ အသက်တာ၊ နေအိမ်၊ ဒေသန္တရအသင်းတော်၊ လုပ်ငန်းခွင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြေမ့ခြင်းရှိနေကြလျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း။

အသက်တာမှာ ကြေမ့ခြင်းရှိလျှင် ပို၍တန်ခိုးရှိမည်။ ပို၍ပျော်ရွှင်လာမည်။ ကျန်းမာရေးလည်း ပိုကောင်းလာမည်။ ခရစ်တော်ထမ်းပိုးကိုထမ်းသောသူသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်း၊ နှိမ့်ချခြင်းရှိသူဖြစ်၍ တပါးသူများအပေါ်တွင် အကြီးကျယ်ဆုံးသော ဝိညာဉ်ခွန်အားပေးကမ်းနိုင်သူဖြစ်သည်။ ထိုသူများသည် ကိုယ်တော်အတွက် အပြည့်အဝဆက်ကပ် အစေခံသူများဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်ကောင်းစားခြင်းသည် ရုပ်ခန္ဓာကျန်းမာရေးပေးစွမ်းရာ ဖြစ်သည်။ တခါက အင်္ဂလိပ် ဆေးဂျာနယ်တစ်ခုတွင် “ဝိညာဉ်မှ ဆင်းသက်ဖြစ်ပွားလာသော လူ့အသွေးအသားဟူ၍ မတွေ့”ဟု Dr. Paul Jounier က သွေးအားနည်းရောဂါရှင်အား ပြောပြသည်။ နောက်တခါတွင် ထိုလူနာသည် ပုံမှန်ပကတိအတိုင်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်ကြောင်း အံ့ဩစွာ ပြန်တွေ့ရသည်။ ပျောက်ပုံပျောက်နည်း ကုထုံးမှာ ဝိညာဉ်ရေးရာဖြစ်သည်။ သူ့မှာ ကာလရှည်ကြာ မနာလိုဝန်တိုခြင်း၊ ရန်ညှိုးရှိခဲ့သည်။ ယခုမူ ထိုစိတ်ယုတ်ကို ဖယ်ရှားပြီး ကြေမ့သောနှလုံးသားကို မွေးသော

ခကြာင့် ပြန်ကောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ကြေမွခြင်းသည် ကျန်းမာရေး သာဘိလာဘ ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်မိသားစုဝင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသောနေအိမ် ကိုလည်း စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အလုပ်လုပ်ချိန်သွားလာချိန် မတူညီကြပါ။ သို့သော်လည်း ခရားအိုးထဲရှိဆူပွက်နေသော ရေနွေးမျိုးမဖြစ်သင့်ပါ။ မိသားစုဆိုသည်မှာ သန့်ရှင်းသောအနမ်းပိုင်ရှင်များဖြစ်သည်။ ယေရှု ခရစ်တော်ချစ်သော အိမ်ထောင်စုဆိုသည်မှာ အနမ်းတရာ ပန်းတရာ မိသားစုမျိုးဖြစ်သည်။

အသင်းတော်တွင်လည်း ကြေမွခြင်းသည် နီးထခြင်းလမ်းစ ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်ရေးရာနယ်ပယ်တွင် ကြေမွခြင်းမျက်ရည်စမ်း ချောင်းသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ စီးဆင်းရာဖြစ်နီဖြစ်သည်။ အဆောက်အဦသစ်၊ စခန်းသစ်၊ နည်းလမ်းသစ်ရှာကြံနေကြသော် လည်း ဘုရားသခင်ကမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ နောင်တရခြင်း၊ နှိမ့်ချခြင်းကို စောင့်မျှော်နေသည်။ နောင်တသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာစီးဆင်းရန် ရေလာမြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။

“ငါ့နာမဖြင့် သမုသ်သောငါ့လူတို့သည် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့် ငါ့မျက်နှာကိုရှာလျက် ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ အဓမ္မလမ်းကို လွှဲရှောင်လျှင် ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်မည်။ သူတို့အပြစ်ကို ဖြေ၍ သူတို့ပြည်ကို ချမ်းသာပေးမည်”

(၅ရာ ၇:၁၄)။

ခရစ်ယာန်များသည် ကျင်လည်ရာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းခွင် ၌လည်း ကြေမွသော ဘဝအသက်တာကို ပြသရသည်။ လောကသား

များသည် ကြွေမွှေးသူများမဟုတ်။ အခြားသူများအား သူတို့၏ အောင်
မြင်မှုမျိုး မရအောင် ဖိနှိပ်ကြသည်။ သို့သော် ရန်တုန်မပြန်။ ဝန်ချ
တောင်းပန်လျှင် ကျေအေးကြသည်။ ထို့ကြောင့် သခင်ယေရှု၏
ကျေးဇူးတော်ကို ပြသရသည်။ ထိုနည်းလမ်းသည် ယနေ့ စီးပွားရေး
လောက၌ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သူများအား အနိုင်ယူသည့် ခရစ်တော်
၏ နည်းလမ်းကောင်းတရပ်ဖြစ်သည်။

ကြေမ္မသောနန္ဒလုံးသားပေးတော်မူပါ၊ အိုအရှင်

လွန်ခဲ့သောနှစ်များစွာက၊ အမှုတော်ဆောင်များ ဆုတောင်းစည်းဝေးပွဲတွင် ဆက်ကပ်သောသူ လူငယ်ဆရာတဦး၏ ဆုတောင်းသံကို ထူးထူးခြားခြား ကြားသိခဲ့ရသည်။ “ဘုရားသခင်၊ ကြေမ္မသောနန္ဒလုံးသားပေးသနားတော်မူပါ” ဟု ဆိုသည်။ ထိုဆုတောင်းသံက ကျွန်ုပ်နှလုံးသားကို နိုးထပလောင်ဆူစေသည်။ ကျွန်ုပ်ဘဝအသက်တာတွင် ထိုဆုတောင်းခြင်းမျိုး ဆုတောင်းရကောင်းမွန်းတခါမှ မတွေ့မိပါ။ ထိုသို့ဆုတောင်းရမည့်ဘဝမျိုးဖြစ်နေမှန်း သတိမထားမိပါ။ သို့သော်ထိုဆုတောင်းစကားသံသည် ကျွန်ုပ်နှလုံးသားထဲသို့ ရေပူစီးကြောင်းအဖြစ် စီးဆင်းလျက်၊ ကြေမ္မသောအသက်တာရှိဖို့ လိုအပ်ကြောင်းကို နားလည်စေသည်။ ဝိညာဉ်ရေးရာ လွင်ပြင်တခုလုံး လှန်နှိုးလိုက်သည်။ ယခုအချိန်တွင်မူကား စိတ်နှလုံးဝိညာဉ်ဖြင့် အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းနေရပြီ။

“ဘုရားသခင်၊ ကြေမ္မသောနန္ဒလုံးသားပေးတော်မူပါ”

